

รายงานการปฏิบัติงาน ของศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครอง ประจำปี ๒๕๕๘

TRUST

THE ADMINISTRATIVE COURT
ANNUAL REPORT 2015

ตราสัญลักษณ์ศาลปกครอง

ศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครองได้รับพระมหากรุณาธิคุณจากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช พระราชทานพระบรมราชานุญาตให้อัญเชิญ “พระคทาจอมทัพ” ซึ่งเป็นพระคทาประจำพระองค์ไปประกอบเป็นส่วนหนึ่งของ “ตราสัญลักษณ์ศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครอง” เพื่อเป็นการเกิดพระเกียรติยศของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชให้สถิตสถาพรตลอดไป โดยประกอบเป็นแกนกลางดุลาพาประดิษฐานบนพานมีช่อชัยพฤกษ์อยู่ด้านล่าง ภายในขอบวงรี ซึ่งมีความหมายของตราสัญลักษณ์ ดังนี้

วงรี : มาจากวงกลมที่รีเป็นรูปไข่ หมายถึง วงกลมซึ่งมีการเคลื่อนไหวหมุนไปตลอดเวลา เป็นการพัฒนาการอย่างไม่หยุดนิ่งมีความก้าวหน้าอยู่เสมอ

ดุลาพา : ดุลหรือตาชั่ง เป็นเครื่องหมายวัดหาความเสมอกัน หมายถึง การสมดุล เสมอภาค มีความเป็นธรรมและไม่เอินเอียงแก่ฝ่ายใด ทรงไว้ซึ่งความยุติธรรมเที่ยงตรง

พระคทาจอมทัพ : เป็นพระคทาประจำพระองค์ในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช เป็นเครื่องหมายแสดงว่าศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครองจัดตั้งขึ้นสำเร็จในรัชกาลของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช เพื่อให้ความยุติธรรมแก่ประชาชนในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์ กับทั้งเป็นมิ่งขวัญเครื่องเตือนใจให้ตุลาการศาลปกครองและข้าราชการฝ่ายศาลปกครองปฏิบัติหน้าที่ให้บรรลุเจตนารมณ์ในการจัดตั้งศาลปกครอง

พาน : ใช้สำหรับอัญเชิญสิ่งสำคัญ ซึ่งได้แก่ การอัญเชิญพระคทาจอมทัพซึ่งเป็นพระคทาประจำพระองค์ในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช

ช่อชัยพฤกษ์ : เป็นช่อใบไม้ใช้สวมหัวเมื่อมีชัยชนะ หมายถึง ความมีชัยชนะในการคิดและการดำเนินการแห่งสรรพกิจทั้งปวงของศาลปกครอง และสำนักงานศาลปกครอง

สารบัญ

ตราสัญลักษณ์ศาลปกครอง	๑
สารจากประธานศาลปกครองสูงสุด	๓
ส่วนที่ ๑ ภาพรวมหน่วยงาน	๔
วิสัยทัศน์ พันธกิจ ยุทธศาสตร์	๕
วัฒนธรรมศาลปกครอง	๙
ผู้บริหารศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครอง	๑๐
อำนาจหน้าที่ โครงสร้างและอัตรากำลังของศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครอง	๓๖
งบประมาณที่ศาลปกครองได้รับการจัดสรร	๓๘
ส่วนที่ ๒ ผลการดำเนินงานที่สำคัญ	๓๙
การพิจารณาพิพากษาคดีด้วยความถูกต้อง รวดเร็ว และเป็นธรรม	๔๑
การบังคับคดีปกครอง	๕๕
การเสริมสร้างโอกาสการเข้าถึงความยุติธรรมทางปกครอง	๖๒
การพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการคดี	๖๖
การเสริมสร้างความร่วมมือทางวิชาการและความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ	๗๒
การเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจให้แก่ทุกภาคส่วนในสังคม	๘๐
ความเชื่อมั่นต่อการอำนวยความยุติธรรมของศาลปกครอง	๘๙
การเสริมสร้างวัฒนธรรมศาลปกครอง	๙๐
การวางหลักกฎหมายและแนวทางปฏิบัติราชการที่ดี	๙๒
ส่วนที่ ๓ นโยบายและทิศทางการดำเนินงานของศาลปกครอง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙	๑๑๒
ส่วนที่ ๔ ทำเนียบตุลาการในศาลปกครองชั้นต้น	๑๑๗
ส่วนที่ ๕ รายงานการเงิน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘	๑๒๗

สารจากประธานศาลปกครองสูงสุด

การจัดตั้งศาลปกครองเพื่อทำหน้าที่อำนวยความยุติธรรมทางปกครองให้แก่ประชาชนนับเป็นก้าวอย่างที่สำคัญยิ่งของการเสริมสร้างความเป็นธรรมในสังคม โดยตลอดระยะที่ผ่านมา ศาลปกครองได้มุ่งมั่น ทุ่มเท เพื่อให้กระบวนการยุติธรรมของประเทศไทยมีมาตรฐานเทียบเคียงได้ในระดับสากล ประชาชนทุกระดับชั้นสามารถเข้าถึงความยุติธรรมทางปกครองได้อย่างทั่วถึงและเท่าเทียม

ศาลปกครองได้ดำเนินงานครบ ๑๔ ปี พร้อมก้าวสู่วัยที่ ๑๕ ในปี พ.ศ. ๒๕๕๕ โดยศาลปกครองมีความมุ่งมั่นในการเป็นสถาบันหลักในการอำนวยความยุติธรรมทางปกครองตามหลักนิติธรรม มีประสิทธิภาพ และมาตรฐานในระดับสากลโดยคำนึงถึงความสมดุลระหว่างสิทธิของประชาชนกับประโยชน์สาธารณะ และหลักธรรมาภิบาลเป็นสำคัญ ขณะเดียวกันยังมุ่งสู่การเป็นศาลปกครองอิเล็กทรอนิกส์โดยนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการให้บริการประชาชน และการบริหารงานในทุกมิติ ตั้งแต่การรับฟ้อง และการจัดการคดีในศาล เพื่อตอบสนองทุกภาคส่วนในกระบวนการยุติธรรมทางปกครองและสอดคล้องกับทิศทางการเปลี่ยนแปลงของประเทศ

ท้ายนี้ ในนามของศาลปกครอง ขอขอบคุณผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย โดยเฉพาะอย่างยิ่งประชาชน ตลอดจนคณะตุลาการศาลปกครอง และบุคลากรสำนักงานศาลปกครองที่ร่วมกันผลักดันศาลปกครองให้อำนวยความยุติธรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล เพื่อเป็นสถาบันหลักของชาติในการอำนวยความยุติธรรมทางปกครองที่มีคุณภาพและได้รับความเชื่อมั่นศรัทธาจากทุกภาคส่วนในสังคมตลอดไป

นายปิยะ ปะตังทา
ประธานศาลปกครองสูงสุด

...ศาลปกครองมุ่งอำนวยความสะดวกทาง
ปกครองด้วยความถูกต้อง เป็นธรรม
ปราศจากอคติ เพื่อให้ทุกภาคส่วนสามารถ
เข้าถึงความเป็นธรรมทางปกครองได้อย่าง
ทั่วถึงและเท่าเทียม...

ส่วนที่ ๑ ภาพรวมหน่วยงาน

- วิสัยทัศน์ พันธกิจ ยุทธศาสตร์
- วัฒนธรรมศาลปกครอง
- ผู้บริหารศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครอง
- อำนาจหน้าที่ โครงสร้างและอัตรากำลังของศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครอง
- งบประมาณที่ศาลปกครองได้รับการจัดสรร

วิสัยทัศน์

...ศาลปกครองเป็นสถาบันหลักที่ใช้อำนาจตุลาการ
ในการอำนวยความยุติธรรมทางปกครองตามหลักนิติธรรม
อย่างมีประสิทธิภาพ และมีมาตรฐานในระดับสากล
ก่อให้เกิดบรรทัดฐานการบริหารราชการแผ่นดิน และ
สร้างความสมดุลระหว่างสิทธิและเสรีภาพของประชาชน
กับประโยชน์สาธารณะ...

พันธกิจศาลปกครอง

- พิจารณาคดีและบังคับคดีด้วยความถูกต้อง เป็นธรรม รวดเร็ว และเกิดสัมฤทธิ์ผล ทุกภาคส่วนในสังคมเข้าถึงการอำนวยความสะดวกทางปกครองได้โดยง่าย และทั่วถึง
- วางหลักปฏิบัติราชการทางปกครองที่เป็นบรรทัดฐานในการใช้อำนาจทางปกครองที่เป็นธรรม เพื่อป้องกันและลดการเกิดข้อพิพาททางปกครอง
- ยกระดับการดำเนินงานของศาลปกครองให้มีประสิทธิภาพ มีคุณภาพ ตามมาตรฐานสากล และมีธรรมาภิบาล เพื่อให้ทุกภาคส่วนในสังคมได้รับการบริการอย่างมีคุณภาพ
- เสริมสร้างและเผยแพร่ความรู้ความเข้าใจในด้านสิทธิและหน้าที่ ตามกฎหมายปกครองและหลักปฏิบัติราชการจากคำพิพากษาของศาลปกครองให้แก่ทุกภาคส่วนในสังคม
- เสริมสร้างความสัมพันธ์และเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ

ยุทธศาสตร์ศาลปกครอง

๑. เสริมสร้างและพัฒนามาตรฐานการพิจารณาพิพากษาคดีและบังคับคดีปกครองที่มีประสิทธิภาพ รวมทั้งเพิ่มรูปแบบ วิธีการ และช่องทางที่หลากหลายในการเข้าถึงการอำนวยความสะดวกทางปกครอง
๒. พัฒนาแนวคำวินิจฉัยของศาลปกครองให้มีมาตรฐานอย่างต่อเนื่องเพื่อวางหลักกฎหมายปกครองและหลักปฏิบัติราชการทางปกครองที่เป็นบรรทัดฐานในการปฏิบัติราชการ รวมทั้งเสริมสร้างและเผยแพร่ความรู้ให้แก่ทุกภาคส่วนในสังคมอย่างเป็นระบบและทั่วถึง
๓. พัฒนาระบบบริหารจัดการภายในองค์กรให้มีความรวดเร็วและมีคุณภาพตามมาตรฐานในระดับสากล เพื่อให้บริการทุกภาคส่วนในสังคมอย่างมีคุณภาพ
๔. ส่งเสริมการศึกษาวินิจฉัยและพัฒนาเพื่อพัฒนาระบบบริหารงานศาลจัดการองค์ความรู้ และสร้างนวัตกรรมในการพัฒนาการอำนวยความสะดวกทางปกครอง เพื่อเป็นองค์กรที่มีสมรรถนะสูง
๕. พัฒนารูปแบบ กลไกการประสานและบูรณาการความสัมพันธ์และความร่วมมือทางวิชาการกับภาคส่วนต่างๆ ทั้งในระดับประเทศ ระดับภูมิภาค และระดับนานาชาติ
๖. เสริมสร้างวัฒนธรรมการทำงาน จริยธรรม และธรรมาภิบาลภายในองค์กร เพื่อสร้างความเชื่อมั่นของทุกภาคส่วนในสังคมต่อการอำนวยความสะดวกของศาลปกครอง

วัฒนธรรมศาลปกครอง TRUST

Transparency มุ่งเน้นซึ่งหลักธรรมาภิบาลและความโปร่งใส

Righteousness ผดุงไว้ซึ่งหลักความยุติธรรมและความถูกต้อง

Unity สอดคล้องเป็นเอกภาพในการปฏิบัติหน้าที่

Standard จัดการวิธีและระบบการทำงานที่เป็นเลิศมีมาตรฐาน

Teamwork เสริมสร้างทีมงานเพื่อความก้าวหน้าอย่างยั่งยืน

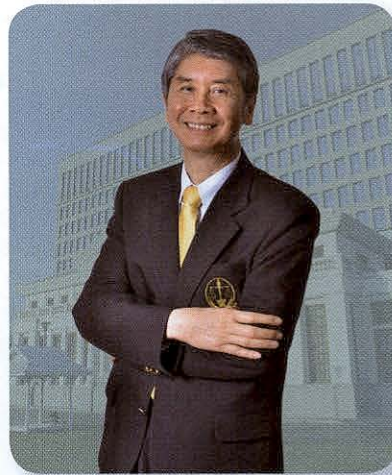

ผู้บริหารศาลปกครอง

ข้อมูล ณ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๘

นายปิยะ ปะตังทา
รอง ประธานศาลปกครองสูงสุด ปฏิบัติหน้าที่แทน
ประธานศาลปกครองสูงสุด

นายชาญชัย แสวงศักดิ์
รองประธานศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

นายไพบูลย์ เสียงก้อง
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

นายวรพจน์ วิศรุตพิชญ์
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

นายวิชญ์ วรกิจญ
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

นายนพดล เสงเจริญ
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายวรจุธ สิริยุทธวัฒนา
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายสุเมธ รอยกุลเจริญ
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายสมชาย งามวงศ์ชน
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายประสิทธิ์ศักดิ์ มีลาก
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายสุชาติ มงคลเลิศพล
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายมนูญ ปุญญกฤษยากร
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

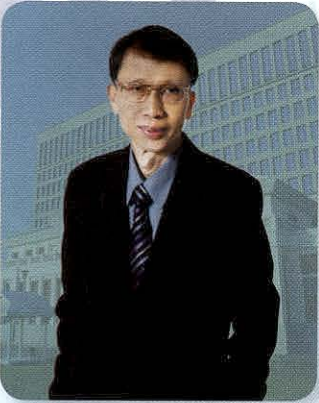
นายพรชัย มนัสศิริพิบูลย์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายสมรรถชัย วิชาลากรณ์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นางมนฉวีวรรณ พรหมน้อย
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

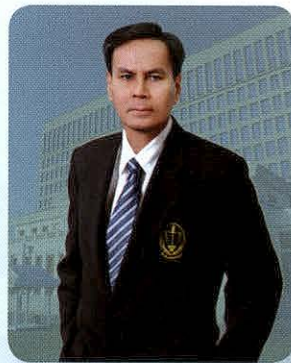
นายประวิตร บุญเทียม
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายสมชาย เอ็มโอช
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายสมชัย วัฒนการุณ
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายบรรจงศักดิ์ วงศ์ปราชญ์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ผู้บริหารศาลปกครองชั้นต้น

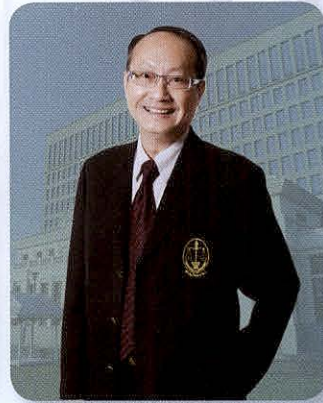
นายวุฒิ มีช่วย
อธิบดีศาลปกครองกลาง

นายโสภณ บุญกุล
รองอธิบดีศาลปกครองกลาง

นายจักริน วงศ์กุลฤดี
รองอธิบดีศาลปกครองกลาง

นายประวิทย์ เอื้อนิรันดร์
รองอธิบดีศาลปกครองกลาง

ผู้บริหารศาลปกครองชั้นต้น

นายฤทัย หงส์ศิริ
อธิบดีศาลปกครองเชียงใหม่

นายบุญอนันต์ วรรณพานิชย์
อธิบดีศาลปกครองสงขลา

นางสายสุดา เศรษฐบุตร
อธิบดีศาลปกครองนครราชสีมา

นางสาวกรรณิการ์ สุริยา
รองอธิบดีศาลปกครองเชียงใหม่

นายถาวร เกียรติทับทิว
รองอธิบดีศาลปกครองสงขลา

นายพงษ์ศักดิ์ ทัมพุสสิ
รองอธิบดีศาลปกครองนครราชสีมา

ผู้บริหารศาลปกครองชั้นต้น

นายคมล สกลเดชา
อธิบดีศาลปกครองขอนแก่น

นางสุกัญญา นาชัยเวียง
อธิบดีศาลปกครองพิษณุโลก

นายประสาก พงษ์สุวรรณ
อธิบดีศาลปกครองระยอง

นายกุลศล รัตษา
รองอธิบดีศาลปกครองขอนแก่น

นายอดุล จันทรศักดิ์
รองอธิบดีศาลปกครองพิษณุโลก

นายธีรรัฐ อร่ามทวีทอง
รองอธิบดีศาลปกครองระยอง

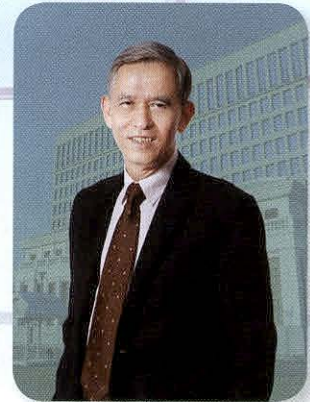
ผู้บริหารศาลปกครองชั้นต้น

นายประสาน บางประสิทธิ์
อธิบดีศาลปกครองนครศรีธรรมราช

นายไชยวัฒน์ รำวงศรีสุข
อธิบดีศาลปกครองอุดรธานี

นายพิลลภ รัตนจินตรา
อธิบดีศาลปกครองอุบลราชธานี

นายประนัย วนิชชานนท์
รองอธิบดีศาลปกครองนครศรีธรรมราช

นายเสถียร ทิวทอง
รองอธิบดีศาลปกครองอุดรธานี

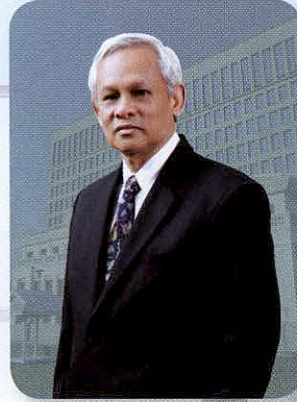
นางสิริกัญจน์ ปานพิทักษ์
รองอธิบดีศาลปกครองอุบลราชธานี

ผู้บริหารศาลปกครองชั้นต้น

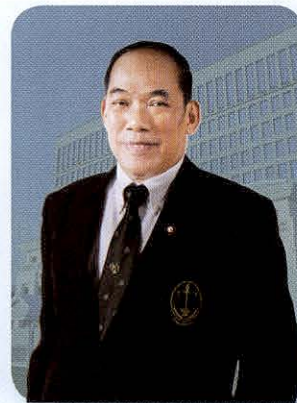
นายอำพน เจริญชีวินทร์
อธิบดีศาลปกครองเพชรบุรี

นายกิตตนิย ธรรมรัช
อธิบดีศาลปกครองชั้นต้นประจำศาลปกครองสูงสุด

นางศิริวรรณ จุลโพธิ์
รองอธิบดีศาลปกครองเพชรบุรี

นายจิรศักดิ์ จิรวดี
รองอธิบดีศาลปกครองชั้นต้นประจำศาลปกครองสูงสุด

ผู้บริหารสำนักงานศาลปกครอง

นายไกรรัช เญวิจิตร
รองเลขาธิการสำนักงานศาลปกครอง
รักษาการในตำแหน่ง
เลขาธิการสำนักงานศาลปกครอง

นางกาญจนารัตน์ สิวโรจน์
ที่ปรึกษาสำนักงานศาลปกครอง
(พนักงานคดีปกครองทรงคุณวุฒิ
ที่มีประสบการณ์ ทักษะ และสมรรถนะ)

นายสุรพันธ์ บุรานนท์
รองเลขาธิการ
สำนักงานศาลปกครอง

นายอติโชค พลดี
รองเลขาธิการ
สำนักงานศาลปกครอง

นางสมฤดี รัตนสุริ
รองเลขาธิการ
สำนักงานศาลปกครอง

อำนาจหน้าที่ โครงสร้างและอัตรากำลัง ของศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครอง

ศาลปกครอง

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๒๓ บัญญัติอำนาจหน้าที่ของศาลปกครอง ดังนี้ ศาลปกครองมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีระหว่างหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ องค์กรตามรัฐธรรมนูญหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐกับเอกชน หรือระหว่างหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือองค์กรตามรัฐธรรมนูญ หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐด้วยกัน อันเนื่องมาจากการใช้อำนาจทางปกครองตามกฎหมาย หรือเนื่องมาจากการดำเนินกิจการทางปกครองของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือองค์กรตามรัฐธรรมนูญ หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ รวมทั้งพิจารณาพิพากษาเรื่องที่ว่ารัฐธรรมนูญหรือกฎหมายบัญญัติให้อยู่ในอำนาจของศาลปกครอง

อำนาจศาลปกครองตามวรรคหนึ่งไม่รวมถึงการวินิจฉัยชี้ขาดขององค์กรตามรัฐธรรมนูญ ซึ่งเป็นการใช้อำนาจโดยตรงตามรัฐธรรมนูญขององค์กรตามรัฐธรรมนูญนั้น

ให้มีศาลปกครองสูงสุดและศาลปกครองชั้นต้น และจะมีศาลปกครองชั้นอุทธรณ์ด้วยก็ได้

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ ได้บัญญัติให้ศาลปกครองมีอำนาจในการพิจารณาพิพากษาคดีปกครอง ๖ ประเภท

๑) คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายออกกฎ คำสั่ง หรือการกระทำทางปกครองอื่นใด และขอให้ศาลพิพากษาเพิกถอนกฎ หรือคำสั่ง หรือสั่งห้ามการกระทำทางปกครองดังกล่าว

๒) คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐละเลยต่อหน้าที่ ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ หรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวล่าช้าเกินสมควร

๓) คดีพิพาทเกี่ยวกับการทำละเมิดหรือความรับผิดอย่างอื่นของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ อันเกิดจากการใช้อำนาจตามกฎหมาย หรือจากกฎ คำสั่งทางปกครอง หรือคำสั่งอื่น หรือจากการละเลยต่อหน้าที่ตามกฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติหรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวล่าช้าเกินสมควร

๔) คดีพิพาทเกี่ยวกับสัญญาทางปกครอง

๕) คดีที่มีกฎหมายกำหนดให้หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐฟ้องคดีต่อศาลเพื่อบังคับให้บุคคลต้องกระทำหรือละเว้นกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใด

๖) คดีพิพาทเกี่ยวกับเรื่องที่มีกฎหมายกำหนดให้อยู่ในเขตอำนาจศาลปกครอง

ข้อยกเว้น : คดีที่มีลักษณะเป็นคดีปกครองบางเรื่องกฎหมายบัญญัติให้ไม่อยู่ในเขตอำนาจของศาลปกครอง ได้แก่

๑) การดำเนินการเกี่ยวกับวินัยทหาร

๒) การดำเนินการของคณะกรรมการตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ

๓) คดีที่อยู่ในอำนาจของศาลเยาวชนและครอบครัว ศาลแรงงาน ศาลภาษีอากร ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ ศาลล้มละลายหรือศาลชำนาญพิเศษอื่น

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๗ บัญญัติให้
ศาลปกครองแบ่งออกเป็น ๒ ชั้น คือ

- (๑) ศาลปกครองสูงสุด
- (๒) ศาลปกครองชั้นต้น ได้แก่ ศาลปกครองกลาง และศาลปกครองในภูมิภาค

ศาลปกครอง

ศาลปกครองสูงสุด

ศาลปกครองชั้นต้น

ศาลปกครองกลาง

ศาลปกครองในภูมิภาค

ศาลปกครองสูงสุด

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๑ บัญญัติให้ศาลปกครองสูงสุดมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดี ดังต่อไปนี้

- (๑) คดีพิพาทเกี่ยวกับคำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยข้อพิพาทตามที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดประกาศกำหนด
- (๒) คดีพิพาทเกี่ยวกับความชอบด้วยกฎหมายของพระราชกฤษฎีกา หรือกฎที่ออกโดยคณะรัฐมนตรี หรือโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี
- (๓) คดีที่มีกฎหมายกำหนดให้อยู่ในอำนาจศาลปกครองสูงสุด
- (๔) คดีที่อุทธรณ์คำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้น

ศาลปกครองสูงสุดตั้งอยู่ที่อาคารศาลปกครอง ถนนแจ้งวัฒนะ กรุงเทพมหานคร โดยไม่มีข้อจำกัดด้านเขตอำนาจศาล ดังนั้น คดีที่อยู่ในอำนาจศาลปกครองสูงสุด ไม่ว่าจะมูลคดีจะเกิดที่ใด หรือผู้ฟ้องคดีมีภูมิลำเนาอยู่ที่ใด ก็สามารถฟ้องคดีต่อศาลปกครองสูงสุดได้ เพียงแต่ต้องยื่นฟ้องให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กฎหมายกำหนด โดยมีตุลาการในศาลปกครองสูงสุดรับผิดชอบในการพิจารณาคดี ณ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๘ จำนวน ๑๙ คน ประกอบด้วย

- (๑) ประธานศาลปกครองสูงสุด จำนวน - คน
- (๒) รองประธานศาลปกครองสูงสุด จำนวน ๒ คน
- (๓) ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด จำนวน ๔ คน
- (๔) ตุลาการศาลปกครองสูงสุด จำนวน ๑๓ คน

ศาลปกครองชั้นต้น

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๐ บัญญัติให้ศาลปกครองชั้นต้นมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีที่อยู่ในอำนาจศาลปกครอง เว้นแต่คดีที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครองสูงสุด โดยภายหลังเปิดทำการศาลปกครองสูงสุดและศาลปกครองกลาง ในปีพุทธศักราช ๒๕๕๔ ศาลปกครองตระหนักดีว่าประชาชนในท้องถิ่นห่างไกลย่อมมีสิทธิที่จะได้รับความเป็นธรรมเช่นเดียวกับประชาชนในเมืองหลวง ศาลปกครองจึงได้เร่งเปิดทำการศาลปกครองในภูมิภาคอย่างต่อเนื่องเรื่อยมา จนถึงปัจจุบันศาลปกครองได้เปิดทำการศาลปกครองในภูมิภาคทั่วประเทศแล้วทั้งสิ้น ๑๐ แห่ง ได้แก่ ศาลปกครองเชียงใหม่ ศาลปกครองสงขลา ศาลปกครองนครราชสีมา ศาลปกครองขอนแก่น ศาลปกครองพิษณุโลก ศาลปกครองระยอง ศาลปกครองนครศรีธรรมราช ศาลปกครองอุดรธานี ศาลปกครองอุบลราชธานี และศาลปกครองเพชรบุรี

ศาลปกครองชั้นต้นมีอัตรากำลังตุลาการในศาลปกครองชั้นต้น ณ วันที่ ๓๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๘ รวม ๑๘๙ คน ประกอบด้วย

- (๑) อธิบดีศาลปกครองชั้นต้น จำนวน ๑๒ คน
- (๒) รองอธิบดีศาลปกครองชั้นต้น จำนวน ๑๔ คน
- (๓) ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองชั้นต้น จำนวน ๖๐ คน
- (๔) ตุลาการศาลปกครองชั้นต้น จำนวน ๑๐๓ คน

โดยมีตุลาการศาลปกครองชั้นต้นที่พ้นจากตำแหน่งเนื่องจากอายุครบ ๗๐ ปี บริบูรณ์ จำนวน ๑ คน ได้แก่ นางปานตา ศิริวัฒน์ ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๘

ภาพบรรยากาศภายในพิพิธภัณฑศาลปกครอง

จำนวนคดีต่อตุลาการศาลปกครอง ๑ คน

๓๑,๕๖๕ คดี

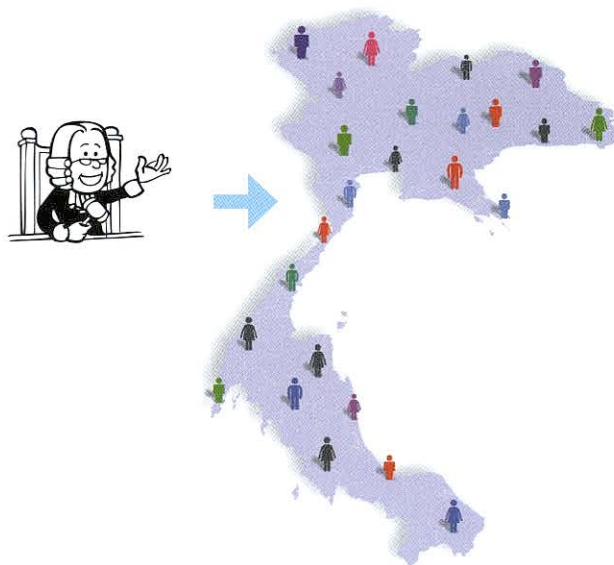
๒๐๘ จำนวนตุลาการศาลปกครอง

๑๕๑ คดีต่อจำนวนตุลาการ ๑ คน

ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ ศาลปกครองมีจำนวนตุลาการศาลปกครองทั้งสิ้นจำนวน ๒๐๘ คน ขณะที่คดีในความรับผิดชอบทั้งหมด จำนวน ๓๑,๕๖๕ คดี หรือเท่ากับ ๑ คน มีคดีในความรับผิดชอบ ๑๕๑ คดี จากข้อจำกัดในด้านอัตรากำลังตุลาการศาลปกครอง ส่งผลให้ตุลาการศาลปกครองแต่ละคนมีปริมาณคดีที่อยู่ในความรับผิดชอบค่อนข้างสูง โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากจำแนกตามชั้นศาลโดยเฉพาะตุลาการศาลปกครองสูงสุดซึ่งมีอัตรากำลัง ๑๙ คน รับผิดชอบคดีในศาลปกครองสูงสุดทั้งหมดจำนวน ๑๒,๒๘๐ คดี หรือคิดเป็น ๖๔๖ คดี ต่อตุลาการศาลปกครองสูงสุด ๑ คน สำหรับศาลปกครองชั้นต้นซึ่งมีอัตรากำลัง ๑๘๙ คน รับผิดชอบคดีในศาลปกครองชั้นต้นทั้งหมดจำนวน ๑๙,๒๘๕ คดี ซึ่งเท่ากับ ๑๐๒ คดี ต่อตุลาการศาลปกครองชั้นต้น ๑ คน

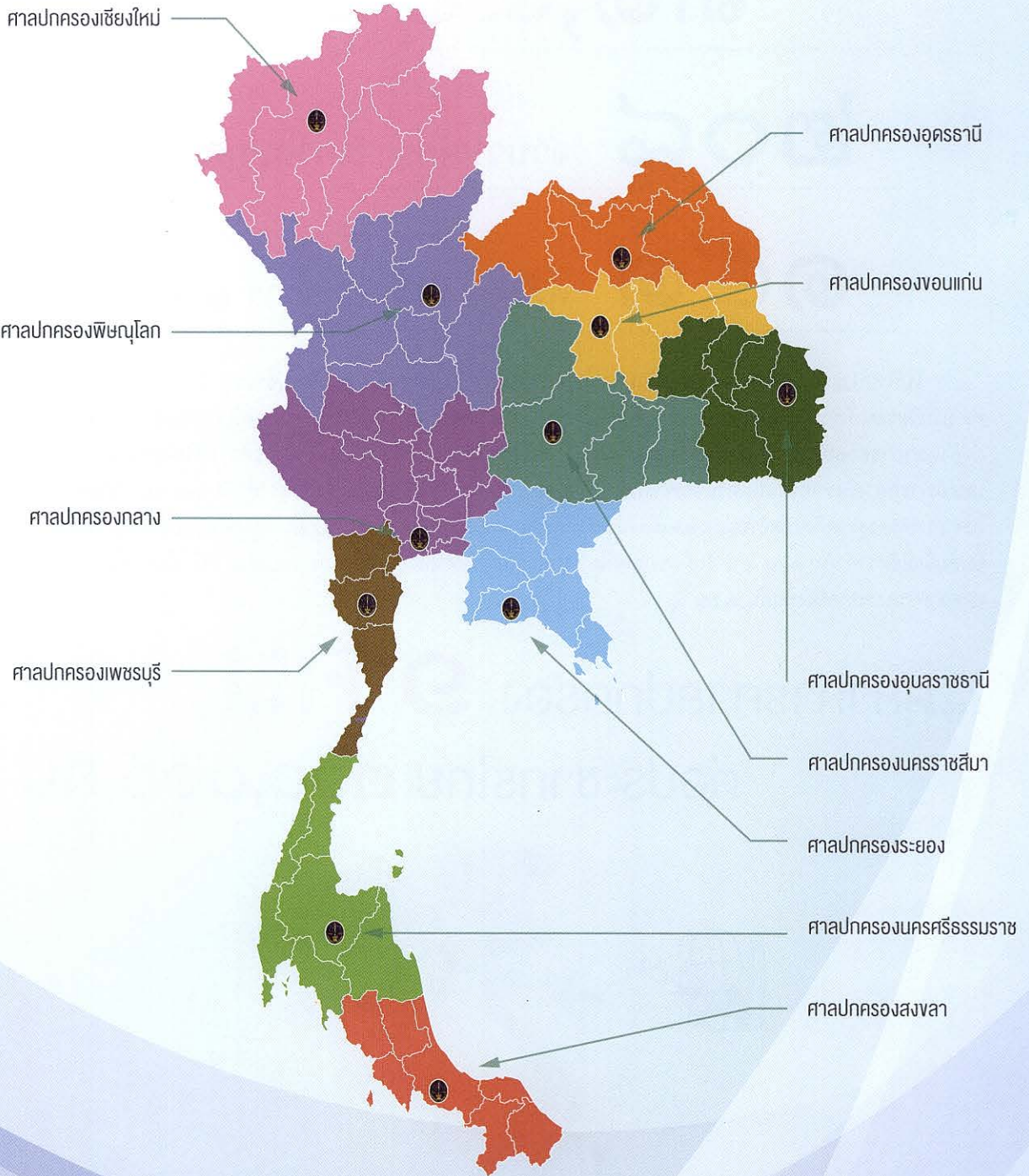
...ตุลาการศาลปกครอง **๑ คน**

ต่อประชากรไทย **๓๐๐,๐๐๐ คน**

เขตอำนาจศาลปกครอง

ศาลปกครองกลาง

ตั้งอยู่ ณ เลขที่ ๑๒๐ หมู่ที่ ๓ ถนนแจ้งวัฒนะ แขวงทุ่งสองห้อง เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร ๑๐๒๑๐ มีตุลาการศาลปกครองปฏิบัติหน้าที่รวม ๗๓ คน

ศาลปกครองกลางมีเขตอำนาจตลอดท้องที่กรุงเทพมหานคร จังหวัดนครปฐม จังหวัดนนทบุรี จังหวัดปทุมธานี จังหวัดสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรสาคร รวมทั้งจังหวัดที่มีได้อยู่ในเขตอำนาจศาลปกครองในภูมิภาค คือ จังหวัดนครนายก จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จังหวัดลพบุรี จังหวัดสระบุรี จังหวัดสิงห์บุรี จังหวัดอ่างทอง จังหวัดกาญจนบุรี จังหวัดชัยนาท จังหวัดสุพรรณบุรี และจังหวัดอุทัยธานี

ศาลปกครองเชียงใหม่

ตั้งอยู่ ณ ศูนย์ราชการจังหวัดเชียงใหม่ ถนนโชตนา ตำบลช้างเผือก อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ ๕๐๓๐๐ มีตุลาการศาลปกครองปฏิบัติหน้าที่รวม ๑๐ คน รับผิดชอบเขตอำนาจตลอดท้องที่จังหวัดเชียงราย จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดแม่ฮ่องสอน จังหวัดลำปาง จังหวัดลำพูน จังหวัดน่าน จังหวัดพะเยา และจังหวัดแพร่

ศาลปกครองสงขลา

ตั้งอยู่ ณ เลขที่ ๑๑๑๑ หมู่ที่ ๒ ถนนสงขลา - เกาะยอ ตำบลพะวง อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา ๙๐๑๐๐ มีตุลาการศาลปกครองปฏิบัติหน้าที่รวม ๑๐ คน ศาลปกครองสงขลา มีเขตอำนาจตลอดท้องที่จังหวัดตรัง จังหวัดพัทลุง จังหวัดสงขลา จังหวัดสตูล จังหวัดนราธิวาส จังหวัดปัตตานี และจังหวัดยะลา

ศาลปกครองนครราชสีมา

ตั้งอยู่ ณ เลขที่ ๓๔๕ หมู่ที่ ๖ ถนนบ้านคอกวัว ตำบลหนองกระทุ่ม อำเภอเมืองนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา ๓๐๐๐๐ มีตุลาการศาลปกครองปฏิบัติหน้าที่รวม ๑๐ คน ศาลปกครองนครราชสีมา มีเขตอำนาจตลอดท้องที่จังหวัดชัยภูมิ จังหวัดนครราชสีมา จังหวัดบุรีรัมย์ และจังหวัดสุรินทร์

ศาลปกครองขอนแก่น

ตั้งอยู่ ณ เลขที่ ๓๓๓ หมู่ที่ ๒ ถนนเหล่านาดี ตำบลเมืองเก่า อำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น ๔๐๐๐๐ มีตุลาการศาลปกครองปฏิบัติหน้าที่รวม ๘ คน ศาลปกครองขอนแก่น มีเขตอำนาจตลอดท้องที่จังหวัดกาฬสินธุ์ จังหวัดขอนแก่น จังหวัดมหาสารคาม และ จังหวัดมุกดาหาร

ศาลปกครองพิษณุโลก

ตั้งอยู่ ณ เลขที่ ๗๒๓/๑๓ - ๑๗ ถนนพิษัยสงคราม ตำบลในเมือง อำเภอเมืองพิษณุโลก จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐ มีตุลาการศาลปกครองปฏิบัติหน้าที่รวม ๘ คน ศาลปกครองพิษณุโลกมีเขตอำนาจตลอดท้องที่จังหวัดกำแพงเพชร จังหวัดตาก จังหวัดนครสวรรค์ จังหวัดพิจิตร จังหวัดพิษณุโลก จังหวัดเพชรบูรณ์ จังหวัดสุโขทัย และจังหวัดอุตรดิตถ์

ศาลปกครองระยอง

ตั้งอยู่ ณ เลขที่ ๗๗๗ ถนนสุขุมวิท ตำบลเนินพระ อำเภอเมืองระยอง จังหวัดระยอง ๒๑๑๕๐ มีตุลาการศาลปกครองปฏิบัติหน้าที่รวม ๑๐ คน ศาลปกครองระยองมีเขตอำนาจตลอดท้องที่จังหวัดจันทบุรี จังหวัดฉะเชิงเทรา จังหวัดชลบุรี จังหวัดตราด จังหวัดปราจีนบุรี จังหวัดระยอง และจังหวัดสระแก้ว

ศาลปกครองนครศรีธรรมราช

ตั้งอยู่ ณ เลขที่ ๕/๘ หมู่ที่ ๖ ถนนนครศรีธรรมราช - ร่อนพิบูล ตำบลนาพรุ อำเภอพระพรหม จังหวัดนครศรีธรรมราช ๘๐๐๐๐ มีตุลาการศาลปกครองปฏิบัติหน้าที่รวม ๙ คน ศาลปกครองนครศรีธรรมราช มีเขตอำนาจตลอดท้องที่จังหวัดกระบี่ จังหวัดนครศรีธรรมราช จังหวัดพังงา จังหวัดภูเก็ต จังหวัดสุราษฎร์ธานี จังหวัดชุมพร และจังหวัดระนอง

ศาลปกครองอุดรธานี

ตั้งอยู่ ณ เลขที่ ๙๙๙ หมู่ที่ ๗ ตำบลบ้านขาว อำเภอเมืองอุดรธานี จังหวัดอุดรธานี ๔๑๐๐๐ มีตุลาการศาลปกครองปฏิบัติหน้าที่รวม ๙ คน ศาลปกครองอุดรธานีมีเขตอำนาจตลอดท้องที่ จังหวัดเลย จังหวัดหนองคาย จังหวัดหนองบัวลำภู จังหวัดอุดรธานี จังหวัดนครพนม จังหวัดบึงกาฬ และจังหวัดสกลนคร

ศาลปกครองอุบลราชธานี

ตั้งอยู่ ณ เลขที่ ๔๔๔ หมู่ที่ ๓ ถนนแจ้งสนิท ตำบลแจระแม อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี ๓๔๐๐๐ มีตุลาการศาลปกครองปฏิบัติหน้าที่รวม ๙ คน ศาลปกครองอุบลราชธานี มีเขตอำนาจตลอดท้องที่จังหวัดยโสธร จังหวัดร้อยเอ็ด จังหวัดศรีสะเกษ จังหวัดอุบลราชธานี และจังหวัดอำนาจเจริญ

ศาลปกครองเพชรบุรี

ศาลปกครองเพชรบุรี เป็นศาลปกครองในภูมิภาค
แห่งที่ ๑๐ ตั้งอยู่ ณ เลขที่ ๙๘๐/๙๘ ถนนเพชรเกษม ตำบล
ชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ๗๖๑๒๐ มีตุลาการ
ศาลปกครองปฏิบัติหน้าที่ รวม ๖ คน ศาลปกครองเพชรบุรีมี
เขตอำนาจตลอดพื้นที่ จังหวัดเพชรบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
จังหวัดราชบุรี และจังหวัดสมุทรสงคราม

วิธีพิจารณาคดีปกครอง

การพิจารณาคดีปกครองมีหลักเกณฑ์การพิจารณาที่เป็นหลักสำคัญขององค์การตุลาการ เช่น หลักการฟังความทุกฝ่าย หลักการพิจารณาคดีโดยเปิดเผย หลักการพิจารณาคดีโดยรวดเร็ว เป็นต้น และเนื่องจากปรัชญาพื้นฐานของการตัดสินข้อพิพาททางปกครอง และลักษณะของข้อพิพาททางปกครองมีลักษณะเฉพาะบางประการแตกต่างจากเรื่องอื่นๆ การพิจารณาคดีปกครองจึงมีหลักเกณฑ์ทางวิธีพิจารณาที่เป็นลักษณะเด่น ดังต่อไปนี้

๑) **วิธีพิจารณาระบบไต่สวน** การควบคุมตรวจสอบการใช้อำนาจหรือการดำเนินกิจการของฝ่ายปกครองให้เป็นไปโดยชอบด้วยกฎหมาย รวมทั้งต้องให้ความรับผิดชอบหากก่อความเสียหายขึ้นแก่บุคคลใดนั้น เป็นแก่นสำคัญของสังคมที่เป็น “นิติรัฐ” ดังนั้น การพิจารณาพิพากษาคดีปกครองจึงจำเป็นที่จะต้องได้มาซึ่งความจริง โดยไม่ได้จำกัดหรือผูกพันตามข้อเท็จจริงที่คู่กรณีเสนอต่อศาลเท่านั้น นอกจากนี้ คู่กรณีในคดีปกครองซึ่งปกติจะได้แก่เอกชนฝ่ายหนึ่ง กับหน่วยงานทางปกครอง หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอีกฝ่ายหนึ่ง มักจะมีความพร้อมหรือความสามารถที่แตกต่างกันในการเสนอข้อเท็จจริง และแสดงพยานหลักฐานต่อศาล โดยส่วนใหญ่เอกสารหลักฐานต่างๆ จะอยู่ในความครอบครองของฝ่ายรัฐ การใช้วิธีพิจารณาระบบไต่สวน ซึ่งเป็นระบบวิธีพิจารณาที่ศาลจะเป็นผู้มีหน้าที่สำคัญในการควบคุมและกำกับ การดำเนินคดี เพื่อให้สามารถตรวจสอบและค้นหาข้อเท็จจริงได้อย่างถูกต้องและครบถ้วนจึงเป็นหลักการสำคัญที่จำเป็นและสอดคล้องกับลักษณะของการพิจารณาพิพากษาคดีปกครอง

๒) **หลักความเรียบง่าย** การพิจารณาคดีปกครองยึดหลักความเรียบง่าย เช่น การไม่กำหนดให้ต้องมีค่าธรรมเนียมศาลในคดีทั่วไป เว้นแต่คดีที่มีทุนทรัพย์ การให้ผู้ฟ้องคดียื่นฟ้องและดำเนินคดีได้เอง โดยจะมีทนายความหรือไม่ก็ได้ หรือการให้ยื่นฟ้อง ณ ที่ทำการศาลหรือยื่นฟ้องโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนก็ได้ เป็นต้น ซึ่งเป็นหลักการที่สอดคล้องกับการรับรองสิทธิของประชาชนในการเข้าถึงการอำนวยความสะดวก

๓) **หลักการพิจารณาคดีเป็นลายลักษณ์อักษร** การใช้อำนาจหรือการดำเนินกิจกรรมทางปกครองมักกระทำโดยมีเอกสารหลักฐานที่เป็นลายลักษณ์อักษร การพิพากษาคดีตัดสินคดีปกครองจึงสามารถพิจารณาข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ต่างๆ เกี่ยวกับคดีได้จากสิ่งที่ปรากฏเป็นเอกสารพยานหลักฐานที่เป็นหนังสือหรือลายลักษณ์อักษรนั้น และไม่ได้เน้นการพิจารณาคดีที่ต้องมีการสืบพยานบุคคลหลายครั้ง ดังที่พบในคดีประเภทอื่น โดยอาจกระทำได้เท่าที่จำเป็น

๔) **หลักการถ่วงดุลการใช้อำนาจตุลาการ** การใช้อำนาจตุลาการต้องกระทำโดยความซื่อสัตย์สุจริต และปราศจากอคติเพราะมีผลกระทบต่อสิทธิหน้าที่ของบุคคลเป็นอย่างมากและบางครั้งยังมีผลต่อสังคมส่วนรวม ดังนั้น เพื่อเป็นหลักประกันที่จะสนับสนุนให้การใช้อำนาจตุลาการศาลปกครองเป็นไปตามครรลองความบริสุทธิ์ยุติธรรมดังกล่าว วิธีพิจารณาคดีปกครองจึงมีหลักอีกประการหนึ่งที่เพิ่มเติมและแตกต่างจากวิธีพิจารณาคดีประเภทอื่นๆ ได้แก่ หลักการถ่วงดุลการใช้อำนาจของตุลาการ โดยในระบบวิธีพิจารณาคดีปกครองนอกจากจะให้การพิจารณาพิพากษาคดีเป็นอำนาจขององค์คณะตุลาการเช่นเดียวกับในคดีประเภทอื่นๆ โดยมี “ตุลาการเจ้าของสำนวน” และ “องค์คณะ” เป็นผู้พิจารณาและกลับรื้อข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายต่างๆ ในคดีแล้ว ยังกำหนดให้มีตุลาการศาลปกครองอีกนายหนึ่งซึ่งมิได้ร่วมเป็นตุลาการในองค์คณะนั้น เรียกว่า “ตุลาการผู้แถลงคดี” ทำหน้าที่พิจารณาข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายต่างๆ ในคดีนั้น และเสนอข้อวินิจฉัยตามความเห็นชอบโดยอิสระของตนโดยจัดทำเป็นคำแถลงการณ์เสนอในชั้นการนั่งพิจารณาคดีก่อนที่องค์คณะจะประชุมปรึกษาเพื่อมีคำพิพากษา ซึ่งจะเป็นการถ่วงดุลการพิจารณาพิพากษาขององค์คณะ เพราะถึงแม้ว่าคำพิพากษาขององค์คณะเท่านั้นที่จะมีผลบังคับทางกฎหมาย แต่การที่กำหนดให้มีการแถลงการณ์ของตุลาการผู้แถลงคดีในชั้นการนั่งพิจารณาคดีซึ่งกระทำโดยเปิดเผย รวมทั้งการที่กฎหมายกำหนดให้ต้องเผยแพร่คำพิพากษาขององค์คณะและคำแถลงการณ์ของตุลาการผู้แถลงคดีต่อสาธารณะควบคู่กันเสมอ ย่อมเป็นโอกาสที่คู่กรณี และสาธารณะจะสามารถทราบและเปรียบเทียบข้อวินิจฉัย และเหตุผลของตุลาการผู้แถลงคดีกับคำพิพากษาขององค์คณะได้ ซึ่งจะเท่ากับเป็นการถ่วงดุลการใช้อำนาจของตุลาการได้เป็นอย่างดี โดยกลไกทางวิธีพิจารณาคดี นอกจากนี้ การให้ระบบการเสนอคำแถลงการณ์ของตุลาการผู้แถลงคดียังช่วยส่งเสริมให้องค์คณะใช้อำนาจตัดสินคดีได้อย่างรอบคอบและถูกต้องมากขึ้น

วิธีพิจารณาคดีปกครอง

ปรัชญาพื้นฐานของข้อพิพาททางปกครองและลักษณะของข้อพิพาททางปกครอง มีลักษณะเฉพาะบางประการแตกต่างจากเรื่องอื่นๆ การพิจารณาคดีปกครองจึงมีหลักเกณฑ์ทางวิธีพิจารณาที่เป็นลักษณะเด่น ดังนี้

ขั้นตอนการดำเนิน
กระบวนการพิจารณาคดี

๑ | การเสนอคำฟ้อง

๒ | การแสวงหาข้อเท็จจริง

๓ | การนั่งพิจารณาคดี

๔ | การพิพากษาคดี

๕ | การบังคับคดี

ลักษณะเด่นของการ
พิจารณาคดีปกครอง

วิธีพิจารณาระบบไต่สวน | ๑

หลักความเรียบง่าย | ๒

หลักการพิจารณาคดี
เป็นลายลักษณ์อักษร | ๓

หลักการถ่วงดุล
การใช้อำนาจของตุลาการ | ๔

* ตุลาการศาลปกครองนับเป็นผู้ที่มีบทบาท และความสำคัญยิ่งในกระบวนการยุติธรรมทางปกครอง เนื่องจากมีหน้าที่ในการพิจารณาพิพากษาคดีปกครองเพื่ออำนวยความยุติธรรมให้แก่สังคม

สำนักงานศาลปกครอง

สำนักงานศาลปกครองเป็นส่วนราชการที่เป็นหน่วยงานอิสระตามรัฐธรรมนูญ มีฐานะเป็นนิติบุคคล โดยมีเลขาธิการสำนักงานศาลปกครองเป็นผู้บังคับบัญชา ขึ้นตรงต่อประธานศาลปกครองสูงสุด ในการบริหารงานสำนักงานศาลปกครอง กฎหมายได้บัญญัติให้มีคณะกรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง (ก.ข.ป.) ขึ้น เพื่อกำหนดที่อกระเบียบหรือประกาศเกี่ยวกับการบริหารงานทั่วไป การบริหารงานบุคคล การงบประมาณ การเงินและทรัพย์สิน และการดำเนินการอื่นๆ ทำให้การบริหารงาน ภายในของสำนักงานศาลปกครองมีความคล่องตัว ยืดหยุ่น สามารถปรับเปลี่ยน ตามสถานการณ์ได้อย่างรวดเร็ว แก้ไขปัญหาได้อย่างต่อเนื่องและทันเหตุการณ์

อำนาจหน้าที่ของสำนักงานศาลปกครอง

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๗๗ บัญญัติให้สำนักงานศาลปกครองมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) รับผิดชอบในงานธุรการของศาลปกครอง
- (๒) ดำเนินการเกี่ยวกับคดีปกครองตามคำสั่งของศาลปกครอง
- (๓) ดำเนินการบังคับให้เป็นไปตามคำสั่งของศาลปกครอง
- (๔) ศึกษาและรวบรวมข้อมูลเพื่อประโยชน์แก่การปฏิบัติงานของศาลปกครอง
- (๕) วิเคราะห์เหตุแห่งการฟ้องคดีเพื่อเสนอแนะแนวทางการปรับปรุงวิธีปฏิบัติราชการต่อหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง
- (๖) จัดพิมพ์และเผยแพร่คำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลปกครอง
- (๗) จัดให้มีการศึกษาอบรมและพัฒนาความรู้ของตุลาการศาลปกครอง ข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง และเจ้าหน้าที่อื่นของรัฐที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนประสานงานกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องเพื่อพัฒนาหลักกฎหมายมหาชน การบริหารราชการแผ่นดิน และบุคลากรด้านกฎหมายมหาชน
- (๘) ปฏิบัติการอื่นตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้หรือตามที่มีกฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักงานศาลปกครอง

อัตรากำลังบุคลากรของศาลปกครอง

๑ | ตุลาการศาลปกครอง

๒๐๘ คน

๒ | ข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง

๒,๐๓๔ คน

๓ | ลูกจ้างประจำ

๒๐ คน

๔ | พนักงานราชการศาลปกครอง

๕๑๔ คน

๕ | ลูกจ้างชั่วคราว

๔๗ คน

งบประมาณที่ศาลปกครองได้รับการจัดสรร ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘

งบประมาณของประเทศ
๒,๕๗๕,๐๐๐ ล้านบาท

งบประมาณศาลปกครอง
๒,๕๙๙ ล้านบาท

๐.๑๐ %

ส่วนที่ ๒ ผลการดำเนินงานที่สำคัญ

๑. การพิจารณาพิพากษาคดีด้วยความถูกต้องรวดเร็ว และเป็นธรรม
๒. การบังคับคดีปกครอง
๓. การเสริมสร้างโอกาสการเข้าถึงความยุติธรรมทางปกครอง
๔. การพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการคดี
๕. การเสริมสร้างความร่วมมือทางวิชาการและความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ
๖. การเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจให้แก่ทุกภาคส่วนในสังคม
๗. ความเชื่อมั่นต่อการอำนวยความสะดวกยุติธรรมของศาลปกครอง
๘. การเสริมสร้างวัฒนธรรมศาลปกครอง
๙. การวางหลักกฎหมายและแนวทางปฏิบัติราชการที่ดี

๑. การพิจารณาพิพากษาคดีด้วยความถูกต้อง รวดเร็ว และเป็นธรรม

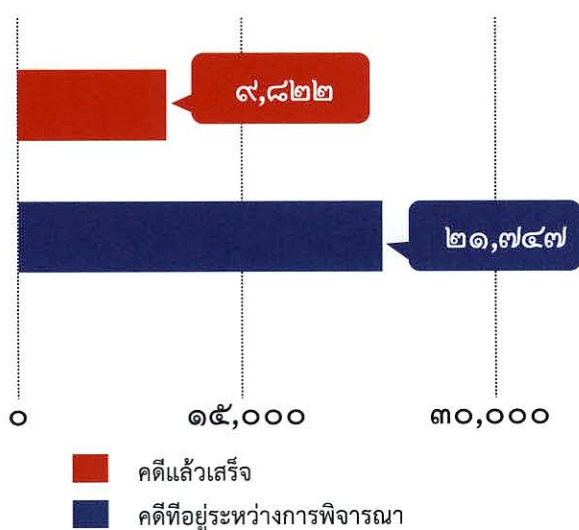
ศาลปกครองตระหนักเป็นอย่างดีว่า “ความยุติธรรมที่ล่าช้าก็คือความอยุติธรรม” (justice delayed is justice denied) จึงได้ทุ่มเทสรรพกำลังอย่างเต็มความสามารถในการจัดการคดีความต่างๆ ให้ได้อย่างรวดเร็ว ขณะเดียวกันก็ไม่ละเลยที่จะให้ความสำคัญกับคุณภาพระหว่างความเป็นธรรมกับความทันต่อสถานการณ์ โดยให้ความสำคัญกับทุกคดีที่เข้าสู่ศาลปกครองเพื่อให้ทุกคดีได้รับการดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุดเพื่อให้ประชาชนเกิดความเชื่อมั่นและศรัทธาต่อการอำนวยความยุติธรรมของศาลปกครอง

ผลการดำเนินงานด้านการพิจารณาคดีปกครอง

๑. ผลการดำเนินงานด้านการพิจารณาคดีปกครองในภาพรวม

ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ ศาลปกครองมีจำนวนตุลาการศาลปกครองทั้งสิ้น ๒๐๘ คน รับผิดชอบคดีทั้งหมด จำนวน ๓๑,๕๖๙ คดี โดยเร่งรัดพิจารณาคดีได้แล้วเสร็จ จำนวน ๙,๘๒๒ คดี คิดเป็นร้อยละ ๓๑.๑๑ ซึ่งเมื่อนับรวมผลงานตั้งแต่เปิดทำการจนถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๘ ศาลปกครองมีคดีรับเข้าสู่การพิจารณาแล้วทั้งสิ้น ๑๑๑,๖๘๒ คดี ได้แล้วเสร็จจำนวน ๘๙,๙๓๕ คดี คิดเป็นร้อยละ ๘๐.๕๓ และมีคดีที่อยู่ระหว่างการพิจารณา ณ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๘ จำนวน ๒๑,๗๔๗ คดี คิดเป็นร้อยละ ๑๙.๔๗ ของคดีรับเข้าสู่การพิจารณาของศาลปกครองทั้งหมด โดยแบ่งเป็นคดีที่อยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองสูงสุด จำนวน ๙,๔๓๒ คดี และเป็นคดีที่อยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองชั้นต้น จำนวน ๑๒,๓๑๕ คดี

สถิติคดีประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘

๓๑,๕๖๙ คดี

คดีในความรับผิดชอบทั้งหมด

เป็นคดีที่อยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองสูงสุด ๙,๔๓๒ คดี และของศาลปกครองชั้นต้น ๑๒,๓๑๕ คดี

๒. ผลการดำเนินงานด้านการพิจารณาคดีของศาลปกครองสูงสุด

ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ ศาลปกครองสูงสุดมีจำนวนตุลาการในศาลปกครองสูงสุด จำนวน ๑๙ คน รับผิดชอบคดีในศาลปกครองสูงสุด จำนวน ๑๒,๒๘๔ คดี โดยในจำนวนคดีดังกล่าวเป็นคดีรับเข้าในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ จำนวน ๓,๐๖๗ คดี สามารถพิจารณาได้แล้วเสร็จทั้งหมดจำนวน ๒,๘๕๒ คดี คิดเป็นร้อยละ ๒๓.๒๒ และมีคดีที่อยู่ระหว่างการพิจารณาจำนวน ๙,๔๓๒ คดี คิดเป็นร้อยละ ๗๖.๗๘ ของคดีในความรับผิดชอบของศาลปกครองสูงสุดในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ ในจำนวนนี้เป็นคดีฟ้องตรงจำนวน ๒๔๓ คดี คิดเป็นร้อยละ ๒.๕๘ คดีอุทธรณ์คำพิพากษา จำนวน ๘,๐๙๔ คดี คิดเป็นร้อยละ ๘๕.๘๑ และเป็นคดีคำร้องอุทธรณ์คำสั่งจำนวน ๑,๐๙๕ คดี คิดเป็นร้อยละ ๑๑.๖๑ ของคดีที่อยู่ระหว่างการพิจารณาทั้งหมดของศาลปกครองสูงสุด

สถิติคดีของศาลปกครองสูงสุด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘

คดีในศาลปกครองสูงสุด
ทั้งหมด ๑๒,๒๘๔

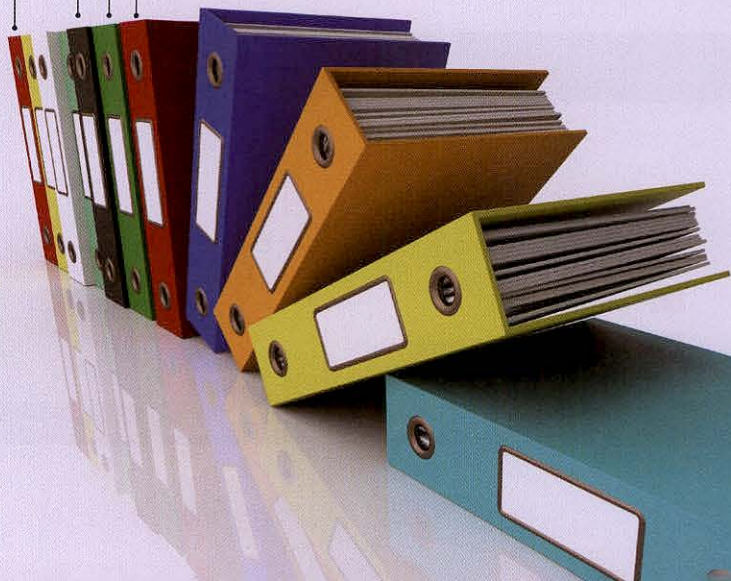
คดีรับเข้าปี ๕๘ จำนวน ๓,๐๖๗ คดี
พิจารณาแล้วเสร็จ ๒,๘๕๒ คดี
(๒๓.๒๒%)

คดีที่อยู่ระหว่างการพิจารณา
๙,๔๓๒ คดี

ฟ้องตรง ๒๔๓ คดี (๒.๕๘ %)
คำร้องอุทธรณ์คำสั่ง ๑๐๙๕ คดี (๑๑.๖๑ %)
อุทธรณ์คำพิพากษา ๘๐๙๔ คดี (๘๕.๘๑ %)

ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด
จำนวน ๑๙ คน

ในจำนวนคดีแล้วเสร็จของศาลปกครองสูงสุดในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ จำนวน ๒,๘๕๒ คดี ศาลปกครองสูงสุดสามารถเร่งรัดพิจารณาคดีให้เป็นไปตามกรอบเวลามาตรฐาน (ภายใน ๒ ปี นับแต่คดีเข้าสู่การพิจารณาของศาลปกครองสูงสุด) ได้ถึง ๑,๑๙๒ คดี คิดเป็นร้อยละ ๔๑.๗๙ คดีที่แล้วเสร็จโดยใช้เวลามากกว่า ๒ ปี แต่ไม่เกิน ๓ ปี จำนวน ๓๒๓ คดี คิดเป็นร้อยละ ๑๑.๓๓ คดีที่แล้วเสร็จโดยใช้เวลาในการพิจารณาคดีมากกว่า ๓ ปี แต่ไม่เกิน ๔ ปี จำนวน ๒๗๖ คดี คิดเป็นร้อยละ ๙.๖๘ และคดีที่แล้วเสร็จโดยใช้เวลาในการพิจารณาคดีมากกว่า ๔ ปี จำนวน ๑,๐๖๑ คดี คิดเป็นร้อยละ ๓๗.๒๐

จำนวนคดีแล้วเสร็จของศาลปกครองสูงสุด จำแนกตามระยะเวลาที่ใช้ในการพิจารณาคดี

๒,๘๕๒

จำนวนคดีแล้วเสร็จของศาลปกครองสูงสุด
ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘

คดีที่แล้วเสร็จภายใน ๒ ปี

๑,๑๙๒ คดี ๔๑.๗๙ %

คดีที่แล้วเสร็จโดยใช้เวลาตั้งแต่ ๒ ปี แต่ไม่เกิน ๓ ปี

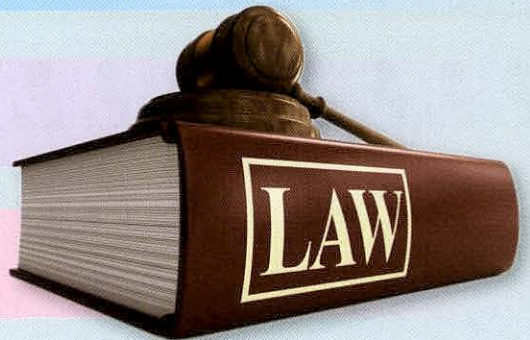
๓๒๓ คดี ๑๑.๓๓ %

คดีที่แล้วเสร็จโดยใช้เวลาตั้งแต่ ๓ ปี แต่ไม่เกิน ๔ ปี

๒๗๖ คดี ๙.๖๘ %

คดีที่แล้วเสร็จโดยใช้เวลามากกว่า ๔ ปี

๑,๐๖๑ คดี ๓๗.๒๐ %

๓. ผลการดำเนินงานด้านการพิจารณาคดีของศาลปกครองชั้นต้น

ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ ศาลปกครองชั้นต้นมีจำนวนตุลาการในศาลปกครองชั้นต้น จำนวน ๑๘๙ คน รับผิดชอบคดีในศาลปกครองชั้นต้นจำนวน ๑๙,๒๘๕ คดี โดยในจำนวนคดีดังกล่าวเป็นคดีรับเข้าในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ จำนวน ๗,๐๖๒ คดี สามารถพิจารณาได้แล้วเสร็จทั้งหมดจำนวน ๖,๙๗๐ คดี คิดเป็นร้อยละ ๓๖.๑๔ และมีคดีที่อยู่ระหว่างการพิจารณาจำนวน ๑๒,๓๑๕ คดี คิดเป็นร้อยละ ๖๓.๘๖ ของคดีในความรับผิดชอบของศาลปกครองชั้นต้นในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ ทั้งหมด ในจำนวนนี้เป็นคดีที่อยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองกลางจำนวน ๖,๓๓๖ คดี คิดเป็นร้อยละ ๕๑.๕๕ และเป็นคดีที่อยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองในภูมิภาคจำนวน ๕,๙๗๙ คดี คิดเป็นร้อยละ ๔๘.๕๕ ของคดีที่อยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองชั้นต้นทั้งหมด

สถิติคดีของศาลปกครองชั้นต้น

คดีในศาลปกครองชั้นต้นทั้งหมด
๑๙,๒๘๕ คดี

๖๓.๘๖ %
คดีที่อยู่ระหว่างการพิจารณา

๓๖.๑๔ %
คดีแล้วเสร็จ

จำนวนบุคลากรศาลปกครองชั้นต้น
๑๘๙ คน

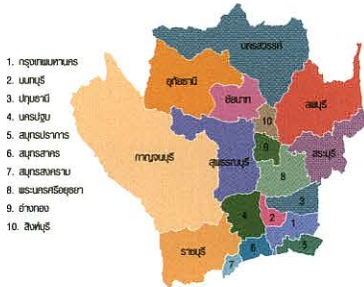
: บุคลากรศาลปกครองชั้นต้น
๑๐ คน

๓.๑ ลักษณะคดีที่เข้าสู่การพิจารณาของศาลปกครองชั้นต้นในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘

(๑) จำแนกตามช่องทางการฟ้องคดี แม้ว่าศาลปกครองจะเปิดโอกาสให้ประชาชนสามารถยื่นฟ้องคดีต่อศาลปกครองได้โดยสะดวกทางไปรษณีย์ก็ตาม แต่ก็ปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีส่วนใหญ่มักนำคดีมายื่นฟ้องต่อศาลปกครองด้วยตนเอง โดยมีมากถึง ๕,๔๐๘ คดี คิดเป็นร้อยละ ๗๖.๕๘ ของคดีที่ยื่นฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้นทั้งหมดในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ ในขณะที่มีการยื่นฟ้องทางไปรษณีย์เพียง ๑,๖๕๔ คดี หรือคิดเป็นร้อยละ ๒๓.๔๒ ของคดีที่ยื่นฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้นทั้งหมด หากพิจารณาสัดส่วนช่องทางการฟ้องจำแนกตามพื้นที่เป็นรายภาค พบว่า พื้นที่ที่มีการยื่นฟ้องคดีด้วยตนเองมากที่สุดคือ ภาคกลาง โดยมีสัดส่วนการยื่นฟ้องคดีด้วยตนเองร้อยละ ๗๙.๑๑ และยื่นฟ้องทางไปรษณีย์ร้อยละ ๒๐.๘๙ จากจำนวนคดีรับเข้า ๓,๔๖๑ คดี สำหรับพื้นที่ที่มีสัดส่วนการยื่นฟ้องทางไปรษณีย์มากที่สุดคือ ภาคใต้ร้อยละ ๓๑.๐๕ และยื่นฟ้องด้วยตนเองร้อยละ ๖๘.๙๕ จากจำนวนคดีรับเข้า ๖๘๖ คดี ดังนั้น เพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงศาลปกครองได้โดยสะดวก รวดเร็ว และทั่วถึงมากยิ่งขึ้น นอกจากสำนักงานศาลปกครองจะจัดให้มีการให้ความรู้กับประชาชนในการยื่นฟ้องต่อศาลปกครองทางไปรษณีย์แล้ว ยังจำเป็นต้องเร่งดำเนินการเปิดทำการศาลปกครองชั้นต้นในภูมิภาคให้ครอบคลุมพื้นที่ต่างๆ อีกด้วย

สถิติคดีรับเข้าของศาลปกครองชั้นต้น จำแนกตามช่องทางการฟ้องคดี และพื้นที่เป็นรายภาค ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘

ภาคกลาง

คดีรับเข้า

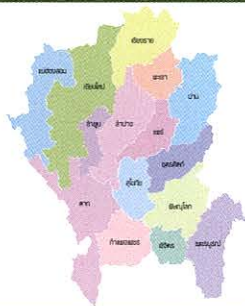
๓,๔๑๑ คดี

ยื่นฟ้องทางไปรษณีย์

๒๐.๘๙%

ยื่นฟ้องด้วยตนเอง

๗๙.๑๑%

ภาคเหนือ

คดีรับเข้า

๘๘๖ คดี

ยื่นฟ้องทางไปรษณีย์

๓๐.๗๐%

ยื่นฟ้องด้วยตนเอง

๖๙.๓๐%

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

คดีรับเข้า

๑,๗๐๖ คดี

ยื่นฟ้องทางไปรษณีย์

๒๑.๘๖%

ยื่นฟ้องด้วยตนเอง

๗๘.๑๔%

ภาคใต้

คดีรับเข้า

๖๘๖ คดี

ยื่นฟ้องทางไปรษณีย์

๓๑.๐๕%

ยื่นฟ้องด้วยตนเอง

๖๘.๙๕%

ภาคตะวันออก

คดีรับเข้า

๓๒๓ คดี

ยื่นฟ้องทางไปรษณีย์

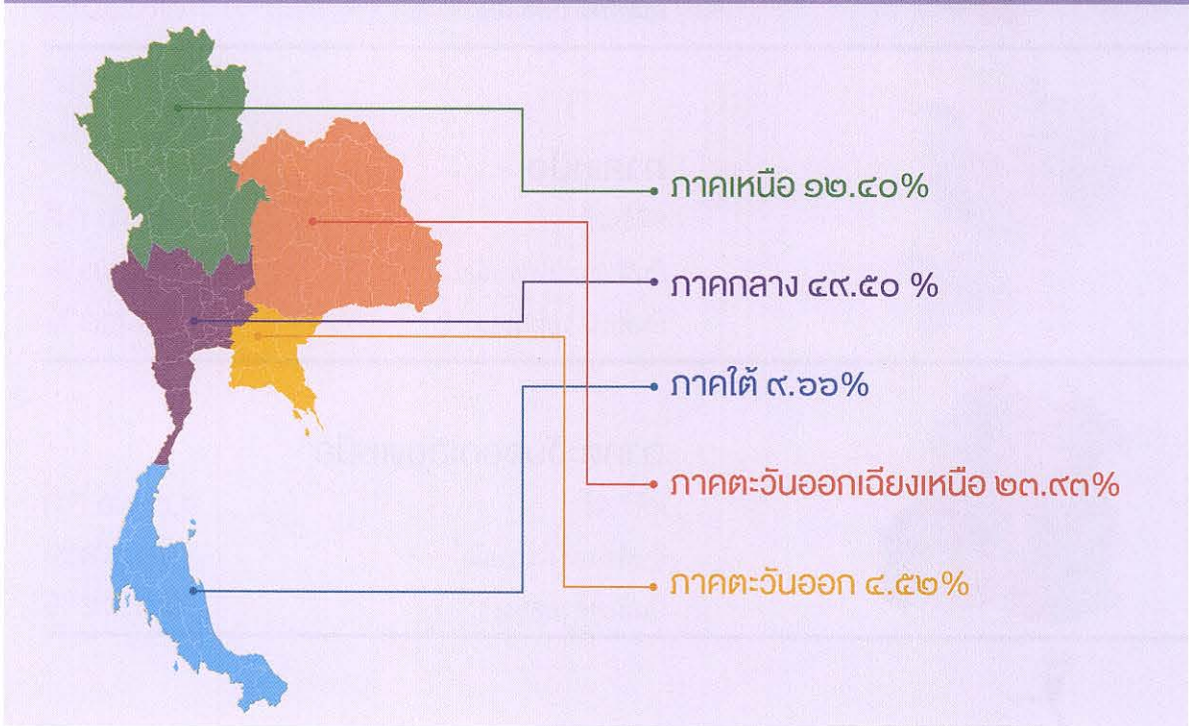
๒๒.๖๐%

ยื่นฟ้องด้วยตนเอง

๗๗.๔๐%

(๒) จำแนกตามพื้นที่มูลคดี ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ คดีที่เข้าสู่การพิจารณาของศาลปกครองชั้นต้น ส่วนใหญ่ยังคงเป็นคดีที่มีพื้นที่มูลคดีเกิดในภาคกลาง โดยมีจำนวน ๓,๕๓๗ คดี คิดเป็นร้อยละ ๔๙.๕๐ รองลงมาคือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือจำนวน ๑,๗๑๐ คดี คิดเป็นร้อยละ ๒๓.๙๓ ภาคเหนือจำนวน ๘๘๖ คดี คิดเป็นร้อยละ ๑๒.๔๐ ภาคใต้ จำนวน ๖๙๐ คดี คิดเป็นร้อยละ ๙.๖๖ และภาคตะวันออก จำนวน ๓๒๓ คดี คิดเป็นร้อยละ ๔.๕๒ ของคดีที่รับเข้าสู่การพิจารณาทั้งหมด

สัดส่วนจำนวนคดีรับเข้าจำแนกตามพื้นที่มูลคดีเกิด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘

(๓) จำแนกตามประเภทเรื่องที่ฟ้อง จากจำนวนคดีที่มีการยื่นฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ พบว่า ประเภทเรื่องที่มีผู้นำมายื่นฟ้องมากที่สุด ๓ ลำดับแรก คือ การบริหารงานบุคคล วินัยฯ จำนวน ๒,๐๖๔ คดี คิดเป็นร้อยละ ๒๙.๑๒ รองลงมาคือ การเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ฯ จำนวน ๑,๐๘๐ คดี คิดเป็นร้อยละ ๑๕.๒๓ และการพัสดุ สัญญาทางปกครองฯ จำนวน ๘๗๖ คดี คิดเป็นร้อยละ ๑๒.๓๖ โดยผู้ฟ้องคดีในแต่ละภูมิภาคได้รับความเดือดร้อนเสียหายในแต่ละประเภทคดีแตกต่างกันไป กล่าวคือ ในภาคกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคเหนือ จะมีการยื่นฟ้องคดีประเภทการบริหารงานบุคคล วินัยฯ มากที่สุด ในขณะที่ภาคตะวันออกและภาคใต้จะเป็นคดีประเภทการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ฯ มากที่สุด

สถิติคดีรับเข้าของศาลปกครองชั้นต้นจำแนกตามประเภทเรื่องที่ฟ้อง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘

การบริหารงานบุคคล วินัยฯ

๒๙.๑๒%

การเวนคืนอสังหาริมทรัพย์

๑๕.๒๓%

การพิสดุ สัญญาทางปกครอง

๑๒.๓๖%

การควบคุมอาคาร ทรัพยากรธรรมชาติ

๑๒.๐๐%

ที่ดิน สาธารณสมบัติของแผ่นดิน

๙.๗๙%

การคมนาคม พาณิชย อุตสาหกรรม

๕.๒๖%

การปกครอง การบริหารราชการแผ่นดิน

๔.๒๗%

การศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม

๒.๐๕%

อื่นๆ

๙.๘๖%

(๔) จำแนกตามหน่วยงานผู้ถูกฟ้องในระดับกระทรวงและระดับกรม คดีที่มีผู้เดือดร้อนเสียหายนำมายื่นฟ้องต่อศาลปกครองในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ เป็นคดีที่ยื่นฟ้องหน่วยงานระดับกระทรวง จำนวน ๕,๐๑๑ คดี โดยกระทรวงที่ถูกฟ้องมากที่สุด ๓ ลำดับแรก ได้แก่ กระทรวงมหาดไทย จำนวน ๑,๖๖๕ คดี คิดเป็นร้อยละ ๓๓.๒๓ รองลงมา กระทรวงการคลัง จำนวน ๗๓๖ คดี คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๖๙ และกระทรวงศึกษาธิการ จำนวน ๕๑๗ คดี คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๓๒ ของคดีที่หน่วยงานระดับกระทรวงเป็นผู้ถูกฟ้องทั้งหมด

สถิติหน่วยงานระดับกระทรวงที่ถูกฟ้องคดีปกครองมากที่สุด ๑๐ ลำดับแรก ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘

หน่วยงานระดับกรมที่ถูกฟ้องคดีในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ มีจำนวน ๕,๑๙๗ คดี โดยหน่วยงานระดับกรมที่ถูกฟ้องมากที่สุด ๓ ลำดับแรก ได้แก่ สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย จำนวน ๗๐๐ คดี คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๔๗ รองลงมาคือ กรมที่ดิน จำนวน ๖๑๗ คดี คิดเป็นร้อยละ ๑๑.๘๗ และ กรมธนารักษ์ จำนวน ๔๖๑ คดี คิดเป็นร้อยละ ๘.๘๗ ของคดีที่หน่วยงานระดับกรมเป็นผู้ถูกฟ้องทั้งหมด

สถิติหน่วยงานระดับกรมที่ถูกฟ้องคดีปกครองมากที่สุด ๑๐ ลำดับแรก ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘

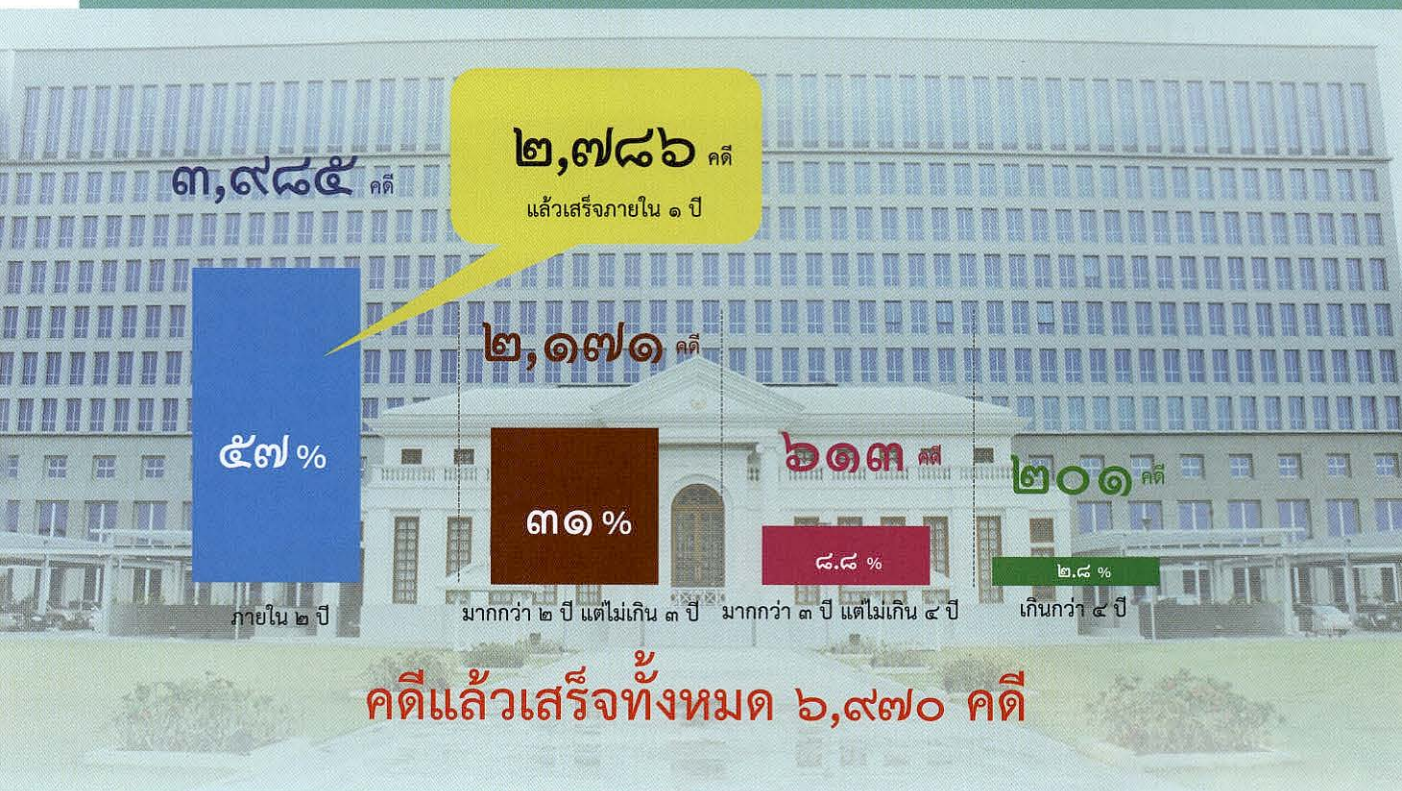
	สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย	๗๐๐ คดี ๑๓.๔๗ %
	กรมที่ดิน	๖๑๗ คดี ๑๑.๘๗ %
	กรมอนามัย	๔๖๑ คดี ๘.๘๗ %
	กรมการปกครอง	๓๘๔ คดี ๗.๓๙ %
	สำนักงานตำรวจแห่งชาติ	๓๑๑ คดี ๕.๙๘ %
	สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน	๒๕๐ คดี ๔.๘๑ %
	กรมส่งเสริมสหกรณ์	๑๘๕ คดี ๓.๕๖ %
	กรมตรวจบัญชีสหกรณ์	๑๕๙ คดี ๓.๐๖ %
	สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม	๑๔๕ คดี ๒.๗๙ %
	กรมบัญชีกลาง	๑๔๓ คดี ๒.๗๕ %

๓.๒ คดีแล้วเสร็จของศาลปกครองชั้นต้นในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘

(๑) คดีแล้วเสร็จจำแนกตามระยะเวลา ในจำนวนคดีแล้วเสร็จของศาลปกครองชั้นต้นในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ จำนวน ๖,๙๗๐ คดี ศาลปกครองชั้นต้นสามารถเร่งรัดพิจารณาคดีให้เป็นไปตามกรอบเวลามาตรฐาน (ภายใน ๒ ปี นับแต่คดีเข้าสู่การพิจารณาของศาลปกครองชั้นต้น) ได้ถึง ๓,๙๘๕ คดี คิดเป็นร้อยละ ๕๗.๑๗ คดีที่แล้วเสร็จโดยใช้เวลามากกว่า ๒ ปี แต่ไม่เกิน ๓ ปี จำนวน ๒,๑๗๑ คดี คิดเป็นร้อยละ ๓๑.๑๕ คดีที่แล้วเสร็จโดยใช้เวลาในการพิจารณาคดีมากกว่า ๓ ปี แต่ไม่เกิน ๔ ปี จำนวน ๖๑๓ คดี คิดเป็นร้อยละ ๘.๘๐ และคดีที่แล้วเสร็จโดยใช้เวลาในการพิจารณาคดีมากกว่า ๔ ปี จำนวน ๒๐๑ คดี คิดเป็นร้อยละ ๒.๘๘ ของจำนวนคดีแล้วเสร็จของศาลปกครองชั้นต้นในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘

จำนวนคดีแล้วเสร็จของศาลปกครองชั้นต้นจำแนกตามระยะเวลาที่ใช้ในการพิจารณาคดี ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘

(๒) คดีแล้วเสร็จที่มีการยื่นอุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุด ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ คดีแล้วเสร็จของศาลปกครองชั้นต้น จำนวน ๖,๙๗๐ คดี โดยส่วนใหญ่ได้รับการยอมรับจากทั้งผู้ฟ้องคดีและผู้ถูกฟ้องคดี จะเห็นได้ว่ามีการนำคำพิพากษา/คำสั่งของศาลปกครองชั้นต้นยื่นอุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุดเพียง ๒,๒๔๘ คดี หรือคิดเป็นร้อยละ ๓๒.๒๕ และไม่ได้ยื่นอุทธรณ์คำพิพากษา/คำสั่งจำนวน ๔,๗๒๒ คดี หรือคิดเป็นร้อยละ ๖๗.๗๕ และหากพิจารณาสัดส่วนของจำนวนคดีที่ยื่นอุทธรณ์คำพิพากษา/คำสั่งของศาลปกครองชั้นต้นต่อศาลปกครองสูงสุด นับตั้งแต่เปิดทำการจนถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๘ จำแนกตามปีงบประมาณ พบว่า จำนวนการอุทธรณ์คำพิพากษา/คำสั่งของศาลปกครองชั้นต้นต่อศาลปกครองสูงสุดจะน้อยกว่าร้อยละ ๕๐ โดยในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ เป็นปีที่มีสัดส่วนการอุทธรณ์คำพิพากษา/คำสั่งน้อยที่สุดนับตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๘ เป็นต้นมา

สัดส่วนจำนวนคดีแล้วเสร็จที่มีการยื่นอุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘

๒๕๕๘ คดีแล้วเสร็จ
๖,๙๗๐

ยื่นอุทธรณ์ ๓๒ %

๔๒ % ๒๕๕๕

๓๖% ๒๕๕๖

๓๕ % ๒๕๕๗

สถิติการยื่นอุทธรณ์ย้อนหลัง

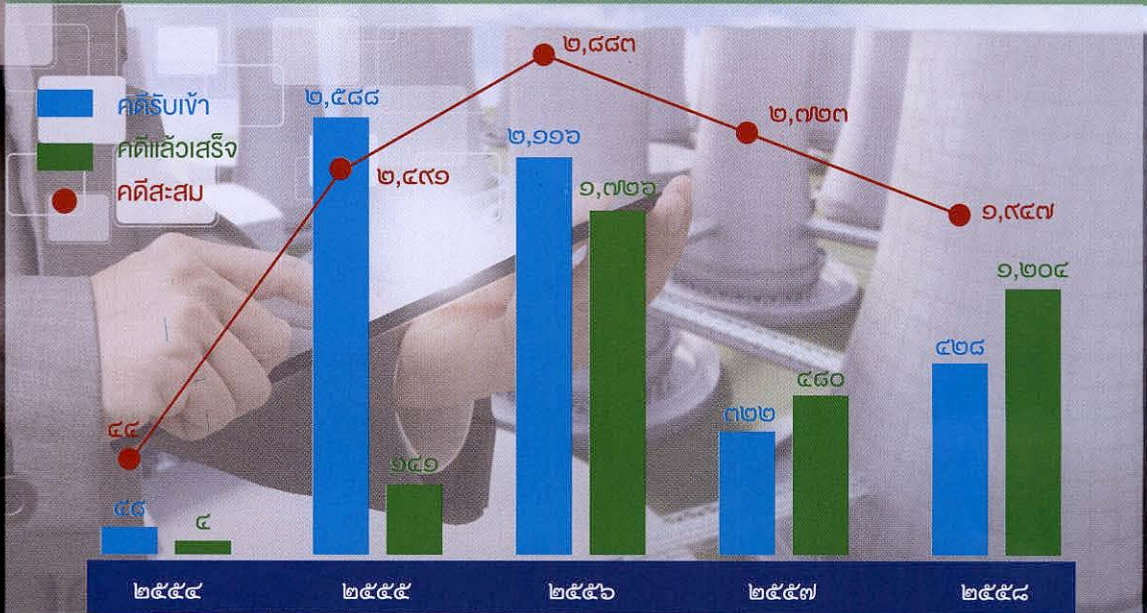
๔. ผลการดำเนินงานด้านการพิจารณาคดีของแผนกคดีสิ่งแวดล้อม

นับตั้งแต่เปิดทำการแผนกคดีสิ่งแวดล้อมเมื่อวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๔ ศาลปกครองมีคดีเข้าสู่การพิจารณาทั้งสิ้น จำนวน ๕,๕๐๒ คดี พิจารณาคดีได้แล้วเสร็จจำนวน ๓,๕๕๕ คดี หรือคิดเป็นร้อยละ ๖๔.๖๑ และมีคดีที่อยู่ระหว่างการพิจารณาจำนวน ๑,๙๔๗ หรือคิดเป็นร้อยละ ๓๕.๓๙ ของคดีที่ศาลปกครองรับเข้าสู่การพิจารณาในแผนกคดีสิ่งแวดล้อม โดยในช่วงที่ผ่านมาศาลปกครองพิจารณาคดีแผนกคดีสิ่งแวดล้อมแล้วเสร็จน้อยกว่าคดีรับเข้ายกเว้นในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ และ ๒๕๕๘ สามารถพิจารณาคดีแล้วเสร็จได้มากกว่าคดีรับเข้า ส่งผลให้ศาลปกครองมีคดีที่อยู่ระหว่างการพิจารณาสะสมลดลงจากปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ จำนวน ๗๗๖ คดี หรือคิดเป็นร้อยละ ๒๘.๕๐ โดยลดลงจากจำนวน ๒,๗๒๓ คดี คงเหลือจำนวน ๑,๙๔๗ คดี ซึ่งเป็นปีที่สองที่มีคดีที่อยู่ระหว่างการพิจารณาสะสมลดลงนับตั้งแต่ศาลปกครองเปิดทำการแผนกคดีสิ่งแวดล้อม

หากพิจารณาผลการดำเนินงานของแผนกคดีสิ่งแวดล้อมในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ พบว่า ศาลปกครองมีคดีที่รับผิดชอบในแผนกคดีสิ่งแวดล้อม จำนวน ๓,๑๕๑ คดี สามารถพิจารณาคดีแล้วเสร็จ จำนวน ๑,๒๐๔ คดี คิดเป็นร้อยละ ๓๘.๒๑ และมีคดีที่อยู่ระหว่างการพิจารณา จำนวน ๑,๙๔๗ คดี หรือคิดเป็นร้อยละ ๖๑.๗๙ ของคดีในความรับผิดชอบของแผนกคดีสิ่งแวดล้อมทั้งหมด โดยเป็นคดีที่อยู่ระหว่างการพิจารณาในศาลปกครองสูงสุด จำนวน ๕๙๙ คดี และเป็นคดีที่อยู่ระหว่างการพิจารณาในศาลปกครองชั้นต้น จำนวน ๑,๓๔๘ คดี

สถิติคดีรับเข้า คดีแล้วเสร็จ และคงค้างสะสมจำแนกรายปี
ตั้งแต่เปิดทำการแผนกคดีสิ่งแวดล้อม
จนถึง ๓๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๘

จำนวนคดีในความรับผิดชอบ คดีแล้วเสร็จ
และคดีที่อยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครอง
แผนกคดีสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๕๘

คดีในความรับผิดชอบ ๓,๑๕๑ คดี

๑ ศาลปกครองชั้นต้น
๖๙.๒๓ %

๒ ศาลปกครองสูงสุด
๓๐.๗๗ %

๕. ผลการดำเนินงานด้านการพิจารณาคดีของแผนกคดีบริหารงานบุคคล

นับตั้งแต่เปิดทำการแผนกคดีบริหารงานบุคคลเมื่อวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๕๗ จนถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๘ มีคดีในความรับผิดชอบในแผนกคดีบริหารงานบุคคลแล้วจำนวนทั้งสิ้น ๒,๔๖๗ คดี โดยเป็นคดีในความรับผิดชอบของศาลปกครองสูงสุดจำนวน ๗๙๖ คดี คดีในความรับผิดชอบของศาลปกครองชั้นต้นจำนวน ๑,๖๗๑ คดี ในคดีบริหารงานบุคคลของศาลปกครองชั้นต้นดังกล่าว เป็นคดีที่เกี่ยวข้องกับข้าราชการและบุคลากรทางการศึกษา จำนวน ๔๘๒ คดี หรือคิดเป็นร้อยละ ๒๘.๘๕ คดีที่เกี่ยวข้องกับข้าราชการและบุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน ๔๙๗ คดี หรือคิดเป็นร้อยละ ๒๙.๗๔ คดีที่เกี่ยวข้องกับข้าราชการและบุคลากรตำรวจ จำนวน ๒๕๒ คดี หรือคิดเป็นร้อยละ ๑๕.๐๘ และเป็นคดีที่เกี่ยวข้องกับข้าราชการและบุคลากรอื่น จำนวน ๔๔๐ คดี หรือคิดเป็นร้อยละ ๒๖.๓๓ ของคดีในความรับผิดชอบในแผนกคดีบริหารงานบุคคลของศาลปกครองชั้นต้น

สถิติคดีรับเข้า คดีแล้วเสร็จและคดีที่อยู่ระหว่างการพิจารณาในแผนกคดีบริหารงานบุคคลของศาลปกครองชั้นต้นจำแนกตามกลุ่มข้าราชการและบุคลากร ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘

๑,๖๗๑

คดีในความรับผิดชอบ

คดีแล้วเสร็จ

๓๔.๒๙ %

๒๙.๗๔ %

คดีเกี่ยวกับข้าราชการ
และบุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒๘.๘๕ %

คดีเกี่ยวกับข้าราชการและบุคลากรทางการศึกษา

๑๕.๐๘ %

คดีเกี่ยวกับข้าราชการและบุคลากรตำรวจ

๒๖.๓๓ %

คดีเกี่ยวกับข้าราชการและบุคลากรอื่นๆ

ตลอดระยะเวลา ๑ ปี ๖ เดือนที่เปิดทำการแผนกคดีบริหารงานบุคคล ศาลปกครองสูงสุดและศาลปกครองชั้นต้นได้เร่งรัดพิจารณาคดีได้แล้วเสร็จรวม ๗๔๓ คดี หรือคิดเป็นร้อยละ ๓๐.๑๒ และมีคดีที่อยู่ระหว่างการพิจารณาจำนวน ๑,๗๒๔ คดี คิดเป็นร้อยละ ๖๙.๘๘ ของคดีรับเข้าในแผนกคดีบริหารงานบุคคลทั้งหมด โดยเป็นคดีที่อยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองสูงสุดจำนวน ๖๒๖ คดี และเป็นคดีที่อยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองชั้นต้นจำนวน ๑,๐๙๘ คดี

...ความสมดุลระหว่างสิทธิและเสรีภาพ
ของประชาชนกับประโยชน์สาธารณะ
เป็นสิ่งสำคัญคือ
สิ่งที่ศาลปกครองยึดมั่น

๒. การบังคับคดีปกครอง

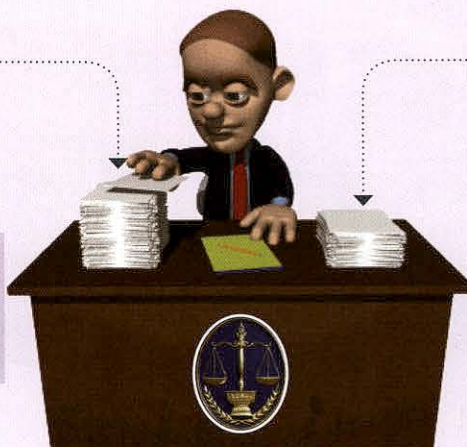
๒.๑ การดำเนินการบังคับคดีปกครอง

ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ ศาลปกครองได้มีการพัฒนางานด้านการบังคับคดีทั้งกระบวนการอย่างต่อเนื่อง ประกอบด้วย การสอบทานและปรับปรุงแก้ไขระเบียบหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการบังคับคดีปกครอง เพื่อใช้ในการปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ และพัฒนาบุคลากรผู้ปฏิบัติหน้าที่ด้านการบังคับคดีปกครองโดยการเสริมสร้างความรู้ ทักษะ ความเชี่ยวชาญด้านการบังคับคดีให้แก่บุคลากรที่ปฏิบัติหน้าที่ด้านการบังคับคดีของศาลปกครอง นอกจากนี้ ยังได้มีการจัดกิจกรรมเผยแพร่ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการดำเนินการให้เป็นไปตามคำบังคับชี้ให้แก่หน่วยงานทางปกครอง จากการดำเนินการดังกล่าวข้างต้น ส่งผลให้การบังคับคดีปกครองสามารถดำเนินการได้แล้วเสร็จจำนวน ๑,๐๔๐ คดี จากคดีที่เข้าสู่การบังคับคดีทั้งหมด จำนวน ๑,๓๒๗ คดี คิดเป็นร้อยละ ๗๘.๓ และหากนับตั้งแต่วันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๕๔ เป็นต้นมา จนถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๘ สามารถดำเนินการบังคับคดีได้แล้วเสร็จ ๗,๒๖๙ คดี จากจำนวนคำพิพากษาและคำสั่งของศาลปกครองที่เข้าสู่การบังคับคดี รวมทั้งสิ้น ๙,๔๓๓ คดี หรือคิดเป็นร้อยละ ๗๗.๐๖ ของคดีที่เข้าสู่การบังคับคดี โดยยังคงมีคดีที่อยู่ระหว่างการดำเนินการทั้งสิ้น ๒,๑๖๔ คดี หรือคิดเป็นร้อยละ ๒๒.๙๔ ของคดีที่เข้าสู่การบังคับคดีทั้งหมด

สถิติการบังคับคดีปกครอง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘

๑,๓๒๗

คดีที่เข้าสู่การบังคับคดีทั้งหมด

ดำเนินการได้แล้วเสร็จ
๗๘.๓ %

ปากบารา... สิ้นแผ่นดิน
งระ... สิ้นบ้าน...
ปากบารา...
ศาลปกครอง...
คดีใน...
ต้น!

ขอความเป็นธรรมด้วยครับ!
จากกรณี...
ชาว- ดานหาม !!
เดือดร้อนหนักจากความไม่
เป็นธรรมของ อ.บ.ต.

...ศาลปกครอง ที่พึ่งสุดท้ายของประชาชน

เด็กเล็กเดือดร้อน... เพราะคนเห็นแก่ได้
คืนย่านยาว ไม่เอาใจใส่ไฟฟ้า...
เอาออกไป! ให้พ้นจากพื้นที่
ไม่คำนึงถึงความทุกข์ชาวบ้าน

๒.๒ ตัวอย่างคดีที่ได้ดำเนินการบังคับในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘

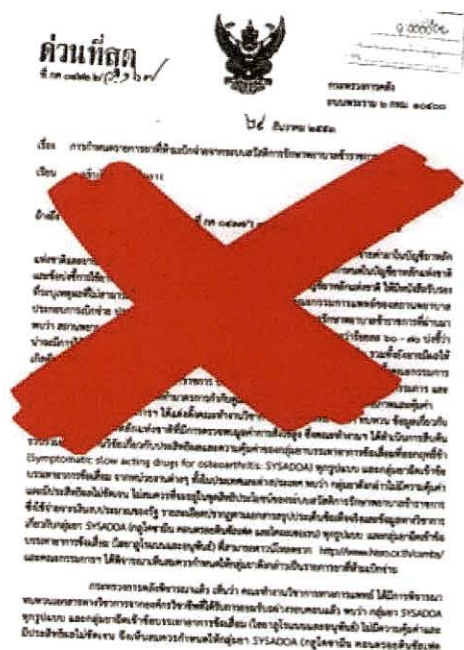
๒.๒.๑ คำบังคับให้เพิกถอนกฎหรือคำสั่ง

(๑) เพิกถอนกฎ

(๑.๑) คดีศาลปกครองกลาง หมายเลขแดงที่ ๕๐๒/๒๕๕๘

ศาลปกครองกลางมีคำพิพากษาถึงที่สุดเพิกถอนหลักเกณฑ์กระทรวงการคลัง แจ่งตามหนังสือกระทรวงการคลัง ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๔๒๒.๒/ว ๑๒๗ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๓ ที่กำหนดให้กลุ่มยา SYSADOA (กลูโคซามีน คอนดรอยตินซัลเฟต และไดอะเซอเรน) ทุกรูปแบบ และกลุ่มยาฉีดเข้าข้อบรรเทาอาการข้อเสื่อม (ไฮยาลูโรแนนและอนุพันธ์) เป็นรายการยาที่ห้ามเบิกจ่ายจากระบบสวัสดิการรักษายาพยาบาลข้าราชการ และไม่ให้คณะกรรมการแพทย์ของสถานพยาบาลออกหนังสือรับรองการใช้นอกบัญชียาหลักแห่งชาติกลุ่มดังกล่าว โดยให้การเพิกถอนมีผลตั้งแต่วันที่ มีประกาศผลแห่งคำพิพากษาในราชกิจจานุเบกษา

สำนักงานศาลปกครองได้ส่งประกาศสำนักงานศาลปกครอง เรื่อง ศาลปกครองพิพากษาถึงที่สุดให้เพิกถอนกฎในเรื่องดังกล่าวลงประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา เล่มที่ ๑๓๒ ตอนที่ ๔๑ ก ลงวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๕๘ แล้ว

(๑.๒) คดีศาลปกครองสูงสุด หมายเลขแดงที่ พ.๙ - ๑๐/๒๕๕๘

ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษาเพิกถอน ข้อ ๑๐ ของกฎกระทรวงว่าด้วยรถยนต์รับจ้างบรรทุกคนโดยสารไม่เกินเจ็ดคนที่จดทะเบียนในกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๕๐ ทั้งนี้ให้มีผลตั้งแต่วันที่กฎกระทรวงฉบับดังกล่าวมีผลใช้บังคับเป็นต้นไป

สำนักงานศาลปกครองได้ส่งประกาศสำนักงานศาลปกครอง เรื่อง ศาลปกครองสูงสุดพิพากษาถึงที่สุดให้เพิกถอนกฎในเรื่องดังกล่าวลงประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา เล่มที่ ๑๓๒ ตอนที่ ๕๐ ก วันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๘ แล้ว

(๒) เพิกถอนคำสั่ง

(๒.๑) คดีศาลปกครองสูงสุด หมายเลขแดงที่ อ.๕๔๗/๒๕๕๘

ศาลปกครองกลางมีคำพิพากษาให้เพิกถอนคำสั่งกรมศุลกากรที่ ๒๐๕/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๔๙ ในส่วนที่ให้ผู้ฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ (กรมศุลกากร) ทั้งหมด โดยให้มีผลย้อนหลังไปนับตั้งแต่วันที่คำสั่งดังกล่าว ต่อมา ศาลปกครองสูงสุดพิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น เป็นเพิกถอนคำสั่งกรมศุลกากร ที่ ๒๐๕/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๔๙ เฉพาะส่วนที่ให้ผู้ฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามใบขนสินค้าขาออกเลขที่ ๐๒๑๕ ๒๑๒๙ ๑๗๔๖ ๙ ในส่วนที่เกินจากจำนวนเงิน ๒,๙๐๕.๕๐ บาท โดยให้มีผลย้อนหลังไปนับแต่วันออกคำสั่ง

ในชั้นบังคับคดี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้เพิกถอนคำสั่งกรมศุลกากร ที่ ๒๐๕/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๔๙ ในส่วนที่ให้ผู้ฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามใบขนสินค้าขาออกเลขที่ ๐๒๑๕ ๒๑๒๙ ๑๗๔๖ ๙ ในส่วนที่เกินจากจำนวนเงิน ๒,๙๐๕.๕๐ บาท รวมทั้งอยู่ระหว่างเพิกถอนหรือแก้ไขคำสั่งและประกาศเกี่ยวกับการใช้มาตรการบังคับทางปกครองในการยึดหรืออายัดทรัพย์สินเนื่องจากผู้ฟ้องคดียังต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามคำสั่งกรมศุลกากรอื่นๆ อีก ๑๐ คำสั่ง

(๒.๒) คดีศาลปกครองสูงสุด หมายเลขแดงที่ อ.๕๔๘/๒๕๕๘

ศาลปกครองกลางมีคำพิพากษาให้เพิกถอนคำสั่งกรมศุลกากรที่ ๑๖๑/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๔๙ เรื่อง ให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทน ซึ่งได้ออกตามความเห็นของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ (กระทรวงการคลัง) เฉพาะในส่วนที่ให้ผู้ฟ้องคดีรับผิดชอบชดใช้ค่าเสียหายแก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ (กรมศุลกากร) ในส่วนที่เกิน ๑๕,๐๙๑.๕๑ บาท โดยให้มีผลย้อนหลังนับแต่วันออกคำสั่งดังกล่าว ทั้งนี้ นับแต่วันที่คดีถึงที่สุด ต่อมา ศาลปกครองสูงสุดพิพากษาแก้คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น เป็นให้เพิกถอนคำสั่งที่ ๑๖๑/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๔๙ เฉพาะส่วนที่ให้ผู้ฟ้องคดีต้องรับผิดชอบชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเกินกว่าจำนวน ๑๗,๖๐๖.๗๗ บาท นอกจากนี้ก็แก้ไขเป็นไปตามคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น

ในชั้นบังคับคดี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีคำสั่งกรมศุลกากร ที่ ๖๑/๒๕๕๘ เพิกถอนคำสั่งที่ ๑๖๑/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๔๙ เฉพาะส่วนที่ให้ผู้ฟ้องคดีต้องรับผิดชอบชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเกินกว่าจำนวน ๑๗,๖๐๖.๗๗ บาท รวมทั้งอยู่ระหว่างเพิกถอนหรือแก้ไขคำสั่งและประกาศเกี่ยวกับการใช้มาตรการบังคับทางปกครองในการยึดหรืออายัดทรัพย์สิน เนื่องจากผู้ฟ้องคดียังต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามคำสั่งกรมศุลกากรอื่นๆ อีกหลายคำสั่ง

๒.๒.๒ คำบังคับให้หัวหน้าหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องปฏิบัติตามหน้าที่ภายในกำหนดเวลาที่ศาลปกครองกำหนด

(๑) คดีศาลปกครองกลาง หมายเลขแดงที่ ๑๒๘๒/๒๕๕๕

ศาลปกครองกลางมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ผู้ถูกฟ้องคดี (ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร) ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๔๓ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ กับอาคารเลขที่ ๖๗๒ หมู่ที่ ๗ ถนนบรมราชชนนี ซอยบรมราชชนนี ๗๐ แขวงศาลาธรรมสพน์ เขตทวีวัฒนา กรุงเทพมหานคร ทั้งนี้ ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่คดีถึงที่สุด

ในชั้นบังคับคดี ผู้ถูกฟ้องคดีได้ดำเนินการตามคำพิพากษาโดยใช้อำนาจตามมาตรา ๔๓ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ให้เจ้าของและผู้ครอบครองอาคาร เลขที่ ๖๗๒ หมู่ที่ ๗ ถนนบรมราชชนนี ซอยบรมราชชนนี ๗๐ แขวงศาลาธรรมสพน์ เขตทวีวัฒนา กรุงเทพมหานคร ดำเนินการรื้อถอนโครงสร้างเหล็กหลังคาส่วนที่ดัดแปลงต่อเติมโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายออกเรียบริ้อยตามคำบังคับของศาล

(๒) คดีศาลปกครองสูงสุด หมายเลขแดงที่ อ.๙๐๑/๒๕๕๕

ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษายืนตามคำพิพากษาศาลชั้นต้นให้ผู้ถูกฟ้องคดี (สำนักงานเทศบาลเมืองหัวหิน โดยนายกเทศมนตรีเมืองหัวหิน) นำผลการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงานที่ผู้บังคับบัญชาของผู้ฟ้องคดีทั้งสามได้ประเมินไว้มาพิจารณาตามประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เรื่องหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของเทศบาล ลงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ และพิจารณาจ่ายเงินพิเศษประจำปี ๒๕๕๘ ครั้งที่ ๑ ให้แก่ผู้ฟ้องคดีทั้งสามตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินตอบแทนพิเศษของข้าราชการและลูกจ้างประจำผู้ได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างถึงขั้นสูงของอันดับหรือตำแหน่ง พ.ศ. ๒๕๕๔ แล้วพิจารณาดำเนินการจ่ายประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษ (โบนัส) ประจำปี ๒๕๕๘ ให้กับผู้ฟ้องคดีทั้งสามตามสิทธิที่ควรจะได้รับโดยชอบด้วยกฎหมายให้แล้วเสร็จภายใน ๔๕ วัน นับแต่วันที่คดีถึงที่สุด

ในชั้นบังคับคดี ผู้ถูกฟ้องคดีได้นำผลการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการปฏิบัติงานที่ผู้บังคับบัญชาของผู้ฟ้องคดีทั้งสามได้ประเมินไว้มาพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนและได้มีคำสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนครั้งที่ ๑ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ พร้อมกับพิจารณาจ่ายเงินพิเศษประจำปี ๒๕๕๘ และได้จ่ายเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษ (โบนัส) ประจำปี ๒๕๕๘ ให้แก่ผู้ฟ้องคดีทั้งสามแล้ว

(๓) คดีศาลปกครองกลาง หมายเลขแดงที่ ๑๔๕๑/๒๕๕๖

ศาลปกครองกลางมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ผู้ถูกฟ้องคดี (นายกองค์การบริหารส่วนตำบลบางใหญ่) ดำเนินการให้มีการรื้อถอนอาคารสิ่งปลูกสร้างที่เว้นระยะห่างแนวเขตที่ดินของผู้ฟ้องคดีที่น้อยกว่า ๕๐ เซนติเมตร ตลอดแนวตามแผนที่พิพาท ทั้งนี้ ภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่ที่มีคำพิพากษาถึงที่สุด

ในชั้นบังคับคดี ผู้ถูกฟ้องคดีได้ดำเนินการให้เจ้าของอาคารพิพาทรื้อถอนส่วนผนังที่ขีดแนวเขตที่ดินของผู้ฟ้องคดีที่น้อยกว่า ๕๐ เซนติเมตร ให้มีระยะห่าง ๕๐ เซนติเมตร ตลอดแนวตามแผนที่พิพาทแล้ว ซึ่งสำนักบังคับคดีปกครองได้ทำการตรวจสอบข้อเท็จจริง ณ สถานที่พิพาทปรากฏว่า ได้มีการรื้อถอนส่วนที่พิพาทแล้วตามการรายงานของผู้ถูกฟ้องคดี

๒.๒.๓ คำบังคับให้ใช้เงิน

(๑) คดีศาลปกครองสูงสุด หมายเลขแดงที่ อ.๓๑๐/๒๕๕๘

ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษายืนตามคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ (องค์การบริหารส่วนตำบลบางตาเถร) ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ฟ้องคดีเป็นเงินทั้งสิ้น ๑๑๐,๔๐๐ บาท พร้อมกับชำระดอกเบี้ยในอัตรา ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงิน ๒๗,๖๐๐ บาท (ตุลาคม ถึง ธันวาคม ๒๕๕๑) ตามคำขอของผู้ฟ้องคดี นับแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๑ เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ ในชั้นบังคับคดี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้นำเงินมาวางชำระหนี้ตามคำพิพากษาต่อศาล จำนวน ๑๒๔,๖๐๐.๗๖ บาท และผู้ฟ้องคดีได้รับเงินจำนวนดังกล่าวไปเรียบร้อยแล้ว

(๒) คดีศาลปกครองกลาง หมายเลขแดงที่ ๑๔๒๐/๒๕๕๗

ศาลปกครองกลางมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ผู้ถูกฟ้องคดี (จังหวัดสมุทรปราการ) คืนหนังสือค้ำประกันของของธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) เลขที่ ๐๒๐๐๑๑๒๐๐๐๑๒๕๙ ลงวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๕๕ ให้แก่ผู้ฟ้องคดี (บริษัท ว.) เมื่อผู้ฟ้องคดีนำเงินค้ำประกันจำนวน ๖๖๗,๔๘๙ บาท มาชำระให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดี ทั้งนี้ ภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่คดีถึงที่สุด

ในชั้นบังคับคดี ผู้ฟ้องคดีได้นำเงินจำนวน ๖๖๗,๔๘๙ บาท มาวางชำระหนี้ตามคำพิพากษาและผู้ถูกฟ้องคดีได้รับเงินจำนวนดังกล่าวจากศาล ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีได้ดำเนินการคืนหนังสือค้ำประกันของธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) เลขที่ ๐๒๐๐๑๑๒๐๐๐๑๒๕๙ ลงวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๕๕ ให้แก่ผู้ฟ้องคดีแล้ว

(๓) คดีศาลปกครองกลาง หมายเลขแดงที่ ๗๖/๒๕๕๙

ศาลปกครองกลางมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองร่วมกันหรือแทนกันชำระเงินให้แก่ผู้ฟ้องคดีจำนวน ๑๗,๗๗๓.๕๔ ดอลลาร์สหรัฐ พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละเจ็ดครึ่งต่อปีของต้นเงินดังกล่าว นับแต่วันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองจะชำระเงินให้แก่ผู้ฟ้องคดีแล้วเสร็จ โดยให้ชำระให้แล้วเสร็จภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่คดีถึงที่สุด โดยผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองอาจชำระหนี้เป็นเงินไทยก็ได้ การเปลี่ยนเงินให้คิดตามอัตราแลกเปลี่ยนเงิน ณ สถานที่และในเวลาที่ใช้เงิน

ศาลปกครองกลางได้มีหมายบังคับคดีตั้งพนักงานคดีปกครอง สำนักบังคับคดีปกครอง เป็นเจ้าพนักงานจัดการยึดอายัดทรัพย์สินของลูกหนี้ตามคำพิพากษา หรือทำการอื่นใดโดยอำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย และผู้ฟ้องคดีได้นำเจ้าพนักงานบังคับคดีทำการยึดที่ดินซึ่งมีชื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์ ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้นำเงินมาชำระหนี้ตามคำพิพากษาโดยครบถ้วนและผู้ฟ้องคดีได้รับเงินไปแล้ว เจ้าพนักงานบังคับคดีจึงได้ดำเนินการถอนการยึดที่ดินดังกล่าว

๒.๒.๔ คำบังคับให้ส่งมอบทรัพย์สิน

คดีศาลปกครองสูงสุด หมายเลขแดงที่ อ.๗๒๒/๒๕๕๗

ศาลปกครองกลางมีคำพิพากษายกฟ้อง ต่อมา ศาลปกครองสูงสุดพิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น เป็นให้ผู้ถูกฟ้องคดี (กรมชลประทาน) คืนหลักประกันของ จำนวน ๒,๓๕๕,๑๙๕ บาท ให้ผู้ฟ้องคดี (บริษัท ก.) ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่มีคำพิพากษา ในชั้นบังคับคดี ผู้ถูกฟ้องคดีได้คืนหลักประกันของจำนวน ๒,๓๕๕,๑๙๕ บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดีแล้ว

๒.๒.๕ คำบังคับให้บุคคลกระทำหรือละเว้นกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดเพื่อให้เป็นไปตามกฎหมาย

(๑) คดีศาลปกครองสูงสุด หมายเลขแดงที่ อ.๕๕/๒๕๕๖

ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษายืนตามคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดี (นาย ส.) หรือผู้ครอบครองเรือถอนสิ่งปลูกสร้างอาคารสำหรับพักอาศัย ขนาดพื้นที่ ๑๐๔ ตารางเมตร ออกไปให้พ้นจากลำคลองวังโตนด ตำบลโขมก อำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี ทั้งนี้ ภายในกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่คดีถึงที่สุด หากผู้ถูกฟ้องคดีไม่เรือถอนภายในเวลาที่ศาลกำหนด ให้ผู้ฟ้องคดี (หัวหน้าสำนักงานการขนส่งทางน้ำที่ ๖ สาขาจันทบุรี ในฐานะเจ้าท่า) เป็นผู้ดำเนินการให้มีการเรือถอนสิ่งปลูกสร้างดังกล่าว โดยผู้ถูกฟ้องคดีเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายในการดำเนินการเรือถอนทั้งหมด ในชั้นบังคับคดี ผู้ถูกฟ้องคดีได้เรือถอนโครงสร้างหลักของสิ่งปลูกสร้างอาคารที่พักอาศัย

และร้านอาหารออกไปให้พ้นจากลำคลองวังโตนด ตำบลโขมก อำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี จนไม่มีสภาพที่จะสามารถใช้ประโยชน์ได้อีก

(๒) คดีศาลปกครองสูงสุด หมายเลขแดงที่ อ.๒๐๕/๒๕๕๔

ศาลปกครองระยองมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ผู้ถูกฟ้องคดี (นาง ว.) เรือถอนบ่อเลี้ยงกุ้งส่วนที่เป็นคันดินของบ่อที่ด้านนอกมีการนำหินวางและเทคอนกรีตเกินกว่าแนวเขตโฉนดเลขที่ ๓๗๒๘๓ พื้นที่รวม ๑,๖๒๐.๐๐ ตารางเมตร ออกไปให้พ้นจากทะเลบริเวณบ้านเกาะลอย หมู่ที่ ๔ ตำบลห้วยน้ำขาว อำเภอเมืองตราด จังหวัดตราด ภายในกำหนดหกสิบวันนับแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษา หากผู้ถูกฟ้องคดีไม่เรือถอนภายในเวลาที่ศาลกำหนด ให้ผู้ฟ้องคดี (ผู้อำนวยการสำนักงานเจ้าท่าภูมิภาค สาขาตราด ในฐานะเจ้าท่า (หัวหน้าสำนักงานการขนส่งที่ ๖ สาขาตราด เดิม) หรือผู้ที่ผู้ฟ้องคดีมอบหมายเป็นผู้จัดการให้มีการเรือถอนสิ่งปลูกสร้างดังกล่าว โดยผู้ถูกฟ้องคดีเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายในการดำเนินการเรือถอนทั้งหมด

ในชั้นบังคับคดี ผู้ถูกฟ้องคดีได้เรือถอนคันดินที่พิพาทซึ่งถมรुकเข้าไปในทะเลแล้ว

๓. การเสริมสร้างโอกาสการเข้าถึงความยุติธรรมทางปกครอง

ศาลปกครองได้มุ่งมั่นทุ่มเทให้กับการปรับปรุงการเข้าถึงบริการของศาลปกครองรวมทั้งยกระดับคุณภาพของบริการต่างๆ เพื่อให้ประชาชนได้รับความสะดวก และประทับใจต่อบริการของศาลปกครอง

๓.๑ การเปิดทำการศาลปกครองเพชรบุรี

เพื่อให้การดำเนินการพิจารณาพิพากษาคดีในศาลปกครองชั้นต้นเป็นไปอย่างรวดเร็วยิ่งขึ้น รวมทั้งเป็นการรักษาผลประโยชน์แก่ประชาชน หน่วยงานทางปกครอง เจ้าหน้าที่ของรัฐและเสริมสร้างโอกาสการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมทางปกครองของประชาชนได้อย่างครอบคลุมทั่วถึง จึงกำหนดให้มีการเปิดทำการศาลปกครองในภูมิภาคเพิ่มเติมอีก ๑ แห่ง คือ “ศาลปกครองเพชรบุรี” ตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มีเขตอำนาจครอบคลุมพื้นที่ ๔ จังหวัด ได้แก่ เพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ราชบุรี และสมุทรสงคราม ซึ่งการเปิดทำการศาลปกครองเพชรบุรีนี้ จะทำให้ประชาชนในพื้นที่ ๔ จังหวัดดังกล่าว ได้รับความสะดวกในการเดินทางมาติดต่อราชการหรือยื่นฟ้องคดีต่อศาลปกครองมากยิ่งขึ้น โดยเปิดทำการเมื่อวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๕๘

ทั้งนี้ อาคารที่ทำการศาลปกครองเพชรบุรี ได้รับความอนุเคราะห์จากกรมธนารักษ์ให้ใช้ที่ราชพัสดุแปลงหมายเลขทะเบียนที่ พบ. ๒๖๑ (บางส่วน) เนื้อที่ ๒๐ ไร่ สำหรับก่อสร้างอาคารที่ทำการศาลปกครองประมาณ ๑๒ ไร่เศษ มีลักษณะเป็นอาคารคอนกรีตเสริมเหล็กแบบนีโอคลาสสิก ความสูง ๔ ชั้น มีพื้นที่ใช้สอยประมาณ ๑๔,๒๐๐ ตารางเมตร ซึ่งประกอบด้วย ชั้นจอดรถ ชั้น ๑ เป็นที่ตั้งของจุดรับฟ้อง ห้องปรึกษาคดี ห้องเจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์ ห้องพิจารณาคดี จำนวน ๔ ห้อง ห้องไตสวนจำนวน ๓ ห้อง และห้องพัสดุกลางศาลปกครอง ชั้น ๒ เป็นที่ตั้งของห้องไตสวนขนาดใหญ่ ห้องสมุดกฎหมายมหาชน ห้องประชุม ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ และห้องแถลงข่าว ชั้น ๓ เป็นสถานที่ปฏิบัติงานของตุลาการศาลปกครอง ข้าราชการ และเจ้าหน้าที่ศาลปกครอง

ศาลปกครองยังได้เร่งรัดก่อสร้างที่ทำการศาลปกครองในภูมิภาคให้แล้วเสร็จโดยเร็วเพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนที่มาติดต่อราชการกับศาลปกครอง โดยได้ดำเนินการก่อสร้างแล้วเสร็จ ๓ แห่ง ได้แก่ ที่ทำการศาลปกครองขอนแก่น ที่ทำการศาลปกครองพิษณุโลก และที่ทำการศาลปกครองนครสวรรค์ และที่อยู่ระหว่างดำเนินการก่อสร้าง ได้แก่ ที่ทำการศาลปกครองภูเก็ต ที่ทำการศาลปกครองสุพรรณบุรี ที่ทำการศาลปกครองยะลา และที่ทำการศาลปกครองอุดรธานี

ที่ทำการศาลปกครองที่ดำเนินการก่อสร้างแล้วเสร็จ

ที่ทำการศาลปกครองที่อยู่ระหว่างดำเนินการก่อสร้าง

๓.๒ สำนักงานศาลปกครองได้จัดทำโครงการพัฒนาคุณภาพมาตรฐานการให้บริการประชาชนแบบบูรณาการขึ้น เพื่อให้บริการแก่ทุกภาคส่วนในสังคมอย่างมีคุณภาพ เป็นการบูรณาการร่วมกันระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับงานบริการประชาชน และจัดทำข้อเสนอแนะในการพัฒนาระบบอำนวยความสะดวก และการให้บริการประชาชนทั้งในด้านวิธีการปฏิบัติงาน เครื่องมือ/อุปกรณ์ และระบบเทคโนโลยีที่จำเป็นในการให้บริการให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องรับไปดำเนินการ โดยจากการสำรวจความพึงพอใจของประชาชนผู้มาติดต่อราชการที่ศาลปกครอง พบว่า ประชาชนร้อยละ ๘๘.๐๒ มีความพึงพอใจต่อการอำนวยความสะดวก และการให้บริการของศาลปกครอง

๓.๓ พัฒนาระบบการให้บริการแบบเบ็ดเสร็จในจุดเดียว (ONE STOP SERVICE) ณ เคาน์เตอร์ศูนย์บริการประชาชนที่ตั้งอยู่ในที่ทำการศาลปกครองทั่วประเทศ เพื่อความสะดวกรวดเร็วในการรับบริการ โดยในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ มีประชาชนติดต่อขอรับบริการ จำนวนทั้งสิ้น ๕,๖๒๓ ราย

๓.๔ การจัดช่องทางให้บริการข้อมูลข่าวสาร เพื่อความสะดวกในการเข้าถึงศาลปกครองได้อย่างทั่วถึงผ่านระบบโทรศัพท์อัตโนมัติ (Call Center) โดยเชื่อมโยงเครือข่ายการให้บริการข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับศาลปกครอง การประกาศตีปกครอง และการติดตามความเคลื่อนไหวคดีปกครองผ่านระบบโทรศัพท์อัตโนมัติให้ทั่วถึงครอบคลุมทุกภูมิภาคทั่วประเทศ โดยในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ มีประชาชนติดต่อขอรับบริการผ่านระบบโทรศัพท์อัตโนมัติจำนวนทั้งสิ้น ๓๒,๓๖๓ ครั้ง เพิ่มขึ้นจากปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ ถึงร้อยละ ๑๐.๘๖

มุ่งเสริมสร้างโอกาส
ในการเข้าถึงความเป็นธรรมทางปกครอง
ให้แกทุกภาคส่วนในสังคม...

๓.๕ การเปิดทำการแผนกคดีวินัยการคลังและการงบประมาณ

สืบเนื่องจากที่ผ่านมาประเทศไทยเผชิญกับปัญหาเกี่ยวกับวินัยการคลังและการงบประมาณซึ่งมีผลกระทบกับระบบการเงินและการคลังของประเทศเป็นอย่างมาก ศาลปกครองจึงได้เปิดทำการแผนกคดีวินัยการคลังและการงบประมาณ ในศาลปกครองสูงสุดและในศาลปกครองชั้นต้นทุกแห่งทั่วประเทศ เมื่อวันที่ ๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๘ โดยแผนกคดีดังกล่าวจะพิจารณาพิพากษาคดีปกครองเกี่ยวกับวินัยการคลังและการงบประมาณโดยเฉพาะ ซึ่งหมายถึงคดีพิพาททางปกครองตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ ในกรณีการฝ่าฝืนข้อกำหนดเกี่ยวกับบริหารการเงินและการคลังที่ออกตามความในกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือข้อกำหนดอื่นใดที่เกี่ยวกับการรับ การเบิก การจ่าย การใช้จ่าย การบริหารงบประมาณ และก่อนนี้ผูกพัน การจัดเก็บรายได้ การใช้ประโยชน์ การเก็บรักษาการพัสดุ และการจัดการซึ่งเงินทรัพย์สิน สิทธิประโยชน์ใดๆ ของหน่วยงานทางปกครอง ที่ได้มาจากเงินงบประมาณ เงินนอกงบประมาณ เงินกู้ เงินอุดหนุน เงินบริจาค และเงินช่วยเหลือจากแหล่งในประเทศหรือต่างประเทศ อันเนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายหรือวัตถุประสงค์ของหน่วยงานทางปกครอง ทั้งนี้ ให้หมายความรวมถึง เงิน ทรัพย์สิน สิทธิ และผลประโยชน์ดังกล่าวที่หน่วยงานทางปกครองมีอำนาจ หรือสิทธิใช้จ่ายหรือประโยชน์ด้วย ซึ่งเป็นความผิดวินัยทางการคลังและการงบประมาณและได้รับการลงโทษปรับทางปกครองตามกฎหมาย

แผนกคดีวินัยการคลังและการงบประมาณ เป็นแผนกคดีพิเศษ ลำดับที่ ๓ ที่มีการจัดตั้งขึ้นในศาลปกครอง หลังจากที่ได้เปิดทำการแผนกคดีสิ่งแวดล้อม และแผนกคดีบริหารงานบุคคล ไปแล้วเมื่อช่วง ๒ - ๔ ปี ที่ผ่านมา เพื่อให้การดำเนินกระบวนการพิจารณาคดีปกครองเกี่ยวกับวินัยการคลังและการงบประมาณเป็นไปโดยรวดเร็ว ทันต่อการแก้ไขเยียวยาความเดือดร้อนหรือเสียหายที่อาจเกิดขึ้น อันจะเป็นประโยชน์ต่อการบริหารราชการแผ่นดินของรัฐ โดยประธานศาลปกครองสูงสุดได้มีประกาศลงวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๘ ให้จัดตั้งแผนกคดีวินัยการคลังและการงบประมาณในศาลปกครองสูงสุดและศาลปกครองชั้นต้น เพื่อทำหน้าที่พิจารณาพิพากษาคดีปกครองเกี่ยวกับวินัยการคลังและการงบประมาณในเขตอำนาจของศาลปกครองสูงสุดและศาลปกครองชั้นต้น โดยแผนกคดีวินัยการคลังและการงบประมาณจะประกอบด้วยองค์คณะ และตุลาการผู้แถลงคดีที่มีความเชี่ยวชาญคดีวินัยการคลังและการงบประมาณตามที่ประธานศาลปกครองสูงสุดประกาศกำหนด กรณีเป็นแผนกคดีวินัยการคลังและการงบประมาณในศาลปกครองสูงสุด และตามข้ออธิบดีศาลปกครองชั้นต้นประกาศกำหนด กรณีเป็นแผนกคดีวินัยการคลังและการงบประมาณในศาลปกครองชั้นต้น

๔. การพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อการบริหารจัดการคดี

ศาลปกครองได้ให้ความสำคัญกับการนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่มีความทันสมัยมาใช้ในสนับสนุนการพิจารณาพิพากษาคดีปกครองให้มีความรวดเร็ว และการพัฒนาคุณภาพการให้บริการเพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงการอำนวยความสะดวกทางปกครองได้อย่างสะดวกและทั่วถึง

โดยในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ ศาลปกครองได้พัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศ เพื่อสนับสนุนและรองรับการปฏิบัติงานของตุลาการศาลปกครอง พนักงานคดีปกครอง ในการบริหารจัดการคดีปกครอง โดยพัฒนาให้สามารถใช้งานทุกแผนกคดีได้ในระบบเดียว และรองรับการทำงานของแผนกคดีใหม่ที่จะอาจมีการเปิดเพิ่มขึ้นในอนาคต ซึ่งหน้าจอหลักของระบบบริหารจัดการคดีปกครอง ประกอบด้วยเมนูสำคัญ ดังนี้

ระบบบริหารจัดการคดีปกครอง

ADMINISTRATIVE CASE MANAGEMENT SYSTEM

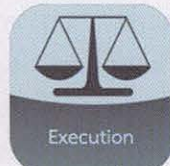
ยินดีต้อนรับคุณ surached_w (วันที่ปัจจุบัน: 11 พ.ย. 2558 เวลา: 08:55:11) เปลี่ยนรหัสผ่าน

ระบบงานคดีปกครอง
Administrative Case

ระบบติดตาม
Case Tracking

ระบบบังคับคดี
Case Execution

สืบค้นคำพิพากษาคำสั่ง
Judgement Finding

รายงาน
Case Reports

บัญชีนัดศาลปกครอง
Case Appointment

สถิติคดีปกครอง
Case Statistics

กฎหมายและกฎออนไลน์
Laws and Rules

คู่มือระบบ
Case Manuals

รวมหนังสือ
Books System

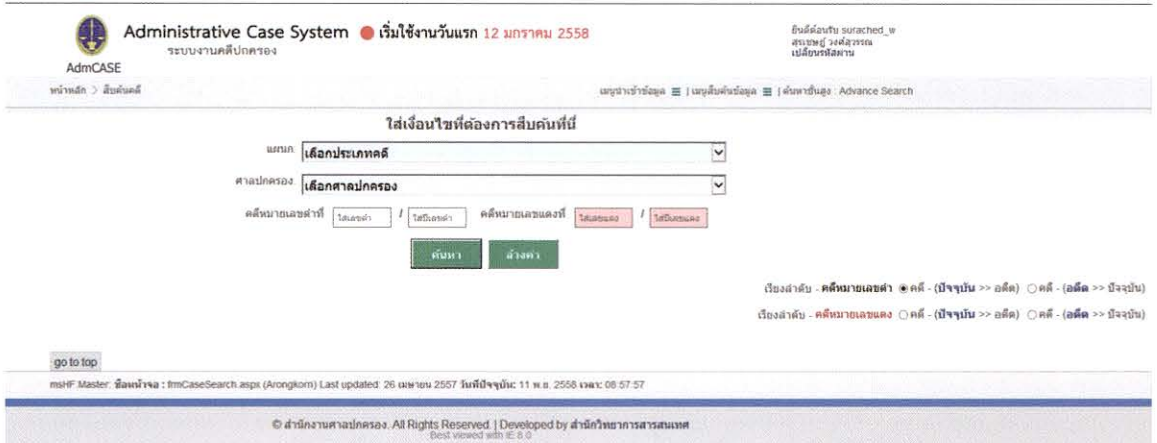

อื่นๆ
Other Systems

ระบบบริหารจัดการคดี เพื่อการบริหารจัดการที่ง่ายและน่าติดตาม

๑. ระบบงานคดีปกครอง เป็นระบบสำหรับบันทึกข้อมูลคดี ตั้งแต่งงานรับฟ้องจนถึงคดีสิ้นสุดให้สามารถใช้งานทุกแผนกคดีในระบบเดียว และรองรับการทำงานของแผนกคดีใหม่ที่อาจเปิดเพิ่มขึ้นในอนาคต

๒. ระบบติดตามคดี เป็นระบบสำหรับให้ผู้บริหารศาลปกครองสามารถติดตามภาพรวมคดีในศาลปกครอง และสำหรับตุลาการศาลปกครองและพนักงานคดีปกครองสามารถติดตามคดีที่อยู่ในความรับผิดชอบของตนเองได้

CASE TRACKING SYSTEM
คดีในความรับผิดชอบของตุลาการศาลปกครอง

อยู่ระหว่างการตรวจสอบ
ความถูกต้อง

หน้าหลัก > เมนูติดตามคดี

คดีในศาลปกครองจำแนกตามแผนกคดี

คดีของศาลปกครอง ตั้งแต่ 9 มีนาคม 2544 ถึง ปัจจุบัน - รวมทุกแผนกคดี

ลำดับ	ศาลปกครอง	ระหว่างดำเนินการ	แล้วเสร็จ	รวม	มีอนส่วน		
1	ศาลปกครองสูงสุด-ทั้งหมด	9,337	20,984	30,321	0	ข้อมูลตุลาการ	ข้อมูลองค์คณะ
2	- ศาลปกครองสูงสุด-ฟ้องตรง	241	760	1,001	0	ข้อมูลตุลาการ	ข้อมูลองค์คณะ
3	- ศาลปกครองสูงสุด-อุทธรณ์คำพิพากษา	8,007	7,926	15,933	0	ข้อมูลตุลาการ	ข้อมูลองค์คณะ
4	- ศาลปกครองสูงสุด-คำร้องอุทธรณ์คำสั่ง	1,089	12,298	13,387	0	ข้อมูลตุลาการ	ข้อมูลองค์คณะ
5	ศาลปกครองกลาง	6,366	33,219	39,585	85	ข้อมูลตุลาการ	ข้อมูลองค์คณะ
6	ศาลปกครองเชียงใหม่	606	5,248	5,854	18	ข้อมูลตุลาการ	ข้อมูลองค์คณะ
7	ศาลปกครองสงขลา	414	5,124	5,538	157	ข้อมูลตุลาการ	ข้อมูลองค์คณะ
8	ศาลปกครองขอนแก่น	481	6,926	7,407	8	ข้อมูลตุลาการ	ข้อมูลองค์คณะ
9	ศาลปกครองนครราชสีมา	484	6,022	6,506	21	ข้อมูลตุลาการ	ข้อมูลองค์คณะ
10	ศาลปกครองนครศรีธรรมราช	680	3,251	3,931	31	ข้อมูลตุลาการ	ข้อมูลองค์คณะ
11	ศาลปกครองพิษณุโลก	496	4,081	4,577	9	ข้อมูลตุลาการ	ข้อมูลองค์คณะ
12	ศาลปกครองระยอง	480	3,030	3,510	8	ข้อมูลตุลาการ	ข้อมูลองค์คณะ
13	ศาลปกครองอุดรธานี	392	1,475	1,867	16	ข้อมูลตุลาการ	ข้อมูลองค์คณะ
14	ศาลปกครองอุบลราชธานี	1,896	1,483	3,379	19	ข้อมูลตุลาการ	ข้อมูลองค์คณะ
15	ศาลปกครองเพชรบุรี	772	53	825	0	ข้อมูลตุลาการ	ข้อมูลองค์คณะ
	รวม	22,404	90,896	113,300	372		

๓. ระบบบังคับคดี เป็นระบบที่สามารถใช้งานได้ทั้งศาลปกครองกลางและศาลปกครองในภูมิภาค

ระบบงานบังคับคดี
ปี๒๕๕๘ฉบับคน surached w

หน้าหลักรวมเมนู: Home หน้าหลักบังคับคดี แบบฟอร์ม กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

Log out

ใส่ข้อมูลที่ท่านต้องการสืบค้น

ท่านสามารถใส่ข้อมูลสำหรับการสืบค้น เช่น เลขที่รับของสน./สก. เลขที่เก็บ คดีหมายเลขคำ คดีหมายเลขแดง เป็นต้น หรือ คดีคดีที่ ตัวอย่างการใส่คำค้น และ สามารถดาวน์โหลดคดีอัตโนมัติ [คลิกที่นี่](#)

ข้อมูลเดิม เพิ่มเลขรับ

ใส่ข้อความที่ต้องการสืบค้นที่นี่

หน่วยงานผู้ออกเลขรับ:

แยกคดี:

ศาลปกครอง:

คดีหมายเลขคำที่ / คดีหมายเลขแดงที่ /

เลขรับของสน./สก. ที่ ถึง / เลขเก็บของสน./สก. ที่ ถึง /

เลขแจ้งสิทธิของสน./สก. ที่ ถึง /

ค้นหา
ล้างค่า

เรียงลำดับ - เลขรับ คดี - (ปัจจุบัน --> อดีต) คดี - (อดีต --> ปัจจุบัน)

เรียงลำดับ - เลขเก็บ คดี - (ปัจจุบัน --> อดีต) คดี - (อดีต --> ปัจจุบัน)

เรียงลำดับ - เลขแจ้งสิทธิ คดี - (ปัจจุบัน --> อดีต) คดี - (อดีต --> ปัจจุบัน)

๔. ระบบสืบค้นคำพิพากษา/คำสั่ง/คำแถลงการณ์ เป็นระบบสืบค้นข้อมูลที่ช่วยให้ตุลาการศาลปกครองและพนักงานคดีปกครองสามารถสืบค้นคำพิพากษา/คำสั่ง/คำแถลงการณ์ ในรูปแบบ Full Text Search

ระบบสืบค้น คำพิพากษา/คำสั่ง/คำแถลงการณ์ของศาลปกครอง

● **รุ่นทดลองใช้งาน**
เริ่มใช้งานเมื่อ 9 มีนาคม 2558

<p>แยกคดี <input type="text" value="ทั้งหมด"/></p> <p>ศาล <input type="text" value="ทั้งหมด"/></p> <p>ประเภทคำฟ้อง <input type="text" value="ทั้งหมด"/></p> <p>ประเภทคำพิพากษา/คำสั่ง <input type="text" value="ทั้งหมด"/></p> <p>ผู้ฟ้องคดี <input type="text"/></p> <p>คดีหมายเลขคำที่ <input type="text"/> / <input type="text"/></p> <p>ทุกคำต่อไปนี้ <input type="text"/></p> <p>วลีดังต่อไปนี้ <input type="text"/></p> <p>อย่างน้อยหนึ่งคำดังต่อไปนี้ <input type="text"/></p> <p>โดยไม่มีคำว่า <input type="text"/></p>	<p>องค์คณะที่ <input type="text" value="ทั้งหมด"/></p> <p>ตุลาการผู้แถลงคดี <input type="text" value="ทั้งหมด"/></p> <p>ตุลาการเจ้าของสำนวน <input type="text" value="ทั้งหมด"/></p> <p>ผู้ถูกฟ้องคดี <input type="text"/></p> <p>คดีหมายเลขแดงที่ <input type="text"/> / <input type="text"/></p>
---	--

ค้นหา
ล้างค่า

๖๘

๗. รวมนหนังสือเกี่ยวกับการดำเนินคดีของตุลาการศาลปกครอง เช่น แนวคำวินิจฉัยของศาลปกครอง มติที่ประชุมใหญ่ในศาลปกครองสูงสุด เป็นต้น

๘. ระบบขายทอดตลาดทรัพย์สินของเจ้าพนักงานบังคับคดีปกครอง เป็นระบบที่จัดทำขึ้นเพื่อให้บริการประชาชนและเป็นการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์การขายทอดตลาดทรัพย์สินให้แก่ผู้สนใจ โดยสามารถเข้าสืบค้นหาข้อมูลทรัพย์สินที่สำนักงานศาลปกครองต้องการประกาศขาย ได้ทราบวันเวลา รายละเอียดทรัพย์สิน วิธีการเข้าร่วมประมูลหรือเสนอราคาได้ก่อนล่วงหน้าผ่านเว็บไซต์ของศาลปกครอง

หน้าแรก > มติคดีปกครอง > คดีทางทรัพย์สิน

เลือกจากเขตอำนาจศาลปกครอง หรือระบุเงื่อนไขการค้ำประกัน

เขตเลือกตั้ง: / / ปีคช. -

เขตอำนาจศาล: ปีคช. -

ประเภทสินทรัพย์: ...

ผู้ฟ้อง: ...

ผู้ถูกฟ้อง: ...

รหัสเป็น X7HC

ปุ่ม: ...

หน้าแรก > มติคดีปกครอง > รายละเอียดประกาศขายสินทรัพย์

ทรัพย์สินราคา: ... วันที่ 18/11/2558

ลำดับ	เลขคดี	จำนวน	ประเภททรัพย์สิน	ขนาด	จำนวน	ตำบล	อำเภอ	จังหวัด	เขตอำนาจศาลปกครอง
1	400/2551	2	ที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้าง	2 ไร่ 1 92	ป่าสัก	แม่กลอง (ป่าสัก)	สมุทรสงคราม	ศาลปกครองกลาง	
2	1543/2546	3	ที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้าง	- - 49	บ้านเดี่ยว	เขื่อนลพบุรีราษฎร์	สมุทรปราการ	ศาลปกครองกลาง	
3	1453/2551	4	ที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้าง	21 - 57	ชานชาลา	ลาดหลุมแก้ว	ปทุมธานี	ศาลปกครองกลาง	
4	๑154/2551	1	ที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้าง	- - 99	ตอตะโพก	เขื่อนป่าสัก	อ่างทอง	ศาลปกครองกลาง	
5	150/2552	2	ที่ดินว่างเปล่า	1 - 51	แปลงป่า	สีหราช	เชียงใหม่	ศาลปกครองเชียงใหม่	
6	95/2554	1-1	ที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้าง	- - 57.8	คุดช้อง	เขื่อนลพ	ลพ	ศาลปกครองสุพรรณบุรี	
7	95/2554	1-2	ที่ดินว่างเปล่า	50 - -	ป่าชาย	เขื่อนลพ	ลพ	ศาลปกครองสุพรรณบุรี	
8	240/2551	1	ที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้าง	- - 20	ทะเลสาบ	เขื่อนลพ	ลพบุรี	ศาลปกครองกลาง	
9	190/2549	2	ที่ดินว่างเปล่า	- 1 28	หนองน้ำ	เขื่อนลพ	ลพบุรี	ศาลปกครองขอนแก่น	

ลำดับ	เลขคดี	จำนวน	ประเภททรัพย์สิน	ราคาประเมินเจ้าพนักงาน	ราคาเริ่มต้นประมูล	เขตอำนาจศาลปกครอง
1	271/2555		รถยนต์	100,000 บาท (ไม่เสียภาษี)	100,000 บาท	ศาลปกครองขอนแก่น
2	182/2553		รถยนต์	120,000 บาท (ไม่เสียภาษี)	120,000 บาท	ศาลปกครองขอนแก่น
3	1822/2550		รถจักรยานยนต์	8,000 บาท (ไม่เสียภาษี)	8,000 บาท	ศาลปกครองกลาง
4	39/2548	1	รถยนต์	80,000 บาท (ไม่เสียภาษี)	80,000 บาท	ศาลปกครองขอนแก่น

๕. การเสริมสร้างความร่วมมือทางวิชาการ และความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ

ศาลปกครองได้ดำเนินการเสริมสร้างความร่วมมือกับประชาคมศาลปกครอง องค์กรหรือหน่วยงานระหว่างประเทศและการรับรองคณะผู้แทนจากต่างประเทศอย่างต่อเนื่อง เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ โดยในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ มีกิจกรรมเสริมสร้างความร่วมมือระหว่างประเทศในมิติต่างๆ ที่สำคัญ อาทิ

๕.๑ การจัดการสัมมนาทางวิชาการโดยความร่วมมือกับมูลนิธิคอนราต อาเดนาวร์

(๑) ศาลปกครอง โดยคณะกรรมการด้านวิชาการเกี่ยวกับกฎหมายสิ่งแวดล้อมได้จัดโครงการสัมมนา โกล่เกลี่ยและการประนอมข้อพิพาท ประจำปี ๒๕๕๘ โดยจัดขึ้น ๓ ครั้ง เมื่อวันที่ ๑๒ มิถุนายน วันที่ ๑๗ กรกฎาคม และวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๕๘ เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมในการนำการไกล่เกลี่ยคดีปกครองมาใช้ในศาลปกครอง ซึ่งจะส่งผลให้คู่กรณีสามารถยุติข้อพิพาทลงได้โดยเป็นไปตามความต้องการของคู่กรณีอย่างแท้จริง และเกิดความเป็นธรรม นอกจากนี้ยังส่งผลให้ปริมาณคดีที่ศาลปกครองจะต้องพิจารณาพิพากษาคดีตามขั้นตอนปกติลดลงด้วย

(๒) ศาลปกครองได้จัดสัมมนาทางวิชาการ เรื่อง “การพิจารณาเกี่ยวกับระยะเวลาการใช้สิทธิฟ้องคดีและอำนาจศาลในการพิจารณาเนื้อหาแห่งคดี กรณีที่หน่วยงานของรัฐฟ้องคดีต่อศาลเพื่อให้มีคำพิพากษาให้เจ้าหน้าที่ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนจากการกระทำละเมิดในการปฏิบัติหน้าที่ ภายหลังจากที่เจ้าหน้าที่มิได้ดำเนินการให้เป็นไปตามคำสั่งเรียกให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทน” เมื่อวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

(๓) ศาลปกครองร่วมกับมูลนิธิคอนราด อาเดนาวร์ ประจำภูมิภาคเอเชีย (สิงคโปร์) ได้จัดประชุมวิชาการระหว่างประเทศ ในหัวข้อ “กระบวนการยุติธรรมทางปกครองทางสิ่งแวดล้อมและมลภาวะข้ามพรมแดนในภูมิภาคอาเซียน” เมื่อวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ โดยมีตุลาการและผู้แทนอาเซียนด้านสิ่งแวดล้อม ๖ ประเทศ รวมทั้งหน่วยงานทางปกครองที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมประชุมเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ระหว่างผู้แทนจากประเทศสมาชิกอาเซียนกับผู้เข้าร่วมประชุมในประเด็นเกี่ยวกับปัญหาหามลภาวะข้ามพรมแดนในภูมิภาคอาเซียนร่วมกัน

๕.๒ การบรรยายพิเศษภายใต้โครงการความร่วมมือทางวิชาการระหว่างสำนักงานศาลปกครอง สถานเอกอัครราชทูต ฝรั่งเศสประจำประเทศไทย และมหาวิทยาลัยตุลูลส์ ๑ คาปีตอล

(๑) การบรรยายพิเศษในหัวข้อ “การเพิกถอนและยกเลิกการกระทำทางปกครอง” และ “การปฏิรูปเกี่ยวกับ
การพิจารณาคดีสัญญาทางปกครองในฝรั่งเศส” โดย อาจารย์จูเลีย ซมิทซ์ และอาจารย์เอแลน โสพิฟเนอร์ วิทยากร
ผู้ทรงคุณวุฒิจากมหาวิทยาลัยตุลูลส์ ๑ คาปีตอล สาธารณรัฐฝรั่งเศส เมื่อวันที่ ๑๖ - ๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๘

(๒) การบรรยายพิเศษในหัวข้อ “เหตุแห่งการฟ้องเพิกถอนกฎและคำสั่งทางปกครอง” โดย ศาสตราจารย์
มอง ปีแอร์ เตโรง วิทยากรผู้ทรงคุณวุฒิจากมหาวิทยาลัยตุลูลส์ ๑ คาปีตอล สาธารณรัฐฝรั่งเศส เมื่อวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๗

(๓) การบรรยายพิเศษในหัวข้อ “ความมั่นคงในนิติฐานะ” โดย อาจารย์ฟิลิป แรงโบลต์ วิทยากรผู้ทรงคุณวุฒิ
จากมหาวิทยาลัยตุลูลส์ ๑ คาปีตอล สาธารณรัฐฝรั่งเศส เมื่อวันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๕๗

(๔) การบรรยายพิเศษในหัวข้อ “คดีปกครองเกี่ยวกับความรับผิดอย่างอื่น” และ “การชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาลปกครองและศาลยุติธรรมในประเทศฝรั่งเศส” โดยอาจารย์อิชบาเบล ปัวโรต์ - มาแซร์ และอาจารย์ซาวิเยร์ บียอย วิทยากรผู้ทรงคุณวุฒิจากมหาวิทยาลัยตูลุส ๑ คาปีตอล สาธารณรัฐฝรั่งเศส เมื่อวันที่ ๑๐ - ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๗

๕.๓ การบรรยายพิเศษในวาระอื่นๆ

(๑) การบรรยายพิเศษในหัวข้อ “การอุทธรณ์ภายในฝ่ายปกครองแบบบังคับกับคดีปกครอง” โดย ศาสตราจารย์คริสตอฟ อลองโซ วิทยากรผู้ทรงคุณวุฒิจากมหาวิทยาลัยปารีส เดส์การ์ต ในโอกาสครบรอบ ๑๔ ปี การจัดตั้งศาลปกครอง เมื่อวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๕๘

(๒) การบรรยายพิเศษในหัวข้อ “กฎหมายปกครองของอินโดนีเซีย” โดย Mr. R. Narendra Jatna ผู้ช่วยเอกอัครราชทูตอินโดนีเซียฝ่ายกฎหมาย สถานเอกอัครราชทูตอินโดนีเซีย ประจำประเทศไทย เมื่อวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๕๘

๕.๔ การเสริมสร้างความร่วมมือระหว่างประเทศอื่นๆ

(๑) คณะกรรมการกำกับและดำเนินงานภายใต้บันทึกความเข้าใจด้วยความร่วมมือทางกฎหมาย การศาล และการบริหารงานยุติธรรมทางปกครองระหว่างสำนักงานศาลปกครองและศาลประชาชนสูงสุดแห่งสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว นำโดยนายไพบูลย์ เสียงก้อง ตูลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุดและคณะได้เดินทางไปร่วมจัดทำแผนงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการเพื่อเตรียมการจัดตั้งคณะศาลปกครองในศาลประชาชนสูงสุดสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ระยะเวลา ๓ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๖๐) ณ นครหลวงเวียงจันทน์ วันที่ ๑๘ - ๒๑ มีนาคม ๒๕๕๘

(๒) รองประธานศาลปกครองสูงสุด (นายปิยะ ปะตังทา) และคณะได้หารือความร่วมมือทางวิชาการกับ นายไมเคิล วินเซอร์ ผู้แทนมูลนิธิคอนราด อาเดนาวร์ ประจำประเทศไทยเกี่ยวกับนโยบายและแนวทางการดำเนินงาน โครงการความร่วมมือทางวิชาการระหว่างสำนักงานศาลปกครองและมูลนิธิคอนราดฯ ประจำปี ๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

(๓) สำนักงานศาลปกครองได้จัดกิจกรรม เปิดบ้านศาลปกครอง (Open House) สำหรับองค์กรระหว่างประเทศ ในประเทศไทย เพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนประสบการณ์และข้อคิดเห็นในประเด็นเกี่ยวกับการดำเนินงานความร่วมมือ ระหว่างประเทศ พร้อมทั้งเสริมสร้างเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการกับหน่วยงานระหว่างประเทศในประเทศไทย เมื่อวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๘

(๔) การเดินทางไปศึกษาดูงาน ณ สาธารณรัฐเฮลเลนิก ตามโครงการหลักสูตรฝึกอบรมสำหรับตุลาการ ศาลปกครองและผู้บริหารศาลปกครอง (รุ่นที่ ๒) ภายใต้ข้อตกลงความร่วมมือทางวิชาการระหว่างศาลปกครองไทย และองค์การกฎหมายมหาชนแห่งยุโรป (EPLC) ระหว่างวันที่ ๒๐ - ๒๘ กันยายน ๒๕๕๘

(๕) นายศรีณยู โพธิ์รัชตางกูร ตุลาการศาลปกครองสงขลา และนายสมสกุล ณ บางช้าง ตุลาการศาลปกครองกลาง ได้เข้าร่วมการประชุมนานาชาติระหว่างประธานศาลแห่งโลก ว่าด้วยมาตรา ๕๑ แห่งรัฐธรรมนูญอินเดีย ครั้งที่ ๑๕ (International Conference of Chief Justices of the World on Article 51 of the Constitution of India) ณ สาธารณรัฐอินเดีย ระหว่างวันที่ ๑๐ - ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๗

(๖) คณะผู้แทนจากศาลปกครองเข้าร่วมโครงการฝึกอบรมเกี่ยวกับกฎหมายปกครอง ณ มหาวิทยาลัยตุลูลส์ คาปิตอล สาธารณรัฐฝรั่งเศส ภายใต้ความร่วมมือทางวิชาการระหว่างสำนักงานศาลปกครองและมหาวิทยาลัยตุลูลส์ คาปิตอล ระหว่างวันที่ ๒๗ มิถุนายน - ๖ กรกฎาคม ๒๕๕๘

๕.๕ การรับรองในโอกาสต่างๆ

วันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๗ นายปิยะ ปะตังทา รองประธานศาลปกครองสูงสุด ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานศาลปกครองสูงสุด เข้าร่วมงานเลี้ยงรับรองเนื่องในงานวันชาติสาธารณรัฐออสเตรีย ณ โรงแรมคอนราด กรุงเทพมหานคร ตามคำเชิญของนายเอนโน้ โดรเฟนิก เอกอัครราชทูตสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี

วันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๘ นายปิยะ ปะตังทา รองประธานศาลปกครองสูงสุด ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานศาลปกครองสูงสุด พร้อมด้วยผู้บริหารสำนักงานศาลปกครองเข้าร่วมงานเลี้ยงรับรองเนื่องในงานวันชาติราชรัฐลักเซมเบิร์ก ณ โรงแรมสุโขทัย กรุงเทพมหานคร ตามคำเชิญของ ฯพณฯ โรแบร์ เลาเออร์ เอกอัครราชทูตราชรัฐลักเซมเบิร์ก

วันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๕๘ นายเวียงเสถียร ภูมิกุล ประธานศาลฎีกาแห่งสหพันธรัฐรัสเซียและคณะ เข้าเยี่ยมคารวะนายปิยะ ปะตังทา รองประธานศาลปกครองสูงสุด ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานศาลปกครองสูงสุด ในโอกาสเดินทางมาเยือนประเทศไทยเพื่อกระชับความสัมพันธ์ระหว่างองค์การยุติธรรมไทย-รัสเซีย โดย ฯพณฯ นายศิริลต์ บาร์สกี เอกอัครราชทูตสหพันธรัฐรัสเซียประจำประเทศไทย ให้เกียรติเข้าร่วมในโอกาสดังกล่าวด้วย

วันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๘ นายซีโรเซ ซะโคเชิมะ เอกอัครราชทูตวิสามัญผู้มีอำนาจเต็มแห่งญี่ปุ่นประจำประเทศไทย เข้าเยี่ยมคารวะนายปิยะ ปะตังทา รองประธานศาลปกครองสูงสุด ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานศาลปกครองสูงสุด เนื่องในโอกาสเข้ารับหน้าที่

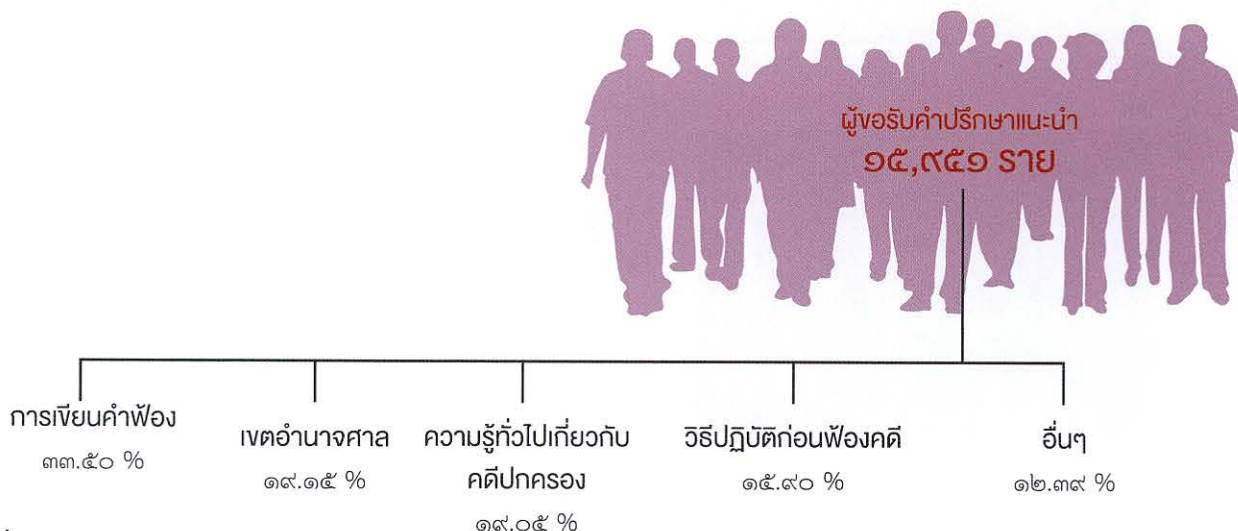
๖. การเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจให้แก่ทุกภาคส่วนในสังคม

การที่ประชาชนจะสามารถเข้าถึงความยุติธรรมทางปกครองได้ จำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องมีความรู้ความเข้าใจในอำนาจหน้าที่และบทบาทของศาลปกครอง ศาลปกครองจึงมุ่งมั่นในการพัฒนารูปแบบและช่องทางการเผยแพร่ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับศาลปกครอง กระบวนการยุติธรรมทางปกครอง และวิธีพิจารณาคดีปกครอง ซึ่งมีลักษณะที่แตกต่างจากวิธีพิจารณาความแพ่งและอาญาในศาลยุติธรรม ให้แก่ภาคส่วนต่างๆ ในสังคมอย่างต่อเนื่อง อาทิ เจ้าหน้าที่ของรัฐ สื่อมวลชน ประชาชนทั่วไป เยาวชน นักเรียน นิสิต นักศึกษา เพื่อให้ทุกภาคส่วนมีความรู้ความเข้าใจเพียงพอที่จะปกป้องสิทธิเสรีภาพ และร่วมตรวจสอบการใช้อำนาจทางปกครองของหน่วยงานของรัฐและเจ้าหน้าที่ของรัฐ อันจะส่งผลให้เกิดบรรทัดฐานและการปฏิบัติราชการทางปกครองที่ดี โดยในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ มีการดำเนินโครงการและกิจกรรมที่สำคัญ ดังนี้

๖.๑ การให้คำปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับคดีปกครอง

ความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับกฎหมายปกครอง ศาลปกครอง กระบวนการยุติธรรมทางปกครอง และวิธีพิจารณาคดีศาลปกครองคือปัจจัยที่สำคัญยิ่งในการเสริมสร้างโอกาสในการเข้าถึงความยุติธรรมทางปกครอง ศาลปกครองจึงให้ความสำคัญกับการให้คำปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับคดีปกครองขึ้นในศาลปกครองทุกแห่งทั่วประเทศ เพื่อเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการยื่นฟ้องคดีปกครอง และการให้คำแนะนำในการเขียนคำฟ้องคดีในช่องทางต่างๆ ทั้งการจัดหน่วยให้คำปรึกษาแนะนำเคลื่อนที่ การอำนวยความสะดวกสำหรับประชาชนที่มาขอรับคำปรึกษาด้วยตนเอง ณ ที่ทำการศาลปกครอง การให้บริการผ่านทางโทรศัพท์ ๑๓๕๕ และทางไปรษณีย์ โดยในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ มีผู้มาขอรับคำปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับคดีปกครองจำนวน ๑๕,๙๕๑ ราย โดยเรื่องที่มาขอรับคำปรึกษาแนะนำ ได้แก่ การเขียนคำฟ้อง การยื่นฟ้อง การอุทธรณ์หรือชั้นตอนที่เกี่ยวข้อง จำนวน ๕,๓๔๓ ราย คิดเป็นร้อยละ ๓๓.๕๐ เขตอำนาจศาลปกครองจำนวน ๓,๐๕๕ ราย คิดเป็นร้อยละ ๑๙.๑๕ ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับคดีปกครอง จำนวน ๓,๐๓๙ ราย คิดเป็นร้อยละ ๑๙.๐๕ วิธีปฏิบัติก่อนฟ้องคดีต่อศาลปกครอง จำนวน ๒,๕๓๗ ราย คิดเป็นร้อยละ ๑๕.๙๐ และเรื่องอื่นๆ จำนวน ๑,๙๗๗ ราย คิดเป็นร้อยละ ๑๒.๓๙ ของผู้มาขอรับคำปรึกษาแนะนำทั้งหมด

สัดส่วนการให้คำปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับคดีปกครองจำแนกตามเรื่องประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘

๖.๒ การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับบทบาทภารกิจของศาลปกครอง

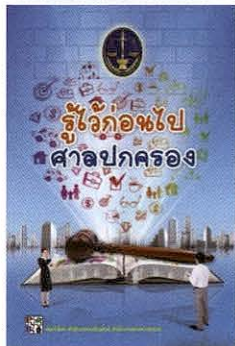
ศาลปกครองได้เล็งเห็นถึงความสำคัญที่ควรเร่งให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทภารกิจของศาลปกครอง กระบวนการพิจารณาคดีในศาลปกครอง ความรู้เกี่ยวกับคดีปกครอง ผลการพิจารณาพิพากษาคดี ให้กับทุกภาคส่วนในสังคม โดยผ่านสื่อประชาสัมพันธ์ในรูปแบบต่างๆ ที่ศาลปกครองจัดทำขึ้น เพื่อให้ได้รับข้อมูลที่ถูกต้อง ครบคลุม รวดเร็ว สะดวก ซึ่งเป็นปัจจัยพื้นฐานในการเสริมสร้างการเข้าถึงความเป็นธรรมของประชาชน โดยในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ มีการดำเนินโครงการและกิจกรรมเพื่อการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารที่สำคัญ ดังนี้

๖.๒.๑ การจัดทำสื่อสิ่งพิมพ์ การผลิตสารคดี ภาพยนตร์สั้น โดยคัดเลือกคดีที่ประชาชนสนใจและมีผลกระทบต่อประชาชนในวงกว้าง โดยมุ่งหวังให้ประชาชนและเครือข่ายภาคประชาชนมีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับคดีปกครอง และเข้าถึงสื่อต่างๆ ได้อย่างทั่วถึง โดยศาลปกครองได้ดำเนินการ ดังนี้

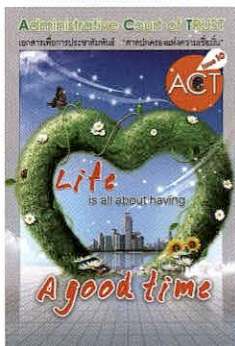
๑) การจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์ประเภทสิ่งพิมพ์ในลักษณะต่างๆ ได้แก่

หนังสือ **ที่นี่...สถานีคดีปกครอง ๕** เป็นสื่อประชาสัมพันธ์ที่จัดทำขึ้นใหม่ มุ่งเน้นการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับศาลปกครอง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจให้แก่ประชาชน และเจ้าหน้าที่ของรัฐเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของศาลปกครองและคดีปกครองประเภทต่างๆ ซึ่งมีเนื้อหากล่าวถึงคดีพิพาทเกี่ยวกับสัญญาทางปกครอง โดยนำคำพิพากษาที่สิ้นสุดแล้วของศาลปกครองมาเรียบเรียงใหม่ในรูปแบบเรื่องสั้นจบในตอน อ่านเข้าใจง่าย เหมาะสำหรับประชาชนทั่วไปที่สนใจเรื่องราวจากคำพิพากษาของศาลปกครอง

หนังสือ **รู้ไว้ก่อนไปศาลปกครอง** เป็นสื่อประชาสัมพันธ์ที่ได้รับการปรับปรุงโดยเพิ่มเนื้อหาที่สำคัญจากหนังสือและแผ่นพับ ซึ่งใช้เผยแพร่มาเป็นระยะเวลาหนึ่งแล้ว ซึ่งเนื้อหาจะประกอบด้วย ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง ตั้งแต่ความหมายของคดีปกครอง ประเภทของหน่วยงานทางปกครองและเจ้าหน้าที่ของรัฐที่อาจถูกฟ้องคดีปกครอง รวมถึงขั้นตอนต่างๆ ในระบบวิธีพิจารณาคดีปกครองตั้งแต่การยื่นฟ้องคดีไปจนถึงการอุทธรณ์คำพิพากษา ตลอดจนการขอวิธีการชั่วคราวก่อนการพิพากษา

เอกสารประชาสัมพันธ์ **ศาลปกครองแห่งความเชื่อมั่น** เป็นเอกสารที่จัดทำเพื่อการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารที่น่าสนใจของศาลปกครอง ราย ๒ เดือน เพื่อเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับศาลปกครอง คดีปกครอง ปกผันกะ สาระ เกร็ดความรู้และบันเทิง รวมทั้งช่วยเป็นสื่อกลางในการสร้างภาพลักษณ์ให้ศาลปกครองด้วยการนำเสนอข่าวกิจกรรมต่างๆ

แผ่นพับประชาสัมพันธ์ ศาลปกครองภาคภาษาอังกฤษ จัดทำขึ้นเพื่อใช้เผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับ ศาลปกครองและกระบวนการพิจารณาคดีปกครองให้แก่สถานทูต สถานกงสุล และองค์กรระหว่าง ประเทศที่ตั้งอยู่ในประเทศไทย รวมถึงชาวต่างประเทศที่ติดต่อราชการกับศาลปกครอง โดยเนื้อหาประกอบด้วย อำนาจหน้าที่ของศาลปกครอง การฟ้องคดีปกครอง กระบวนการพิจารณาคดีปกครอง และการอุทธรณ์คำสั่ง/คำพิพากษาของศาลปกครอง

๒) สื่อประชาสัมพันธ์ในรูปแบบอื่นๆ

ภาพยนตร์สั้น เรื่อง คำตอบ The Answer ความยาว ๑๕ นาที เป็นภาพยนตร์สั้นบอกเล่า เรื่องราวการทำงานของพนักงานคดีปกครอง และตุลาการศาลปกครองที่มุ่งมั่นทำงานเพื่อแก้ไข ความเดือดร้อนของประชาชน

รายการวิทยุ ๓๐ นาทีคดีปกครอง ซึ่งเป็นปีที่สองของการจัดรายการวิทยุร่วมกับสถานีวิทยุกระจายเสียง รัฐสภาทุกวันเสาร์ที่ ๑ ๓ และ ๕ ของเดือน ระหว่างเวลา ๑๙.๓๐ - ๒๐.๐๐ น. หลังรายการข่าวประจำวัน โดยนำเสนอความรู้เกี่ยวกับศาลปกครอง อาทิ การฟ้องคดีปกครอง วิธีพิจารณาคดีปกครอง ระบบไต่สวน พร้อมทั้งสอดแทรกตัวอย่างคดีปกครองที่น่าสนใจจากคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดและข่าวสารการจัด กิจกรรมต่างๆ ของศาลปกครอง ดำเนินรายการโดยวิทยากรของสถานีวิทยุรัฐสภา ร่วมกับคณะโฆษก ศาลปกครอง

วิดีโอที่สั้นชุด เรื่องเล่าที่ดี...จากคดีปกครอง เป็นสารคดีให้ความรู้เกี่ยวกับคดีปกครอง โดยเป็น การนำคำพิพากษาศาลปกครองที่สั้นที่สุดแล้วและศาลปกครองได้วางหลักในการปฏิบัติราชการที่ดี ให้แก่หน่วยงานทางปกครองไว้ รวมทั้ง เป็นคดีปกครองใกล้ตัวที่สามารถเกิดขึ้นได้กับประชาชน ทั่วไปมาจัดทำเป็นสารคดีสั้นและนำเสนอในรูปแบบการบอกเล่า จำนวน ๒๐ ตอน นอกจากนี้ ยังได้จัดทำแผ่นวีดิทัศน์ เรื่อง ความเป็นธรรม คือภารกิจของเรา ความยาว ๑๐ นาที บอกเล่า ประวัติความเป็นมาของศาลปกครองนับตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน รวมถึงความรู้เกี่ยวกับวิธี พิจารณาคดีปกครองโดยสังเขป โดยผลิตในระบบเสียง ๒ ภาษา (ไทย อังกฤษ) และคำบรรยาย ๓ ภาษา (ไทย อังกฤษ และฝรั่งเศส) และวีดิทัศน์สารคดี บทเรียนชีวิตจากคดีปกครอง เป็นสารคดีให้ความรู้เกี่ยวกับคดีปกครอง โดยนำคดีที่ศาลปกครองมีคำพิพากษาแล้วมานำเสนอ ในรูปแบบการเล่าเรื่องผ่านตัวละครหลัก ประกอบการสัมภาษณ์ผู้กรณีในคดีนั้นๆ ความยาว ๑๐ นาที จำนวน ๑๓ ตอน

๓) จัดกิจกรรมพิเศษเพื่อการประชาสัมพันธ์

การจัดประกวดมาสดคอตศาลปกครอง โดยดำเนินการคัดเลือกและตัดสินผลงานที่ได้รับรางวัล จำนวนทั้งสิ้น ๗ รางวัล และนำแบบมาสดคอตที่ได้รับรางวัลชนะเลิศและรองชนะเลิศอันดับ ๑ ไปผลิตเป็นมาสดคอตศาลปกครองในชื่อ ลุงถูกต้อง และ น้องถูกใจ

การจัดนิทรรศการเฉลิมพระเกียรติ “กีฬาเป็นยาวิเศษ” เมื่อเดือนมิถุนายน ๒๕๕๘ ในโอกาสที่ศาลปกครองจัดกิจกรรมเดิน-วิ่งเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ในโอกาสฉลองพระชนมายุ ๖๐ พรรษา ๒ เมษายน ๒๕๕๘

๖.๓ การเสริมสร้างเครือข่ายเยาวชนในโครงการเยาวชนยุติธรรมทางปกครอง

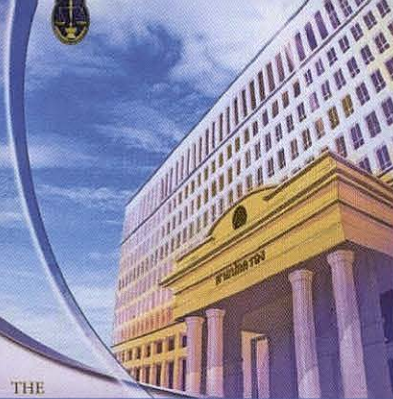
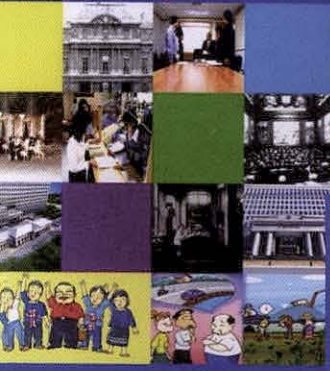
กิจกรรม ค่ายเยาวชนศาลปกครอง ภายใต้โครงการเสริมสร้างและเผยแพร่ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับศาลปกครอง กระบวนการยุติธรรมทางปกครอง และการปกป้องคุ้มครองสิทธิเสรีภาพให้แก่ทุกภาคส่วนในสังคม จำนวน ๓ รุ่น มีนิสิต นักศึกษา เข้ารับการอบรมจำนวนทั้งสิ้น ๓๑๐ คน ซึ่งผลจากการดำเนินโครงการพบว่า ผู้เข้ารับการอบรมได้รับความรู้ ความเข้าใจ และความประทับใจในการเข้าค่าย และมีการปฏิสัมพันธ์กันอย่างต่อเนื่องผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ จึงถือเป็นเสริมสร้างเครือข่ายระดับเยาวชนของศาลปกครอง

กิจกรรม ตันกล้าศาลปกครอง ในวันเด็กแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๕๘ ณ อาคารศาลปกครอง โดยมีเด็กและเยาวชนเข้าร่วมกิจกรรม จำนวน ๒,๐๖๖ คน ซึ่งเป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้เด็ก เยาวชน และผู้ปกครองได้รู้จักศาลปกครองอย่างใกล้ชิด และได้รับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทภารกิจของศาลปกครองในการอำนวยความสะดวกยุติธรรมทางปกครองผ่านการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ที่จัดขึ้น นอกจากนี้ ยังเป็นการเสริมสร้างจิตสำนึกและทัศนคติในการช่วยเหลือสังคมให้แก่เด็กและเยาวชน รวมถึงปลูกฝังให้เด็กและเยาวชนตระหนักถึงคุณค่าและความสำคัญในเรื่องของความยุติธรรม และความซื่อสัตย์สุจริต นอกจากนี้ ยังเป็นการเสริมสร้างเครือข่ายความร่วมมือในระดับเยาวชนเพิ่มขึ้นอีกทางหนึ่ง

เกี่ยวกับศาลปกครอง

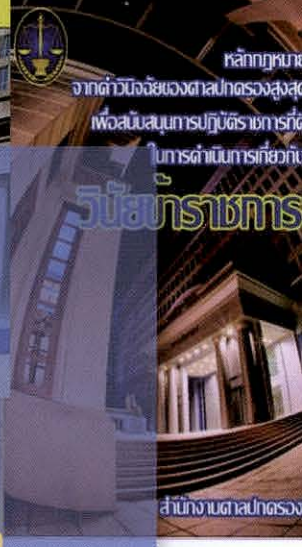
ศาลปกครอง

พหุกฎหมาย
จากคำวินิจฉัยของศาลปกครองสูงสุด
เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติราชการที่ดี
ในการดำเนินการเกี่ยวกับ
สัญญาทางปกครอง

THE
แนวทางการพัฒนา

วิจิพิจารณาตีปกครองเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม

ศูนย์คำวินิจฉัยของศาลปกครองสูงสุด
ศาลปกครอง

...สถาบันหลักของชาติในการพัฒนา การอำนวยความสะดวกยุทธธรรมทางปกครอง...

กฎหมายว่าด้วย
วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง

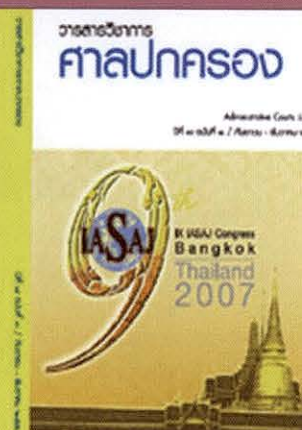

กฎหมายว่าด้วย
วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง

พหุกฎหมายจาก
บทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ
ฉบับที่ 16

ISU
The 31st Course of the International
Association of Business Administrators (IABA)
22 - 24 November 2007
Bangkok, Thailand

๖.๔ การเสริมสร้างและเผยแพร่ความรู้ความเข้าใจให้แก่หน่วยงานทางปกครอง

ศาลปกครองตระหนักว่าปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการเสริมสร้างความเป็นธรรมทางปกครองในสังคมประการหนึ่งก็คือเจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงานต่างๆ จะต้องมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องหลักกฎหมายมหาชน หลักกฎหมายปกครอง วิธีพิจารณาคดีปกครอง และกฎหมายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ของรัฐต่างๆ นอกจากนี้ ยังต้องเข้าใจถึงหลักการและวิธีปฏิบัติราชการที่ดีที่เป็นบรรทัดฐานจากคำพิพากษาในคดีปกครองควบคู่กับแนวคิดในการบริหารงานภาครัฐแนวใหม่ เพื่อให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างถูกต้องตามหลักนิติธรรมอันจะนำไปสู่การบริหารจัดการภาครัฐที่ดี การให้บริการประชาชนเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลอันจะนำไปสู่การลดความขัดแย้งข้อพิพาททางปกครองได้ในอีกทางหนึ่งด้วย โดยในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ มีผลการดำเนินงานด้านการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจที่สำคัญ ดังนี้

๑) การเผยแพร่เอกสารทางวิชาการ

นอกจากศาลปกครองจะมีการเผยแพร่ข้อมูลวิชาการต่างๆ ผ่านทางเว็บไซต์แล้ว ยังได้จัดพิมพ์และเผยแพร่ผลงานทางวิชาการต่างๆ รวมทั้งแนวทางการปฏิบัติราชการที่ได้จากคำวินิจฉัยของศาลปกครองเผยแพร่ให้แก่หน่วยงานของรัฐและเจ้าหน้าที่ของรัฐอย่างต่อเนื่องโดยความร่วมมือของมูลนิธิคอนราด อาเดนาวร์ อาทิ หลักกฎหมายจากบทความสันติคดีปกครองที่น่าสนใจ และทันข่าวสว... เก็บสาระมารวมเล่ม นอกจากนี้ ยังได้จัดทำแนวคำวินิจฉัยศาลปกครองสูงสุด ฉบับ Day to Day คำพิพากษาและคำสั่งที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ดัชนีสืบค้นคำพิพากษาและคำสั่งศาลปกครองสูงสุด หลักปฏิบัติราชการจากคำวินิจฉัยของศาลปกครอง รายงานวิเคราะห์เหตุแห่งการฟ้องคดีปกครอง คำแปลคำพิพากษาของศาลปกครองต่างประเทศ เอกสารวิชาการเกี่ยวกับหลักกฎหมายปกครองของไทยและต่างประเทศ เอกสารวิชาการเกี่ยวกับวิธีพิจารณาคดีปกครองของไทยและต่างประเทศ เป็นต้น

๒) การจัดอบรมและสัมมนา

ศาลปกครองได้จัดการอบรมสัมมนาเพื่อเผยแพร่องค์ความรู้เกี่ยวกับข้อพิพาททางปกครอง กฎหมายมหาชนให้แก่หน่วยงานทางปกครอง และเจ้าหน้าที่ของรัฐอย่างต่อเนื่อง เพื่อเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการที่ดี เสริมสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยงานต่างๆ และยังเป็นโอกาสให้ทุกภาคส่วนได้ให้ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นต่างๆ เพื่อนำไปพัฒนาศาลปกครองต่อไป ซึ่งในท้ายที่สุดจะส่งผลให้เป็นการลดและป้องกันข้อพิพาทและข้อขัดแย้งทางปกครองได้ในอีกทางหนึ่งด้วย โดยในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ มีผลการดำเนินงานที่สำคัญ ดังนี้

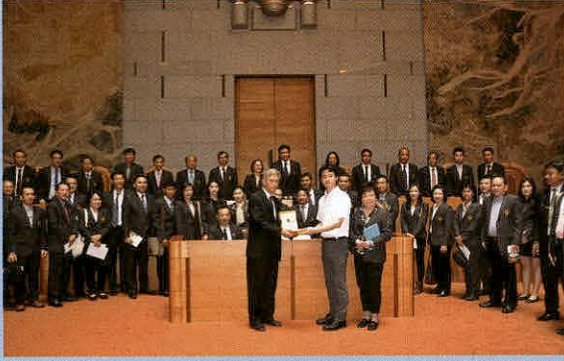
๒.๑) โครงการอบรมหลักสูตรนักบริหารการยุติธรรมทางปกครองระดับสูง (บยป.) รุ่นที่ ๖ ระหว่างเดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๗ - กรกฎาคม ๒๕๕๘ มีผู้เข้ารับการอบรม จำนวน ๑๔๖ คน

คณบดีศึกษาหลักสูตรนักบริหารการยุติธรรมทางปกครองระดับสูง (บยป.) รุ่นที่ ๖ ศึกษาดูงาน ณ ประเทศอิตาลี สวิสเซอร์แลนด์ ฮังการี ออสเตรีย โมร็อกโก สเปน และรัสเซีย

๒.๒) โครงการอบรมหลักสูตรกฎหมายปกครองสำหรับผู้บริหารระดับสูง (กปส.) รุ่นที่ ๓ ระหว่างเดือนธันวาคม ๒๕๕๗ - สิงหาคม ๒๕๕๘ มีผู้เข้ารับการอบรม จำนวน ๑๑๕ คน

คณบดีศึกษาหลักสูตรกฎหมายปกครองสำหรับผู้บริหารระดับสูง (กปส.) รุ่นที่ ๓ ศึกษาดูงาน ณ ประเทศญี่ปุ่น

๒.๓) โครงการอบรมหลักสูตรกฎหมายปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครองตามมาตรฐานที่ ก.ศป. รับรอง รุ่นที่ ๖ ระหว่างเดือนมกราคม - พฤศจิกายน ๒๕๕๘ มีผู้เข้ารับการอบรม จำนวน ๑๖๗ คน

๖.๕ การเปิดให้ผู้ที่สนใจเข้าศึกษาดูงานศาลปกครองทั้งในส่วนกลางและในภูมิภาค

ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ มีผู้เข้าศึกษาดูงานศาลปกครองตั้งแต่เดือนตุลาคม ๒๕๕๗ ถึงเดือนกันยายน ๒๕๕๘ จำนวนทั้งสิ้น ๒,๓๓๙ คน จาก ๓๒ หน่วยงาน เพิ่มขึ้นจากปีก่อนถึงร้อยละ ๖๓ โดยหน่วยงานต่างๆ ที่เข้าศึกษาดูงาน ศาลปกครอง อาทิ นิสิตและคณาจารย์จากคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ ผู้เข้ารับการอบรมหลักสูตร Civil Management สำนักสิริพัฒนา สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ คณะผู้เข้าร่วมโครงการพัฒนาเยาวชนศาลรัฐธรรมนูญ อาจารย์และนักศึกษาจากคณะอิสลามศึกษาและนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยฟาฏอนี และคณะผู้เข้ารับการศึกษาศึกษาหลักสูตร นายทหารสัญญาบัตรชั้นต้น รุ่นที่ ๓๙ และหลักสูตรตุลาการพระธรรมนูญ รุ่นที่ ๑๒

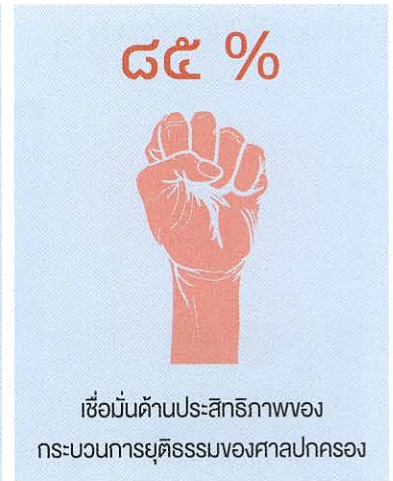

ศาลปกครองตระหนักดีว่า การจะอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับข้อพิพาททางปกครองและคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชนและการดำเนินงานของรัฐเพื่อประโยชน์สาธารณะอย่างสมดุล และเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลจำเป็นต้องอาศัยการสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างศาลปกครองกับหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน กลุ่มเอ็นจีโอ ผู้นำชุมชน และภาคส่วนอื่นๆ ของสังคมผ่านโครงการและกิจกรรมหลากหลายรูปแบบ ครอบคลุมทุกภาคส่วนของสังคม เพื่อให้ทุกภาคส่วนมีความเชื่อมั่นศรัทธาต่อการอำนวยความสะดวกของศาลปกครอง

๗. ความเชื่อมั่นต่อการอำนวยความสะดวก ของศาลปกครอง

ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ ศาลปกครองได้ดำเนินการสำรวจความเชื่อมั่นของประชาชนต่อการอำนวยความสะดวกยุติธรรมของศาลปกครอง โดยมี ศูนย์สำรวจความคิดเห็น “นิด้าโพล” สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ เป็นที่ปรึกษาโครงการฯ โดยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างประชาชนทั่วไปและผู้มาติดต่อราชการกับศาลปกครอง จำนวน ๒,๗๖๗ ตัวอย่าง ซึ่งผลที่ได้จากการดำเนินงานดังกล่าวได้ถูกนำมาใช้เป็นข้อมูลประกอบการกำหนดนโยบายและแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานของศาลปกครองให้เกิดประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และสอดคล้องกับความคาดหวังของประชาชนได้มากยิ่งขึ้นต่อไป โดยมีผลการสำรวจ ดังนี้

๘. การเสริมสร้างวัฒนธรรมศาลปกครอง

ศาลปกครองได้ให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างค่านิยม และการหล่อหลอมวัฒนธรรมการทำงานที่มีธรรมาภิบาล มีมาตรฐาน มีจิตใจที่เอื้อต่อการให้บริการที่ดี กระตุ้นให้บุคลากรมีจิตสำนึกในการปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มความสามารถ อุทิศตนเพื่อประโยชน์ของทางราชการ มีความรับผิดชอบต่อองค์กร ประชาชน และประเทศชาติ ตลอดจนสร้าง วัฒนธรรมศาลปกครองให้เป็นส่วนหนึ่งของวิถีการดำเนินชีวิตของบุคลากรศาลปกครอง โดยได้จัดทำแผนเสริมสร้าง วัฒนธรรมศาลปกครอง รวมทั้งจัดกิจกรรมตามแผนการเสริมสร้างวัฒนธรรมศาลปกครองเพื่อให้บุคลากรศาลปกครอง ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมให้สอดคล้องกับวัฒนธรรมศาลปกครองอย่างต่อเนื่อง อาทิ การจัดกิจกรรมคัดเลือกบุคคลตัวอย่าง การสำรวจระดับการรับรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมศาลปกครอง การจัดกิจกรรมวันวัฒนธรรมศาลปกครอง (TRUST Day) ในวัน ครบรอบการก่อตั้งศาลปกครอง

มหาวิทยาลัยสุโขทัยนครสวรรค์ ประจำปี ประจำปีงบประมาณ
เรื่อง การดำเนินคดีสมเฒ่าหารศาลในศาลปกครอง
ระหว่างวันที่ ๔-๖ ธันวาคม ๒๕๕๙
โรงแรมเพริทรี ริเวอร์แคว รีสอร์ท

...มุ่งสร้างบรรทัดฐาน
ในการปฏิบัติราชการให้แก่
หน่วยงานของรัฐ....

๙. การวางหลักกฎหมาย และแนวทางการปฏิบัติราชการที่ดี

๙.๑ รายงานการวิเคราะห์เหตุแห่งการฟ้องคดีปกครอง ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๘

โดยที่มาตรา ๗๗ (๕) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ บัญญัติให้สำนักงานศาลปกครองมีหน้าที่วิเคราะห์เหตุแห่งการฟ้องคดี เพื่อเสนอแนะแนวทางปรับปรุงวิธีปฏิบัติราชการต่อหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง สำนักงานศาลปกครองจึงได้จัดทำรายงานการวิเคราะห์เหตุแห่งการฟ้องคดีปกครอง โดยศึกษาวิเคราะห์จากคำวินิจฉัยของศาลปกครองสูงสุดในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ และได้คัดเลือกประเภทคดีที่มีปริมาณการฟ้องจำนวนมาก และคดีที่อาจส่งผลกระทบต่อประชาชนเป็นวงกว้างมาเป็นตัวอย่างของการศึกษาวิเคราะห์เหตุแห่งการฟ้องคดีจำนวน ๔ คดี ได้แก่ คดีปกครองเกี่ยวกับการปกครองส่วนท้องถิ่น (การมีคำสั่งให้รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลพ้นจากตำแหน่ง) คดีปกครองเกี่ยวกับวินัยข้าราชการ (การมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงโดยผู้ที่ไม่ใช้อำนาจ) คดีปกครองเกี่ยวกับการบริหารราชการแผ่นดิน (การพิจารณาคุณสมบัติของผู้มีสิทธิเลือกผู้ใหญ่บ้าน) คดีปกครองเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์และสวัสดิการ (หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่จ่ายเงินบำเหน็จให้กับบิดาของเจ้าหน้าที่ผู้เสียชีวิต) ทั้งนี้ สำนักงานศาลปกครองได้เรียบเรียงนำเสนอผลการศึกษาประกอบด้วยสาระสำคัญ ๔ ส่วนด้วยกัน คือ สรุปข้อเท็จจริงในคดี สรุปคำวินิจฉัยของศาลปกครองสูงสุด บทวิเคราะห์เหตุแห่งการฟ้องคดี และข้อเสนอแนะสำหรับหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ โดยในส่วนของบทวิเคราะห์เหตุแห่งการฟ้องคดีนั้นพบว่า เหตุแห่งการฟ้องคดีที่เกิดขึ้นสืบเนื่องจากสาเหตุสำคัญ ๒ ประการ ได้แก่

(๑) เหตุแห่งการฟ้องคดีเกิดจากการที่ผู้ฟ้องคดีมีความรู้ความเข้าใจคลาดเคลื่อนเกี่ยวกับการมีคำสั่งให้รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลพ้นจากตำแหน่ง

(๒) เหตุแห่งการฟ้องคดีอันเกิดจากหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งสามารถแยกเป็นเหตุย่อยๆ ได้ดังนี้

(๒.๑) เหตุเกิดจากการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐปฏิบัติหน้าที่ไม่เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยข้าราชการ

(๒.๒) เหตุเกิดจากการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐมีความเข้าใจข้อกำหนดคลาดเคลื่อนเกี่ยวกับการพิจารณาคุณสมบัติของผู้มีสิทธิเลือกผู้ใหญ่บ้าน

(๒.๓) เหตุเกิดจากการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐละเลยต่อหน้าที่ในการเบิกจ่ายเงินบำเหน็จให้แก่ทายาทของเจ้าหน้าที่ที่เสียชีวิต

ซึ่งจากผลการวิเคราะห์เหตุแห่งการฟ้องคดีดังกล่าว สำนักงานศาลปกครองได้พิจารณาจัดทำข้อเสนอแนะแนวทางแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในแต่ละคดี เพื่อให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องนำไปประกอบการพิจารณาปรับปรุงวิธีปฏิบัติราชการให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นต่อไป อันจะนำไปสู่การลดข้อพิพาทที่อาจขึ้นสู่ศาลปกครองได้อีกทางหนึ่งด้วย โดยรายละเอียดเกี่ยวกับการวิเคราะห์เหตุแห่งการฟ้องคดีดังกล่าวนี้ มีดังต่อไปนี้

๑. การฟ้องคดีขอให้เพิกถอนคำสั่งให้พ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล

(ก) สรุปข้อเท็จจริง

ผู้ฟ้องคดีได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลคิ่งน้ำวน ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดี (นายกองค์การบริหารส่วนตำบลคิ่งน้ำวน) ได้มีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลคิ่งน้ำวน โดยให้เหตุผลว่า เพื่อให้งานเชิงนโยบายในองค์การบริหารส่วนตำบลคิ่งน้ำวนเป็นไปด้วยความต่อเนื่อง ถูกต้อง เรียบร้อย มีประสิทธิภาพ และมีภาพลักษณ์อันดีงามต่อประชาชน หลังจากนั้นผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือเพื่อร้องขอความเป็นธรรมไปยังผู้ว่าราชการจังหวัดราชบุรี ซึ่งต่อมาผู้ว่าราชการจังหวัดราชบุรีได้มีหนังสือแจ้งผู้ฟ้องคดีว่า ได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงแล้วได้รับการชี้แจงว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีมีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลคิ่งน้ำวน เนื่องจากมีความคิดเห็นไม่ตรงตามนโยบายในการบริหารราชการและไม่สนองตอบนโยบายในการบริหารราชการของผู้ถูกฟ้องคดี อีกทั้งการปฏิบัติก็ไม่เป็นไปในแนวทางเดียวกัน และพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๖ มาตรา ๕๙ (๓) และมาตรา ๖๔/๑ วรรคหนึ่ง (๒) ให้อำนาจผู้ถูกฟ้องคดีแต่งตั้งและถอดถอนรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล คำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลคิ่งน้ำวน จึงเป็นการใช้อำนาจตามกฎหมายดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าคำสั่งดังกล่าวไม่ชอบด้วยกฎหมาย จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลขอให้เพิกถอนคำสั่งที่ให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลดังกล่าว

(ข) สรุปคำวินิจฉัยของศาลปกครองสูงสุด

แม้คำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลคิ่งน้ำวน จะเป็นคำสั่งทางปกครองตามมาตรา ๕ แห่ง พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และเป็นคำสั่งทางปกครองที่กระทบถึงสิทธิของผู้ฟ้องคดี แต่การที่นายกองค์การบริหารส่วนตำบลใช้ดุลพินิจมีคำสั่งถอดถอนรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลหรือให้รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลผู้ใดพ้นจากตำแหน่ง ไม่อยู่ในบังคับของมาตรา ๓๐ แห่ง พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีมีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลคิ่งน้ำวน โดยมีได้รับฟังผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นคู่กรณีในกระบวนการออกคำสั่งก่อนที่จะออกคำสั่งดังกล่าว จึงไม่อาจถือได้ว่าเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากไม่เป็นไปตามรูปแบบ ขั้นตอน หรือวิธีการอันเป็นสาระสำคัญที่กำหนดไว้สำหรับการกระทำความผิดอย่างใด นอกจากนั้น เมื่อตามกฎหมายแล้วนายกองค์การบริหารส่วนตำบลมีดุลพินิจที่จะแต่งตั้งบุคคลซึ่งมิใช่สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ที่มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๕๘/๑ ตามมาตรา ๕๘/๔ แห่ง พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๖ ที่ตนไว้วางใจเป็นรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล และให้บุคคลเช่นว่านั้นอยู่ในตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลได้นานเพียงตราบเท่าที่ตนยังคงไว้วางใจในตัวบุคคลนั้นอยู่เท่านั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีมีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลคิ่งน้ำวน เนื่องจากผู้ถูกฟ้องคดีเห็นว่าเพื่อให้งานเชิงนโยบายในองค์การบริหารส่วนตำบลคิ่งน้ำวนเป็นไปด้วยความต่อเนื่อง ถูกต้อง เรียบร้อย มีประสิทธิภาพ และมีภาพลักษณ์อันดีงามต่อประชาชน ซึ่งหมายความว่าผู้ถูกฟ้องคดีได้หมดความไว้วางใจผู้ฟ้องคดีแล้วโดยสิ้นเชิง กรณีจึงไม่อาจถือได้ว่าเป็นการใช้ดุลพินิจโดยไม่สุจริตหรือเป็นการใช้ดุลพินิจโดยมิชอบแต่อย่างใด การที่ผู้ถูกฟ้องคดีมีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลคิ่งน้ำวน จึงเป็นการกระทำที่ชอบด้วยกฎหมาย

(ค) วิเคราะห์เหตุแห่งการฟ้องคดี

จากการศึกษาข้อเท็จจริงของคดีนี้ พบว่า เหตุแห่งการฟ้องคดีนี้เกิดจากการที่นายกองคัดการบริหารส่วนตำบล ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐได้ออกคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีซึ่งดำรงตำแหน่งรองนายกองคัดการบริหารส่วนตำบลพ้นจากตำแหน่ง และผู้ฟ้องคดีเห็นว่า คำสั่งให้พ้นจากตำแหน่งดังกล่าวไม่ชอบด้วยกฎหมาย ก่อให้เกิดความเดือดร้อนเสียหาย จึงนำคดีมายื่นฟ้องต่อศาล ซึ่งจะเห็นได้ว่า กรณีดังกล่าวผู้ฟ้องคดีมีความรู้ความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนเกี่ยวกับลักษณะเฉพาะของคำสั่งที่ให้ผู้ฟ้องคดีซึ่งดำรงตำแหน่งรองนายกองคัดการบริหารส่วนตำบลพ้นจากตำแหน่ง กล่าวคือ แม้ว่าคำสั่งของนายกองคัดการบริหารส่วนตำบลที่ให้รองนายกองคัดการบริหารส่วนตำบลพ้นจากตำแหน่งจะเป็นคำสั่งทางปกครอง ตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และเป็นคำสั่งที่กระทบสิทธิของรองนายกองคัดการบริหารส่วนตำบลก็ตาม แต่ก็ยังเป็นคำสั่งที่ไม่อยู่ในบังคับของมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว โดยนายกองคัดการบริหารส่วนตำบลสามารถมีคำสั่งให้รองนายกองคัดการบริหารส่วนตำบลพ้นจากตำแหน่งได้โดยไม่ต้องรับฟังรองนายกองคัดการบริหารส่วนตำบลซึ่งเป็นคู่กรณีก่อนออกคำสั่งแต่อย่างใด และตามบทบัญญัติกฎหมายที่เกี่ยวข้องของนายกองคัดการบริหารส่วนตำบลมีดุลพินิจที่จะแต่งตั้งบุคคลซึ่งมีคุณสมบัติและที่ตนไว้วางใจเป็นรองนายกองคัดการบริหารส่วนตำบลเพื่อให้เป็นผู้ช่วยเหลือในการบริหารราชการขององค์การบริหารส่วนตำบล และถอดถอนรองนายกองคัดการบริหารส่วนตำบลหรือสั่งให้รองนายกองคัดการบริหารส่วนตำบลพ้นจากตำแหน่งเมื่อตนหมดความไว้วางใจแล้วได้ การที่นายกองคัดการบริหารส่วนตำบลมีคำสั่งให้รองนายกองคัดการบริหารส่วนตำบลพ้นจากตำแหน่งเนื่องจากหมดความไว้วางใจจึงไม่เป็นการใช้ดุลพินิจโดยไม่ชอบแต่อย่างใด

(ง) ข้อเสนอแนะ

หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีอำนาจหน้าที่ควรดำเนินการเผยแพร่คำวินิจฉัยของศาลปกครองสูงสุดคดีนี้ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบเพื่อเป็นแนวทางการปฏิบัติงานและการชี้แจง เสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องให้แก่ผู้ที่เกี่ยวข้องและสนใจ

๒. การฟ้องโต้แย้งคำสั่งลงโทษให้ข้าราชการตำรวจออกจากราชการ

(ก) สรุปข้อเท็จจริง

เดิมผู้ฟ้องคดีเป็นข้าราชการตำรวจ ตำแหน่งผู้บังคับหมู่ งานป้องกันและปราบปราม สถานีตำรวจภูธรอำเภอเมืองนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ ได้รับความเดือดร้อนเสียหายจากการที่ถูกฟ้องคดีที่ ๑ (ผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๖) มีคำสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรงกรณีมีพฤติการณ์ร่วมกันกระทำความผิดฐานปล้นทรัพย์ ผู้ฟ้องคดีมีหนังสืออุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อประธานกรรมการข้าราชการตำรวจ ต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ (คณะกรรมการข้าราชการตำรวจ) โดยอนุกรรมการคณะกรรมการข้าราชการตำรวจเกี่ยวกับการอุทธรณ์ ได้มีมติในการประชุมเมื่อวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘ ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าไม่ได้รับความเป็นธรรมจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาล

(ข) สรุปคำวินิจฉัยของศาลปกครองสูงสุด

เมื่อผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดนครสวรรค์ได้มีคำสั่งลงวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๔๕ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยผู้ฟ้องคดี โดยอาศัยอำนาจตามประมวลระเบียบการตำรวจไม่เกี่ยวกับคดี ประเภทบุคคล เล่มที่ ๑ ลักษณะที่ ๑ บทที่ ๓ ข้อที่ ๒ แต่ในการสอบสวนและการดำเนินการทางวินัยผู้ฟ้องคดีดังกล่าวนั้น กลับเป็นเรื่องวินัยอย่างร้ายแรง และต่อมา ได้มีคำสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการตามมาตรา ๗๒ แห่ง พระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งการสอบสวนและการดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรงแก่ผู้ฟ้องคดีดังกล่าวไม่อาจนำกฎหมายว่าด้วยวินัยตำรวจมาใช้บังคับได้ ประกอบกับผู้ฟ้องคดีเป็นข้าราชการตำรวจมีศัสตราวุธตรี และถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ซึ่งผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงผู้ฟ้องคดีตามกฎหมายได้แก่ อธิบดีกรมตำรวจหรือผู้บังคับบัญชาซึ่งได้รับมอบอำนาจจากอธิบดีกรมตำรวจ แต่เมื่อปรากฏว่าผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดนครสวรรค์มิได้เป็นผู้บังคับบัญชาซึ่งได้รับมอบอำนาจจากอธิบดีกรมตำรวจให้มีอำนาจสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงผู้ฟ้องคดีได้ การที่ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดนครสวรรค์เป็นผู้ออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยผู้ฟ้องคดีดังกล่าวจึงเป็นคำสั่งที่ออกโดยผู้ไม่มีอำนาจ อันมีลักษณะเป็นการออกคำสั่งโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย และเมื่อคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยผู้ฟ้องคดีเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว ย่อมส่งผลให้การดำเนินการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนที่ได้รับการแต่งตั้งตามคำสั่งดังกล่าว รวมทั้งการดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ฟ้องคดีที่ได้ดำเนินการต่อเนื่องมาโดยอาศัยผลการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนดังกล่าว เป็นการดำเนินการที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายไปในขณะเดียวกัน ดังนั้น คำสั่งลงวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๔๗ ที่ไล่ออกจากราชการ และมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีจึงเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

(ค) วิเคราะห์เหตุแห่งการฟ้องคดี

จากการศึกษาข้อเท็จจริงของคดีนี้ พบว่า เหตุแห่งการฟ้องคดีนี้เกิดจากการที่ผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นข้าราชการตำรวจ ถูกลงโทษทางวินัยไล่ออกจากราชการ แต่ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า การลงโทษดังกล่าวไม่ชอบด้วยกฎหมาย จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาล ซึ่งจะเห็นได้ว่า กรณีดังกล่าวหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งเป็นผู้ถูกฟ้องคดีมีความรู้ความเข้าใจ คลาดเคลื่อนเกี่ยวกับกระบวนการดำเนินการทางวินัยผู้ได้บังคับบัญชา โดยได้ดำเนินการลงโทษทางวินัยผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็น ผู้ได้บังคับบัญชาโดยมิชอบ เนื่องจากคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงได้ออกโดยผู้ที่ไม่มีความ ตามที่กฎหมายกำหนด ซึ่งการออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงเป็นขั้นตอนเริ่มต้นที่สำคัญของ การใช้อำนาจตามกฎหมายของผู้บังคับบัญชาในการดำเนินการทางวินัยเพื่อนำไปสู่การลงโทษทางวินัย การที่กฎหมาย ที่เกี่ยวข้องได้กำหนดตำแหน่งของผู้บังคับบัญชาที่จะเป็นผู้มีอำนาจสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงไว้ โดยเฉพาะ เป็นกรณีที่แสดงให้เห็นถึงเจตนารมณ์ของกฎหมายว่า ประสงค์จะกำหนดให้เฉพาะผู้บังคับบัญชาในระดับ หรือตำแหน่งที่กฎหมายกำหนดไว้เท่านั้นที่จะเป็นผู้มีอำนาจออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง ทั้งนี้ ก็เพื่อเป็นหลักประกันสิทธิของผู้ได้บังคับบัญชาซึ่งเป็นผู้ถูกกล่าวหาว่าจะได้รับความเป็นธรรมจากการถูกดำเนินการ ทางวินัยดังกล่าวโดยไม่ถูกกลั่นแกล้งจากผู้ไม่มีอำนาจตามกฎหมาย

(ง) ข้อเสนอแนะ

หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการทางวินัยควรนำคำวินิจฉัย คดีนี้ไปเป็นกรณีศึกษา และแจ้งเวียนแนวคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดไปยังหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของ รัฐต่างๆ เพื่อเป็นการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจให้แก่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องและเป็นการชักจูงความ เข้าใจในการปฏิบัติ อันจะทำให้เจ้าหน้าที่ของรัฐสามารถปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยได้อย่างถูกต้องและ เป็นธรรมต่อไป

๓. การฟ้องขอให้เพิกถอนผลการเลือกผู้ใหญ่บ้าน

(ก) สรุปข้อเท็จจริง

คดีนี้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ (นายอำเภอสาทเหล็ก) ได้ประกาศกำหนดให้มีการเลือกผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๔ ตำบล คลองทราย อำเภอสาทเหล็ก จังหวัดพิจิตร ในวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๓ ซึ่งปรากฏว่ามีผู้สมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้านทั้งสิ้น ๒ ราย ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้สมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้านได้หมายเลขประจำตัว หมายเลข ๑ ต่อมา มีผู้ร้องเรียนผู้ถูก ฟ้องคดีที่ ๑ ว่า มีการย้ายชื่อบุคคลเข้าทะเบียนบ้านของบ้านเลขที่ ๑๑ และที่ ๓๙ โดยประสงค์ต่อผลการเลือกผู้ใหญ่บ้าน ดังกล่าวรวม ๘ ราย ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า หากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้จัดทำและประกาศบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๔ ให้ถูกต้องตามกฎหมายแล้ว ผู้ฟ้องคดีจะต้องได้รับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้าน จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาล

ตราสัญลักษณ์จังหวัดพิจิตร

(ข) สรุปคำวินิจฉัยของศาลปกครองสูงสุด

เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏในรายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ว่า บ้านเลขที่ ๑๑ จำนวน ๕ คน (มีชื่อในบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกผู้ใหญ่บ้าน ๔ คน) มีนาย ส. เป็นเจ้าบ้าน โดยบ้านหลังดังกล่าวได้มีการปลูกสร้างเพื่ออยู่อาศัยมาเป็นเวลานานแล้ว สำหรับผู้มีชื่อในทะเบียนบ้านล้วนเป็นบุตรหลานของนาย ส. ทั้งสิ้น ปัจจุบันนาย ส. มีอายุมากแล้วและป่วยเป็นอัมพาตต้องไปรักษาตัวอยู่กับพี่สาวที่กรุงเทพมหานคร ส่วนบุตรหลานมีอาชีพรับจ้างก่อสร้างทั่วไปในเขตกรุงเทพมหานครและเขตปริมณฑล ไม่มีที่อยู่อาศัยเป็นหลักแหล่งที่แน่นอน แต่จะกลับมาบ้านเป็นประจำโดยเฉพาะในช่วงเทศกาลหรือมีการเลือกตั้งก็จะกลับมาใช้สิทธิอยู่เสมอ ทำให้ไม่มีคนดูแลบ้าน ประกอบกับบ้านได้สร้างมาเป็นเวลานานแล้ว จึงมีสภาพทรุดโทรมจนน่าจะเป็นอันตรายในการอยู่อาศัย นาย ส. และบุตรหลานจึงตกลงทำการรื้อถอนตัวบ้านลงเมื่อประมาณ ๑ ปีมาแล้ว สำหรับบ้านเลขที่ ๓๙ จำนวน ๓ คน (มีชื่อในบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกผู้ใหญ่บ้านทั้ง ๓ คน) นั้น บิดาและมารดาของนาง ย. ได้ปลูกสร้างไว้เพื่ออยู่อาศัยจริง แต่ต่อมาเมื่อบิดาและมารดาของนาง ย. ได้เสียชีวิตลง บ้านหลังดังกล่าวจึงตกเป็นของนาง ย. ในฐานะบุตรสาว ปัจจุบัน นาง ย. ได้พาบุตรชายและบุตรสาวไปทำงานรับจ้างทั่วไปในเขตกรุงเทพมหานคร ในช่วงเทศกาลหรือมีงานบุญหรือช่วงที่มีการเลือกตั้งก็จะกลับมาใช้สิทธิอยู่เป็นประจำ ต่อมา นาง ย. เห็นว่า บ้านพักของตนมีสภาพชำรุดทรุดโทรมเนื่องจากปลูกสร้างมาเป็นเวลานาน จึงได้ทำการรื้อถอนตัวบ้านลงเมื่อประมาณ ๑๕ ปีมาแล้ว เห็นว่า เมื่อบุคคลที่มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านของบ้านเลขที่ ๑๑ และที่ ๓๙ ไม่ได้พักอาศัยอยู่ในบ้านเลขที่ดังกล่าวจริง แต่กลับได้ความว่ามีการย้ายครอบครัวออกไปพักอาศัยและประกอบอาชีพในท้องที่อื่นมาเป็นเวลานานแล้ว ทั้งยังได้ทำการรื้อถอนตัวบ้านมาเป็นระยะเวลา ๑ ปี และ ๑๕ ปี ตามลำดับ และปล่อยให้ดินให้กร้าง โดยไม่มีพฤติการณ์ที่จะก่อสร้างบ้านขึ้นใหม่ในที่ดินเดิมแต่อย่างใด แม้ว่าบุคคลเหล่านั้นจะกลับมาที่หมู่บ้านในช่วงเทศกาลหรืองานบุญและในช่วงที่มีการเลือกตั้งก็เป็นเพียงการกลับมาพักอาศัยเพียงแค่วันเดียวเพื่อเยี่ยมเยียนเครือญาติหรือทำกิจกรรมอันถือเป็นการพักอาศัยอยู่ชั่วคราวเพื่อกิจธุระเฉพาะอย่างเท่านั้น ซึ่งพฤติการณ์แสดงว่า บุคคลเหล่านั้นไม่มีเจตนาที่จะใช้บ้านเลขที่ ๑๑ และที่ ๓๙ แล้วแต่กรณี เป็นถิ่นอันบุคคลเหล่านั้นมีสถานที่อยู่เป็นหลักแหล่งสำคัญ กรณีจึงถือไม่ได้ว่าบุคคลเหล่านั้นมีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ประจำในหมู่ที่ ๔ ตามมาตรา ๑๑ (๔) แห่ง พระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พุทธศักราช ๒๔๕๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓ แห่ง พระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑ อีกทั้ง เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่าบ้านเลขที่ ๑๑ และที่ ๓๙ ดังกล่าวได้รื้อถอนไปแล้ว บุคคลเหล่านั้นจึงไม่มีบ้านสำหรับใช้เป็นที่อยู่อาศัยตามมาตรา ๔ แห่ง พระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร พ.ศ. ๒๕๓๔ ที่ได้บัญญัตินิยามคำว่า “บ้าน” ไว้ บุคคลเหล่านั้นจึงขาดคุณสมบัติเป็นผู้มีสิทธิเลือกผู้ใหญ่บ้าน ประกาศบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกผู้ใหญ่บ้าน (ผญ. ๒) ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ปรากฏรายชื่อของบุคคลเหล่านั้นในลำดับที่ ๔๓ ถึงลำดับที่ ๔๖ และลำดับที่ ๑๕๐ ถึงลำดับที่ ๑๕๒ จำนวน ๗ คน จึงทำให้ประกาศบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกผู้ใหญ่บ้านในส่วนดังกล่าวไม่ชอบด้วยกฎหมาย และเมื่อประกาศรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกผู้ใหญ่บ้านดังกล่าวถือเป็นขั้นตอนอันเป็นสาระสำคัญขั้นตอนหนึ่งในการเลือกผู้ใหญ่บ้าน เพราะอาจมีผลต่อคะแนนเสียง เมื่อปรากฏว่าขั้นตอนดังกล่าวไม่ชอบด้วยกฎหมายย่อมส่งผลให้การเลือกผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๔ เมื่อวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๓ ไม่ชอบด้วยกฎหมายด้วยเช่นเดียวกัน ดังนั้น คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ (ผู้ว่าราชการจังหวัดพิจิตร) ที่วินิจฉัยว่าประกาศรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกผู้ใหญ่บ้าน (ผญ. ๒) ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ชอบด้วยกฎหมายแล้วนั้น จึงไม่ชอบด้วยกฎหมายเช่นกัน

(ค) วิเคราะห์เหตุแห่งการฟ้องคดี

จากการศึกษาข้อเท็จจริงของคดีนี้ พบว่า เหตุแห่งการฟ้องคดีนี้เกิดจากการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐมีความเข้าใจคลาดเคลื่อนเกี่ยวกับการปรับใช้บทบัญญัติของกฎหมายในการพิจารณาคุณสมบัติของผู้มีสิทธิเลือกผู้ใหญ่บ้าน โดยเห็นว่า ผู้มีชื่อในทะเบียนบ้านซึ่งปัจจุบันไม่มีตัวบ้านและไม่ได้แจ้งการรื้อถอนต่อนายทะเบียน เป็นเพียงการปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎรเท่านั้น แต่ไม่ทำให้ผู้มีชื่อในทะเบียนบ้านดังกล่าวขาดคุณสมบัติการเป็นผู้มีสิทธิเลือกผู้ใหญ่บ้าน แต่จากคำวินิจฉัยของศาลปกครองสูงสุดนี้ จะเห็นได้ว่า ในการพิจารณาคุณสมบัติของบุคคลผู้มีสิทธิเลือกผู้ใหญ่บ้าน กรณีบุคคลผู้มีชื่อในทะเบียนซึ่งปัจจุบันตัวบ้านได้รื้อถอนไปแล้วแต่ไม่ได้มีการแจ้งการรื้อถอนต่อนายทะเบียนนั้น แม้ว่าบุคคลเหล่านั้นจะได้กลับมาที่หมู่บ้านในช่วงเทศกาลหรืองานบุญและในช่วงที่มีการเลือกตั้งก็ตาม แต่กรณีก็เป็นเพียงการกลับมาพักอาศัยเพียงไม่กี่วันเพื่อเยี่ยมเยือนเครือญาติหรือทำกิจธุระอันเป็นการกลับมาพักอาศัยอยู่ชั่วคราวเพื่อกิจธุระเฉพาะอย่าง โดยไม่มีเจตนาที่จะใช้บ้านเลขที่ตามทะเบียนบ้านดังกล่าวเป็นสถานที่อยู่ถาวรเป็นแหล่งสำคัญ กรณีจึงไม่อาจถือได้ว่าบุคคลเหล่านั้นเป็นผู้มีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ประจำในหมู่บ้านอันจะถือว่ามีความสมบูรณ์เป็นผู้มีสิทธิเลือกผู้ใหญ่บ้านแต่อย่างใด

(ง) ข้อเสนอแนะ

แนวคำวินิจฉัยของศาลปกครองสูงสุดนี้ จะเป็นแนวทางในการพิจารณาเกี่ยวกับคุณสมบัติของผู้มีสิทธิเลือกผู้ใหญ่บ้านให้เป็นอย่างถูกต้องสอดคล้องกับข้อเท็จจริงและเจตนารมณ์ของกฎหมาย ดังนั้น เพื่อเป็นการป้องกันและหลีกเลี่ยงมิให้เกิดข้อพิพาทในลักษณะเช่นนี้ขึ้นอีก หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องควรเผยแพร่คำวินิจฉัยดังกล่าวให้ผู้มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวข้องทราบสำหรับใช้เป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป

๔. หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐละเลยต่อหน้าที่ไม่จ่ายเงินบำเหน็จปกติให้กับบิดาของเจ้าหน้าที่ที่เสียชีวิต

(ก) สรุปข้อเท็จจริง

ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นบิดาของนาย จ. ซึ่งรับราชการในสังกัดของผู้ถูกฟ้องคดี (กรมทรัพยากรน้ำ) ตำแหน่งพนักงานวัดระดับน้ำ ศูนย์อุทกวิทยาที่ ๘ (เชียงคาน) จังหวัดเลย นาย จ. ได้ถึงแก่กรรมเมื่อวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๔๖ ผู้ฟ้องคดีจึงมีสิทธิได้รับเงินบำเหน็จลูกจ้างในฐานะผู้มีสิทธิรับมรดก และได้ดำเนินการติดต่อขอรับเงินบำเหน็จลูกจ้างที่ถึงแก่กรรม แต่ปรากฏว่าผู้ถูกฟ้องคดีได้จ่ายเงินบำเหน็จลูกจ้างของนาย จ. ให้ภรรยาและบุตรไปทั้งหมดแล้ว โดยมีได้กันเงินในส่วนที่ผู้ฟ้องคดีจะต้องได้รับไว้แต่อย่างใด ผู้ฟ้องคดีจึงมีหนังสือสอบถามผลการพิจารณาเงินบำเหน็จตกทอดจากผู้ถูกฟ้องคดี ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีได้มีหนังสือแจ้งผู้ฟ้องคดีว่า จะต้องจ่ายเงินบำเหน็จตกทอดของนาย จ. ให้แก่ผู้ฟ้องคดี ในฐานะทายาทโดยธรรม เป็นเงิน ๑๖๕,๓๗๔ บาท แต่เนื่องจากเจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีได้ดำเนินการจ่ายเงินบำเหน็จลูกจ้างให้กับภรรยาและบุตรของนาย จ. ไปทั้งหมดแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีจึงฟ้องคดีเพื่อเรียกเงินคืนจากนาง ร. และนาย อ. เพื่อนำมาจ่ายให้แก่ผู้ฟ้องคดี ซึ่งขณะนี้อยู่ในระหว่างการบังคับคดี แต่ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าเวลาได้ล่วงเลยมาเป็นเวลานานมากแล้วยังไม่ได้รับเงินบำเหน็จตกทอดจำนวนดังกล่าว ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีจ่ายเงินบำเหน็จลูกจ้างของนาย จ. ให้แก่ผู้ฟ้องคดีเป็นจำนวน ๑๖๕,๓๗๔ บาท พร้อมดอกเบี้ยร้อยละ ๗.๕ ต่อปีของเงินต้นดังกล่าว

(ข) สรุปคำวินิจฉัยของศาลปกครองสูงสุด

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ภายหลังจากที่นาย จ. ได้ถึงแก่ความตาย นาง ร. ภรรยา และนาย อ. ผู้เป็นบุตรได้ยื่นคำขอรับบำเหน็จบำนาญ โดยคำขอดังกล่าวได้แนบหลักฐานต่างๆ เกี่ยวกับนาย จ. ผู้ตาย โดยมีสำเนาทะเบียนบ้าน สำเนาบัตรประชาชนของผู้ฟ้องคดี และสำเนาหนังสือรับรองจากอำเภอเมืองชุมพรที่รับรองว่า ผู้ฟ้องคดี และนาง ข. เป็นบิดามารดาของนาย จ. ซึ่งในลักษณะเช่นนี้ แม้ผู้ฟ้องคดีจะมีได้ระบวยุทธวิธีต่างๆ ลงในแบบคำขอรับเงินบำเหน็จ แต่เจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีซึ่งมีหน้าที่ตรวจสอบเอกสารหลักฐานตามข้อ ๗ ระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยการขอรับและการจ่ายบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๒๗ ก็สามารถเห็นได้จากเอกสารหลักฐานดังกล่าวว่า ผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นบิดาของนาย จ. เป็นผู้ที่มีสิทธิรับมรดกด้วย ในฐานะทายาทโดยธรรม ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๖๒๙ และตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๙ ของระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้าง พ.ศ. ๒๕๑๙ ผู้ถูกฟ้องคดีจึงมีหน้าที่จ่ายเงินบำเหน็จปกติแก่ผู้ฟ้องคดีด้วย ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีพิจารณาจ่ายเงินบำเหน็จปกติให้กับนาง ร. ภรรยา และนาย อ. บุตรของผู้ตายเท่านั้น โดยไม่พิจารณาสิทธิของผู้ฟ้องคดีในฐานะทายาทโดยธรรมตามมาตรา ๑๖๒๙ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ จึงเป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีอันเนื่องจากการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ เมื่อตามระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้าง พ.ศ. ๒๕๑๙ ข้อ ๙ กำหนดว่าการจ่ายเงินบำเหน็จปกติต้องแบ่งจ่ายแก่ผู้มีสิทธิตามสัดส่วนของเงินมรดก โดยมีต้องกันส่วนเป็นสินสมรสก่อนแบ่ง เนื่องจากเงินดังกล่าวไม่ถึงเป็นสินสมรส ผู้ถูกฟ้องคดีได้คำนวณเงินบำเหน็จลูกจ้างของนาย จ. เป็นเงิน ๔๙๖,๑๒๐ บาท ขณะนาย จ. ถึงแก่ความตาย มีทายาทผู้มีสิทธิรับมรดก ๓ คน ผู้ฟ้องคดีจึงมีสิทธิได้รับเงินบำเหน็จปกติของนาย จ. หนึ่งในสามเป็นเงิน ๑๖๕,๓๗๓.๓๓ บาท และเนื่องจากผู้ฟ้องคดีมีสิทธิรับเงินจำนวนดังกล่าว ตั้งแต่วันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๗ ซึ่งเป็นวันที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้จ่ายเงินบำเหน็จตกทอดให้แก่ภรรยาและบุตรของผู้ตาย การที่ผู้ถูกฟ้องคดีมิได้ชำระตามวันเวลาดังกล่าว จึงต้องรับผิดชอบดอกเบี้ยร้อยละเจ็ดครึ่งต่อปี

(ค) วิเคราะห์เหตุแห่งการฟ้องคดี

จากการศึกษาข้อเท็จจริงของคดีนี้พบว่า เหตุแห่งการฟ้องคดีนี้เกิดจากการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐดำเนินการจ่ายเงินบำเหน็จลูกจ้างที่ถึงแก่กรรมให้แก่ทายาทโดยคลาดเคลื่อน โดยแม้ว่าจะได้ดำเนินการจ่ายเงินบำเหน็จลูกจ้างของเจ้าหน้าที่ที่เสียชีวิตให้แก่ทายาทจำนวน ๒ ราย เพิ่มจำนวนแล้วก็ตาม แต่ปรากฏว่าเป็นการจ่ายเงินให้แก่ทายาทผู้มีสิทธิโดยไม่ครบถ้วนทุกคน เนื่องจากหน่วยงานและเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบไม่ได้ตรวจสอบหลักฐานเกี่ยวกับทายาทผู้มีสิทธิรับบำเหน็จลูกจ้างของเจ้าหน้าที่ที่เสียชีวิตให้ละเอียด รอบคอบ ทั้งๆ ที่ปรากฏพยานเอกสารต่างๆ ที่แสดงว่าผู้ฟ้องคดีเป็นบิดาของเจ้าหน้าที่ที่เสียชีวิตรวมอยู่ในแบบคำขอรับบำเหน็จลูกจ้างแล้ว และเมื่อหน่วยงานทางปกครองได้ตรวจสอบและรับทราบความบกพร่องคลาดเคลื่อนดังกล่าวแล้ว แต่การดำเนินการแก้ไขเยียวยาความเสียหายให้แก่ผู้ฟ้องคดีก็เป็นไปด้วยความล่าช้า

(ง) ข้อเสนอแนะ

ในการดำเนินการจ่ายเงินบำเหน็จลูกจ้างที่ถึงแก่กรรมให้แก่ทายาทนั้น หน่วยงานทางปกครองและเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องควรตรวจสอบเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องและพิจารณาดำเนินการโดยละเอียดรอบคอบตามระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้าง พ.ศ. ๒๕๑๙ เพราะหากมิได้ดำเนินการตามที่ระเบียบกฎหมายกำหนดไว้ ย่อมเป็นการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติและอาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้เกี่ยวข้องได้ และกรณีที่ตรวจพบความบกพร่องคลาดเคลื่อนในการดำเนินการดังกล่าวควรพิจารณาหาแนวทางกำหนดวิธีการเพื่อแก้ไขเยียวยาความเดือดร้อนหรือเสียหายให้แก่ผู้ที่เกี่ยวข้องโดยเร็ว ดังนั้น หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรดำเนินการเผยแพร่คำวินิจฉัยของศาลปกครองสูงสุดคดีนี้ให้หน่วยงานและเจ้าหน้าที่ในสังกัดได้ทราบเพื่อเป็นอุทาหรณ์และกำชับให้หน่วยงานและเจ้าหน้าที่ดังกล่าวใช้ความระมัดระวังและละเอียดรอบคอบในการพิจารณาดำเนินการจ่ายเงินบำเหน็จลูกจ้างที่ถึงแก่กรรมให้แก่ทายาท

๙.๒ รายงานสรุปแนวทางการปฏิบัติราชการจากคำวินิจฉัยของศาลปกครองสูงสุด

จากการศึกษาวิเคราะห์คำวินิจฉัยของศาลปกครองสูงสุด ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๕ พบว่ามีคำวินิจฉัยที่น่าสนใจเหมาะสมที่จะจัดทำสรุปเพื่อเป็นแนวทางการปฏิบัติราชการสำหรับหน่วยงานทางปกครองและเจ้าหน้าที่ของรัฐ สำนักงานศาลปกครองจึงได้คัดเลือกคำวินิจฉัยดังกล่าวมาจัดทำรายงานการสรุปแนวทางการปฏิบัติราชการจากคำวินิจฉัยของศาลปกครองสูงสุด ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๕ ฉบับนี้ โดยเรียงลำดับตามประเภทคดีปกครองตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ และนำเสนอในประเด็นพิพาทตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๑) (๒) (๓) และ (๔) ดังต่อไปนี้

๑. แนวทางการปฏิบัติราชการที่ได้จากคดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๑)

ศาลปกครองสูงสุดได้วางแนวทางการปฏิบัติราชการที่ได้จากคดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ดังต่อไปนี้

การที่แพทย์ทำคลอดโดยมิได้คำนึงถึงภาวะผิดปกติที่อาจเกิดขึ้นและได้ออกไปจากห้องคลอดเพื่อรับประทานอาหารกลางวันโดยใช้เวลาในการรับประทานอาหารกลางวันนานถึง ๑ ชั่วโมง ๑๒ นาที อันเป็นสาเหตุให้แพทย์ตัดสินใจผ่าตัดทำคลอดล่าช้าเกินสมควร เป็นการปฏิบัติหน้าที่แพทย์ที่เข้าลักษณะมิได้รักษามาตรฐานของการประกอบวิชาชีพเวชกรรมในระดับที่ดีที่สุด และมีได้คำนึงถึงความปลอดภัยและความสิ้นเปลืองของผู้ป่วย

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒

มาตรา ๙ ศาลปกครองมีอำนาจพิจารณาพิพากษาหรือมีคำสั่งในเรื่องดังต่อไปนี้

(๑) คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ไม่ว่าจะเป็นการออกกฎ คำสั่ง หรือการกระทำอื่นใด เนื่องจากกระทำโดยไม่มีอำนาจหรือนอกเหนืออำนาจหน้าที่ หรือไม่ถูกต้องตามกฎหมาย หรือโดยไม่ถูกต้องตามรูปแบบ ขั้นตอน หรือวิธีการอันเป็นสาระสำคัญที่กำหนดไว้สำหรับการกระทำนั้น หรือโดยไม่สุจริต หรือมีลักษณะเป็นการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม หรือมีลักษณะเป็นการสร้างชั้นตอนโดยไม่จำเป็น หรือสร้างภาระให้เกิดกับประชาชนเกินสมควร หรือเป็นการใช้ดุลพินิจโดยมิชอบ

(๒) คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติหรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวล่าช้าเกินสมควร

(๓) คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่กระทำละเมิดหรือความรับผิดชอบอื่นของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ อันเกิดจากการใช้อำนาจตามกฎหมายหรือจากกฎ คำสั่งทางปกครอง หรือคำสั่งอื่น หรือจากการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ หรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวล่าช้าเกินสมควร

(๔) คดีพิพาทเกี่ยวกับสัญญาทางปกครอง

(๕) คดีที่มีกฎหมายกำหนดให้หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐฟ้องคดีต่อศาลเพื่อบังคับให้บุคคลต้องกระทำหรือละเว้นกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใด

(๖) คดีพิพาทเกี่ยวกับเรื่องที่มีกฎหมายกำหนดให้อยู่ในเขตอำนาจศาลปกครอง

ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า นาง ว. ภรรยาของผู้ฟ้องคดีได้ตั้งครรภ์บุตรและได้ฝากครรภ์ไว้กับผู้ร้องสอด แต่หลังจากผ่าตัดทำคลอดทารกได้เสียชีวิต ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า สาเหตุการเสียชีวิตของทารกเกิดจากผู้ร้องสอดและเจ้าหน้าที่แผนกห้องคลอดปฏิบัติหน้าที่โดยประมาทเลินเล่อ ผู้ฟ้องคดีจึงยื่นหนังสือร้องเรียนต่อผู้ถูกฟ้องคดี (แพทยสภา) แต่คณะกรรมการแพทยสภาเห็นว่าผู้ร้องสอดได้ให้การดูแลรักษาผู้ป่วยอย่างถูกต้องตามมาตรฐานการประกอบวิชาชีพเวชกรรมแล้ว ยังไม่ถือเป็นความผิดของผู้ร้องสอด จึงมีมติยกข้อกล่าวโทษผู้ร้องสอด ผู้ถูกฟ้องคดีจึงมีคำสั่งแพทยสภาลงวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๔๗ ให้ยกข้อกล่าวโทษผู้ร้องสอด ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีมีคำสั่งแพทยสภาดังกล่าวเป็นไปโดยไม่สุจริตและไม่ชอบด้วยกฎหมาย จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองขอให้มีคำพิพากษาเพิกถอนคำสั่งแพทยสภาดังกล่าว ศาลปกครองชั้นต้นมีคำพิพากษาให้เพิกถอนคำสั่งแพทยสภาดังกล่าว แต่ผู้ร้องสอดไม่เห็นพ้องด้วยจึงยื่นอุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุด

ศาลปกครองสูงสุดวินิจฉัยว่า คดีนี้ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า การคลอดบุตรของนาง ว. อาจอยู่ในภาวะที่ไม่ปกติและแตกต่างจากการคลอดบุตรของบุคคลทั่วไป และด้วยในฐานะที่ผู้ร้องสอดเป็นแพทย์ผู้ทำคลอด ผู้ร้องสอดย่อมต้องมีหน้าที่ในการให้ความช่วยเหลือและดูแลการคลอดอย่างใกล้ชิด เพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับการผ่าตัดทำคลอดในกรณีเร่งด่วน และฉุกเฉินที่อาจเกิดขึ้นได้ทันที แต่ปรากฏว่าระหว่างทำคลอดในเวลา ๑๒.๑๐ นาฬิกา ผู้ร้องสอดได้ออกจากห้องคลอดไปรับประทานอาหารกลางวัน และในเวลา ๑๓.๑๐ นาฬิกา เจ้าหน้าที่ประจำห้องคลอดวัดอัตราการเต้นของหัวใจทารกในครรภ์ได้ ๑๘๔ ครั้งต่อนาที ซึ่งเป็นอัตราการเต้นของหัวใจที่เพิ่มสูงขึ้นผิดปกติ เจ้าหน้าที่ประจำห้องคลอด จึงได้โทรศัพท์ติดตามผู้ร้องสอดให้มายังห้องคลอด และผู้ร้องสอดกลับมายังห้องคลอดในเวลา ๑๓.๒๒ นาฬิกา โดยผู้ร้องสอดได้ทำการผ่าตัดทำคลอดในเวลา ๑๔.๐๒ นาฬิกา อันเป็นเวลาที่ไม่ทันต่อเหตุการณ์ ทำให้ทารกเกิดภาวะขาดออกซิเจนอย่างรุนแรงจนถึงแก่ความตายในที่สุด จึงเห็นว่าการที่ผู้ร้องสอดตัดสินใจผ่าตัดทำคลอดในเวลา ๑๓.๒๒ นาฬิกา เป็นการตัดสินใจที่ล่าช้าเกินสมควร เมื่อเหตุแห่งการตัดสินใจล่าช้าดังกล่าว มิได้เกิดจากสภาพทางธรรมชาติของร่างกายนาง ว. แต่เกิดจากผู้ร้องสอดออกจากห้องคลอดไปรับประทานอาหารกลางวันในขณะที่ทำคลอดและใช้เวลาในการรับประทานอาหารกลางวันนานเกินสมควรโดยใช้เวลาถึง ๑ ชั่วโมง ๑๒ นาที โดยผู้ร้องสอดมิได้คำนึงถึงภาวะฉุกเฉินที่อาจเกิดขึ้นในระหว่างการคลอดแต่อย่างใด ซึ่งสอดคล้องกับความเห็นของรองศาสตราจารย์ ส. ตำแหน่งประธานคณะกรรมการอนามัยแม่และเด็ก ราชวิทยาลัยสูตินรีแพทย์แห่งประเทศไทย ซึ่งเป็นพยานผู้เชี่ยวชาญที่ศาลปกครองชั้นต้นแต่งตั้งขึ้นโดยได้ให้ความเห็นว่าผู้ร้องสอดคำนึงถึงความปลอดภัยของทารกน้อยกว่าที่ควรจะเป็นและปล่อยให้ธรรมชาติเป็นผู้ตัดสินใจเป็นระยะเวลายาวนานจนเกิดผลเสีย และไม่สามารถแก้ไขให้กลับคืนมาได้ อีก นอกจากนี้ ข้อเท็จจริงยังรับฟังต่อไปได้ว่า ก่อนที่จะมีการผ่าตัดทำคลอด นาง ว. ได้ร้องขอให้มีการผ่าตัดทำคลอดถึง ๓ ครั้ง แต่ได้รับการปฏิเสธ กรณีจึงเห็นได้ว่าการที่ผู้ร้องสอดทำคลอดโดยมิได้คำนึงถึงภาวะผิดปกติที่อาจเกิดขึ้นและได้ออกไปจากห้องคลอดเพื่อรับประทานอาหารกลางวันโดยใช้เวลาในการรับประทานอาหารกลางวันนานถึง ๑ ชั่วโมง ๑๒ นาที อันเป็นสาเหตุให้ผู้ร้องสอดตัดสินใจผ่าตัดทำคลอดล่าช้าเกินสมควร เป็นการปฏิบัติหน้าที่แพทย์ที่เข้าลักษณะมิได้รักษามาตรฐานของการประกอบวิชาชีพเวชกรรมในระดับที่ดีที่สุด และมีได้คำนึงถึงความปลอดภัยและความสิ้นเปลืองของผู้ป่วยตามหมวด ๓ ข้อ ๑ และข้อ ๖ ของข้อบังคับแพทยสภาว่าด้วยการรักษารักษจริยธรรมแห่งวิชาชีพเวชกรรม พ.ศ. ๒๕๒๖ ประกอบกับพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ มาตรา ๓๗ วรรคหนึ่ง (๓) ได้บัญญัติว่า การออกคำสั่งทางปกครองต้องมีเหตุผลและเหตุผลอย่างน้อยต้องมีข้อพิจารณาและข้อสนับสนุนในการใช้ดุลพินิจด้วย ดังนั้น เมื่อคณะกรรมการแพทยสภาได้มีมติยกข้อกล่าวโทษผู้ร้องสอดโดยมิได้ให้เหตุผลข้อพิจารณาและข้อสนับสนุนในการใช้ดุลพินิจตามบทบัญญัติดังกล่าว จึงทำให้คำสั่งแพทยสภาลงวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๔๗ ที่ยกข้อกล่าวโทษผู้ร้องสอด เป็นคำสั่งที่มีชอบด้วยกฎหมาย พิพากษาแก้คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น เป็นให้การเพิกถอนมีผลตั้งแต่วันที่ออกคำสั่ง นอกจากนี้แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นโดยมีข้อสังเกตว่า ให้ผู้ถูกฟ้องคดีออกคำสั่งใหม่ให้ถูกต้องตามกฎหมายและตามผลแห่งคำพิพากษาของศาลปกครอง (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ.๘๘/๒๕๕๘)

๒. แนวทางการปฏิบัติราชการที่ได้จากคดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ ละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติหรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวล่าช้าเกินสมควรตามมาตรา ๙๖ วรรคหนึ่ง (๒)

ศาลปกครองสูงสุดได้วางแนวทางการปฏิบัติราชการที่ได้จากคดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติหรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวล่าช้าเกินสมควรดังต่อไปนี้

เมื่อความปรากฏแก่เจ้าพนักงานที่ดินไม่ว่าจะโดยวิธีการร้องเรียนขอความเป็นธรรม หรือเกิดจากการตรวจพบเองว่ามีการออกโฉนดที่ดินโดยคลาดเคลื่อนหรือไม่ชอบด้วยกฎหมาย เจ้าพนักงานที่ดินในฐานะผู้มีอำนาจหน้าที่ออกโฉนดที่ดินมีหน้าที่ต้องตรวจสอบข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานในเบื้องต้นและรายงานข้อเท็จจริงพร้อมทั้งให้ความเห็นต่ออธิบดีกรมที่ดินว่าหนังสือแสดงสิทธิในที่ดินดังกล่าวได้ออกไป โดยคลาดเคลื่อนหรือไม่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ อย่างไร และควรพิจารณาดำเนินการประการใด เพื่อให้ข้ออธิบดีกรมที่ดินพิจารณาโดยไม่จำเป็นต้องรับฟังให้ข้อเท็จจริงเป็นที่ยุติโดยปราศจากข้อสงสัยก่อนว่ามีการออกโฉนดที่ดิน หรือหนังสือรับรองการทำประโยชน์ โดยคลาดเคลื่อนหรือไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นคำขอออกโฉนดที่ดินเป็นการเฉพาะรายต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ (เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดอุบลราชธานี สาขาวารินชำราบ) ตามคำขอลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๔๗ โดยอาศัยหลักฐานใบจอง (น.ส.๒) เลขที่ ๑๘๔ หมู่ที่ ๕ ตำบลบุ่งหวาย อำเภอวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี เนื้อที่ ๒๒ ไร่ ๑ งาน ๖๐ ตารางวา ออกให้เมื่อวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๓๐ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ตรวจสอบระวางแผนที่ ปรากฏว่าได้มีการออกโฉนดที่ดินให้กับบุคคลอื่นเต็มพื้นที่ดังกล่าวแล้ว ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า ตนเองเป็นผู้มีสิทธิในที่ดินดังกล่าวโดยมีหลักฐานเป็นใบจองเลขที่ ๑๘๔ ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตรวจสอบและเพิกถอนโฉนดที่ดินที่ออกทับใบจองของผู้ฟ้องคดีโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย และส่งเรื่องไปให้กรมที่ดินพิจารณาตามประมวลกฎหมายที่ดินภายในระยะเวลาที่ศาลเห็นสมควรต่อไป ศาลปกครองสูงสุดวินิจฉัยว่า เมื่อความปรากฏแก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ว่าจะปรากฏจากเหตุใดหรือทางใด เช่น โดยวิธีการร้องเรียนขอความเป็นธรรม หรือเกิดจากการตรวจพบเองว่ามีการออกโฉนดที่ดินโดยคลาดเคลื่อนหรือไม่ชอบด้วยกฎหมาย ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในฐานะผู้มีอำนาจหน้าที่ออกโฉนดที่ดินตามมาตรา ๕๗ วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน จึงมีหน้าที่ต้องดำเนินการตามมาตรา ๖๑ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน ประกอบกับหนังสือกรมที่ดินลงวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๔๕ ที่ได้วางแนวปฏิบัติเพื่อดำเนินการตามมาตรา ๖๑ แห่งประมวลกฎหมายที่ดินไว้ ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีหน้าที่ต้องตรวจสอบข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานในเบื้องต้นและรายงานข้อเท็จจริงพร้อมทั้งให้ความเห็นต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ (อธิบดีกรมที่ดิน) ว่าหนังสือแสดงสิทธิในที่ดินดังกล่าวได้ออกไปโดยคลาดเคลื่อนหรือไม่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ อย่างไร และควรพิจารณาดำเนินการประการใด เพื่อให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณาโดยไม่จำเป็นต้องรับฟังให้ข้อเท็จจริงเป็นที่ยุติโดยปราศจากข้อสงสัยก่อนว่ามีการออกโฉนดที่ดินหรือหนังสือรับรองการทำประโยชน์โดยคลาดเคลื่อนหรือไม่ชอบด้วยกฎหมายตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กล่าวอ้าง เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏตามหลักฐานใบจอง (น.ส. ๒) ผู้ฟ้องคดีมีชื่อเป็นผู้ครอบครองที่ดิน เลขที่ ๑๘๔ เนื้อที่ ๒๒ ไร่ ๑ งาน ๖๐ ตารางวา ออกให้เมื่อวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๓๐ แต่ปรากฏตามหมายเหตุท้ายบันทึกคำชี้แจงเรื่องตรวจและชี้แผนที่ระวาง ฉบับลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๔๗ นาย ข. ตำแหน่งช่างรังวัด ๕ ได้รายงานการตรวจสอบรังวัดที่ดินอำเภอวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี ซึ่งผู้ฟ้องคดีชี้และขอรังวัดว่า ผู้ฟ้องคดีได้นำชี้ระวางแผนที่ทับที่ดินแปลงรัน รวม ๓๑ แปลง จึงเป็นกรณีที่ความปรากฏแก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แล้วว่ามีการออกหนังสือแสดงสิทธิในที่ดินทับซ้อนกัน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑

จึงต้องปฏิบัติตามแนวทางการดำเนินการของจังหวัดก่อนส่งเรื่องให้กรมที่ดินพิจารณาเพื่อดำเนินการตามมาตรา ๖๑ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน แต่ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงในสำนวนคดีว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ดำเนินการสอบสวนหรือเรียกโฉนดที่ดินหรือเอกสารอื่นที่เกี่ยวข้องกับที่ดินแปลงพิพาทมาพิจารณาและตรวจสอบว่าเพราะเหตุใดจึงมีการอ้างสิทธิในที่ดินที่พิพาททับซ้อนกัน พร้อมจำลองรูปแบบที่ของหนังสือแสดงสิทธิในที่ดินที่ทับกันนั้นลงในสำเนาระวางรูปถ่ายทางอากาศ หรือสำเนาระวางแผนที่เพื่อการออกโฉนดที่ดินพร้อมหมายชี้แจงตำแหน่งให้ชัดเจน และมีการเสนอรายงานพร้อมความเห็นต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เพื่อพิจารณาสั่งการต่อไปตามอำนาจหน้าที่ ดังนั้น การกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงเป็นการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติในการพิจารณาดำเนินการกรณีมีการออกโฉนดที่ดินโดยคลาดเคลื่อนหรือไม่ชอบด้วยกฎหมาย ที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เสนอเรื่องการตรวจสอบเขตที่ดินที่มีการออกโฉนดที่ดินให้แก่บุคคลอื่นทับที่ดินของผู้ฟ้องคดีตามหลักฐานใบจอง เลขที่ ๑๘๔ หมู่ที่ ๕ ตำบลบึงห้วย อำเภวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เพื่อดำเนินการตามมาตรา ๖๑ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๔๓ ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษา และแจ้งผลการดำเนินการดังกล่าวให้ผู้ฟ้องคดีทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ดำเนินการแล้วเสร็จ และยกฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ นั้น ชอบแล้ว (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ.๔๓๖/๒๕๕๘)

๓. แนวทางการปฏิบัติราชการที่ได้จากคดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำละเมิดหรือความรับผิดชอบอื่นของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๓)

ศาลปกครองสูงสุดได้วางแนวทางการปฏิบัติราชการที่ได้จากคดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำละเมิดของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ ดังต่อไปนี้

การชดเชยค่าเสียหายรุกล้ำเข้าไปในที่ดินของเอกชนเกินกว่าที่เอกชนมีเจตนาอุทิศให้เป็นสาธารณประโยชน์ เป็นการจงใจกระทำต่อเอกชนให้ได้รับความเสียหายแก่ทรัพย์สิน จึงเป็นการกระทำละเมิดอันเกิดจากการใช้อำนาจตามกฎหมาย หน่วยงานทางปกครองจึงต้องรับผิดชอบต่อเอกชนในผลแห่งละเมิดที่เจ้าหน้าที่ของตนได้กระทำไปในการปฏิบัติหน้าที่

ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้จัดการมรดกของนาย ศ. และมีชื่อโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๔๖๒๙ เนื้อที่ ๑๖ ไร่ ๓๐ ตารางวา ในฐานะผู้จัดการมรดก ที่ดินดังกล่าวอยู่ติดกับลำห้วยเสือเฒ่าซึ่งผู้ฟ้องคดีได้ทำหนังสืออุทิตที่ดินจำนวนเนื้อที่ ๑๖ ไร่ ให้เป็นสาธารณประโยชน์ และเมื่อได้มีการดำเนินการชดเชยค่าเสียหายแล้วเสร็จ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าการก่อสร้างดังกล่าวรุกล้ำที่ดินของผู้ฟ้องคดีเกินกว่าแนวเขตที่ดินที่ผู้ฟ้องคดีได้ยินยอม และผู้รับจ้างของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ (กรมชลประทาน) นำดินที่ได้จากการชดเชยค่าเสียหายมาไว้ในที่นาของผู้ฟ้องคดีโดยมิได้ทำการปรับเกลี่ยดินในที่นาของผู้ฟ้องคดีให้คืนสู่สภาพเดิม ทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องขอให้มีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ รับผิดชอบใช้ค่าเสียหายในที่ดินที่เสียเนื้อที่ไปประมาณ ๕ ไร่ ตามราคาประเมินทุนทรัพย์ ราคาประมาณไร่ละ ๒๕,๐๐๐ บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๑๒๕,๐๐๐ บาท ศาลปกครองสูงสุดวินิจฉัยว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้จัดทำโครงการชดเชยและสร้างฝายห้วยเสือเฒ่า ก่อนเริ่มดำเนินโครงการ ผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นผู้จัดการมรดกของนาย ศ. ซึ่งเป็นเจ้าของโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๔๖๒๙ จำนวนเนื้อที่ ๑๖ ไร่ ๓๐ ตารางวา ได้ทำหนังสืออุทิตที่ดิน ๑๖ ไร่ ให้เป็นสาธารณประโยชน์เพื่อให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ นำไปใช้ในการชดเชยค่าเสียหาย โดยหนังสือฉบับดังกล่าวเป็นแบบพิมพ์ที่ถูกต้องกำหนดขึ้นโดยมีข้อความเหมือนกันทุกฉบับ และได้นำมาให้เจ้าของที่ดินในบริเวณที่จะทำการก่อสร้างแสดงเจตนาอุทิศที่ดินตามแบบพิมพ์ดังกล่าว อีกทั้งหนังสือดังกล่าวมิได้ระบุขอบเขตของที่ดินและจำนวนเนื้อที่ที่แน่นอนไว้ คงระบุแต่เพียงให้ใช้ที่ดินเนื้อที่จำนวน ๑๖ ไร่ เพื่อจัดทำลำห้วย

เสือเผ่า แสดงว่าเจ้าของที่ดินมิได้ถือเอาขอบเขตและจำนวนเนื้อที่ที่อนุญาตให้ใช้เป็นสาระสำคัญ หากแต่ได้ถือเอาตามขนาดของการก่อสร้างลำห้วยเป็นสาระสำคัญ ต่อมา ผู้ฟ้องคดีและราษฎรในพื้นที่ดังกล่าวเห็นว่า ที่ดินที่อุทกให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มากเกินไป ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ขยับหรือเปลี่ยนแนวเขตที่จะทำการขุดลอกลำห้วยออกไปจากจุดเดิม และผู้ฟ้องคดีได้โต้แย้งว่า มีเจตนาอุทกที่ดินให้เป็นสาธารณประโยชน์ก่อสร้างลำห้วยเสือเผ่าโดยวัดจากกึ่งกลางลำห้วยถึงที่ดินของผู้ฟ้องคดีไม่เกิน ๒๐ เมตร จึงไม่อาจฟังได้ว่าผู้ฟ้องคดีมีเจตนาอุทกที่ดินจำนวน ๑๖ ไร่ ให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามที่ระบุไว้ในหนังสืออุทกที่ดินให้เป็นสาธารณประโยชน์แต่อย่างใด ประกอบกับสำนักงานที่ดินจังหวัดขอนแก่น สาขาหนองสองห้อง ได้มีหนังสือชี้แจงต่อศาลปกครองชั้นต้นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ขุดลอกลำห้วยรูก้ำที่ดินของผู้ฟ้องคดีเกินกว่าระยะที่ผู้ฟ้องคดีมีเจตนาอุทกให้เป็นสาธารณประโยชน์อีก ๑๐ เมตร ตลอดความยาวของที่ดินเนื้อที่ ๑ ไร่ ๑ งาน ๒๑ ตารางวา ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ อุทกธรณีว่า ผู้ฟ้องคดีได้ทำหนังสืออุทกที่ดินให้เป็นสาธารณประโยชน์แล้ว ไม่อาจถือได้ว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ทำการขุดลอกลำห้วยเสือเผ่ารูก้ำเข้าไปที่ดินของผู้ฟ้องคดีโดยปราศจากความยินยอมของผู้ฟ้องคดี จึงฟังไม่ขึ้น เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่มีอำนาจที่จะบุกรุก ยึดถือ หรือครอบครองที่ดินของผู้ฟ้องคดีได้โดยชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่ได้ดำเนินการเวนคืนที่ดินของผู้ฟ้องคดีตามกฎหมายว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ หรือได้มีการตกลงซื้อขายที่ดินของผู้ฟ้องคดี และไม่ปรากฏว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีสิทธิโดยชอบด้วยกฎหมายที่จะขุดลอกเอาที่ดินของผู้ฟ้องคดีโดยวิธีอื่นๆ ฉะนั้น การขุดลอกลำห้วยเสือเผ่าที่รูก้ำเข้าไปในที่ดินของผู้ฟ้องคดีเกินกว่าที่ผู้ฟ้องคดีมีเจตนาอุทกให้จึงเป็นการจงใจกระทำต่อผู้ฟ้องคดีให้ได้รับความเสียหายแก่ทรัพย์สิน เมื่อการกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีอันเกิดจากการใช้อำนาจตามพระราชบัญญัติการชลประทานหลวง พุทธศักราช ๒๔๘๕ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงต้องรับผิดชอบผู้ฟ้องคดีในผลแห่งการกระทำละเมิดที่เจ้าหน้าที่ของตนได้กระทำการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ เมื่อที่ดินของผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหายจากการขุดลอกลำห้วยเสือเผ่าเกินกว่าที่มีเจตนาอุทกให้เป็นสาธารณประโยชน์เป็นเนื้อที่ ๑ ไร่ ๑ งาน ๒๑ ตารางวา หรือ ๕๒๑ ตารางวา จึงมีความเสียหายรวมเป็นเงิน ๒๖,๐๕๐ บาท การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ฟ้องคดี โดยให้ใช้ราคาที่ดินเป็นเงิน ๒๖,๐๕๐ บาท ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุด ส่วนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ (องค์การบริหารส่วนตำบลลำโรง) ให้อยกฟ้อง นั้น ชอบแล้ว (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ.๑๖/๒๕๕๘)

๔. แนวทางการปฏิบัติราชการที่ได้จากคดีพิพาทเกี่ยวกับสัญญาทางปกครองตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๔)

ศาลปกครองสูงสุดได้วางแนวทางการปฏิบัติราชการที่ได้จากคดีพิพาทเกี่ยวกับสัญญาทางปกครอง ดังต่อไปนี้
ก่อนที่สัญญาจ้างจะครบกำหนด หน่วยงานทางปกครองไม่ได้ทำการประเมินผลการปฏิบัติงานให้แก่ผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นพนักงานจ้างตามภารกิจ แต่กลับประกาศรับสมัครบุคคลเพื่อสรรหาและเลือกสรรเป็นพนักงานจ้างใหม่จนกระทั่งสัญญาจ้างของผู้ฟ้องคดีครบกำหนด โดยผู้ฟ้องคดีไม่ได้รับการพิจารณาต่อสัญญาจ้าง พฤติการณ์ดังกล่าวแสดงให้เห็นถึงเจตนาของหน่วยงานทางปกครองที่ไม่ประสงค์จะต่อสัญญาจ้างโดยการสรรหาพนักงานจ้างรายใหม่แทนผู้ฟ้องคดี และเมื่อการประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้ฟ้องคดีเสร็จสิ้นภายหลังจากที่สัญญาจ้างสิ้นสุดลง ย่อมแสดงว่าหน่วยงานทางปกครองมิได้นำผลการประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้ฟ้องคดีไปใช้เป็นเครื่องมือในการบริหารพนักงานจ้างและนำไปใช้เป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาในการต่อสัญญาจ้าง การกระทำของดังกล่าวจึงเป็นการมิได้ปฏิบัติตามสัญญาจ้างเป็นเหตุให้ผู้ฟ้องคดีมิได้รับการพิจารณาต่อสัญญาจ้าง ทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหาย

ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นพนักงานจ้างตามภารกิจ ตำแหน่งพนักงานขับรถยนต์ สัญญาจ้างมีกำหนดระยะเวลา ๔ ปี สิ้นสุดสัญญาในวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๑ โดยจะมีการประเมินผลการปฏิบัติงานปีละ ๒ ครั้ง ตามปีงบประมาณ ในการประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้ฟ้องคดีครั้งที่ ๑ ระหว่างวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๐ ถึงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๑ อยู่ในระดับดี แต่ก่อนสัญญาจะครบกำหนด ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ (นายกองค์การบริหารส่วนตำบลบางตาเถร) ไม่ได้ทำการประเมินผลการปฏิบัติงานครั้งที่ ๒ ระหว่างวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๑ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๑ เพื่อประกอบการพิจารณาในการต่อสัญญาจ้างให้แก่ผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ (องค์การบริหารส่วนตำบลบางตาเถร) ได้ออกประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลบางตาเถร เรื่อง รับสมัครบุคคลเพื่อสรรหาและเลือกสรรเป็นพนักงานจ้างเพื่อรับสมัครพนักงานจ้างภารกิจหลายตำแหน่งรวมทั้งตำแหน่งพนักงานขับรถยนต์ที่ผู้ฟ้องคดีปฏิบัติหน้าที่รวมอยู่ด้วย และรับสมัครพนักงานทั่วไปอีกหลายตำแหน่ง ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าผู้ถูกฟ้องคดีมิได้ประเมินผลการปฏิบัติงานครั้งที่ ๒ เพื่อพิจารณาประกอบการต่อสัญญาจ้างให้แก่ผู้ฟ้องคดีเป็นการผิดสัญญาจ้าง จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองสูงสุดวินิจฉัยว่า โดยที่สัญญาจ้างพนักงานจ้างดังกล่าว ข้อ ๖ กำหนดให้องค์การบริหารส่วนตำบลจะทำการประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานจ้าง ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ตามประกาศหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับพนักงานจ้างและที่ผู้ถูกฟ้องคดีกำหนด และตามประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดสุพรรณบุรี เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับพนักงานจ้าง ลงวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๔๗ ข้อ ๓๔ (๑) ประกอบข้อ ๓๖ (๓) เห็นได้ว่า การประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานจ้างมีความสำคัญและจำเป็นเพื่อให้องค์การบริหารส่วนตำบลใช้เป็นเครื่องมือในการบริหารพนักงานจ้างและนำผลการประเมินไปใช้เป็นข้อมูลในการพิจารณาในเรื่องต่างๆ โดยเฉพาะในการต่อสัญญาจ้าง ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผูกพันต้องปฏิบัติตามสัญญาและประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดสุพรรณบุรีดังกล่าว ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ก่อนที่สัญญาจ้างจะครบกำหนดในวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๑ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่ได้ทำการประเมินผลการปฏิบัติงานครั้งที่ ๒ ในระหว่างวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๑ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๑ ให้แก่ผู้ฟ้องคดีแต่กลับประกาศรับสมัครบุคคลเพื่อสรรหาและเลือกสรรเป็นพนักงานจ้างรับสมัครพนักงานจ้างภารกิจหลายตำแหน่ง รวมทั้งตำแหน่งพนักงานขับรถยนต์ที่ผู้ฟ้องคดีปฏิบัติหน้าที่รวมอยู่ด้วยจนกระทั่งสัญญาจ้างของผู้ฟ้องคดีครบกำหนด โดยผู้ฟ้องคดีไม่ได้รับการพิจารณาต่อสัญญาจ้าง พฤติการณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แสดงให้เห็นถึงเจตนาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ไม่ประสงค์จะต่อสัญญาจ้างให้กับผู้ฟ้องคดี โดยต้องการสรรหาพนักงานจ้างรายใหม่แทนผู้ฟ้องคดี นอกจากนี้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้แต่งตั้งคณะกรรมการกลั่นกรองการประเมินผลการปฏิบัติงานพนักงานจ้างครั้งที่ ๒ คณะกรรมการดังกล่าวพิจารณาเสร็จสิ้นเมื่อวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๕๑ แต่การประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้ฟ้องคดีเสร็จสิ้นภายหลังจากที่สัญญาจ้างสิ้นสุดลง ย่อมแสดงว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มิได้นำผลการประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้ฟ้องคดีครั้งที่ ๒ นำไปใช้เป็นเครื่องมือในการบริหารพนักงานจ้าง และนำไปใช้เป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาในการต่อสัญญาจ้างแต่ประการใด การกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงเป็นการมิได้ปฏิบัติตามสัญญาจ้างเป็นเหตุให้ผู้ฟ้องคดีมิได้รับการพิจารณาต่อสัญญาจ้างทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหาย ที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ฟ้องคดีเป็นเงินทั้งสิ้น ๑๑๐,๔๐๐ บาท พร้อมกับชำระดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๒๗,๖๐๐ บาท (เดือนตุลาคมถึงธันวาคม ๒๕๕๑) ตามคำขอของผู้ฟ้องคดีนับแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๑ เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ และให้คืนค่าธรรมเนียมศาลตามส่วนของการชนะคดีเฉพาะทนายทนาย จำนวน ๒๗,๖๐๐ บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดี ส่วนค่าขออื่นให้ยก ศาลปกครองสูงสุดเห็นพ้องด้วยในผล (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ.๓๑๐/๒๕๕๘)

๙.๓ คำพิพากษาและคำสั่งศาลปกครองสูงสุดที่น่าสนใจ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๘

๑. คดีพิพาทเกี่ยวกับการอุตสาหกรรม

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ.๑๒๖๗/๒๕๕๘

(ก) สรุปคำฟ้อง

ผู้ฟ้องคดีทั้งเจ็ดฟ้องว่า เมื่อวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๑ คณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบนโยบายการบริหารงานสุราหลังปี พ.ศ. ๒๕๔๒ โดยให้ใช้แนวทางการเปิดเสรีการผลิตสุราอย่างมีเงื่อนไข แต่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสาม (กระทรวงการคลัง ที่ ๑ กระทรวงอุตสาหกรรม ที่ ๒ กรมสรรพสามิต ที่ ๓) มิได้ออกกฎกระทรวง ประกาศ ระเบียบ และคำสั่งเพื่อให้เป็นไปตามนโยบายดังกล่าว โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ออกประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขการพิจารณาอนุญาตโรงงานสุรา ลงวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๔๓ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ออกประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง วิธีการบริหารงานสุรา พ.ศ. ๒๕๔๓ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๔๓ มีลักษณะเป็นการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรมโดยกีดกันผู้ประกอบการรายย่อยมิให้มีสิทธิในการทำสุรากลั่น แต่เอื้อประโยชน์ให้กับผู้ประกอบการรายใหญ่ แม้อต่อมาเมื่อวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ คณะรัฐมนตรีจะได้มีมติเห็นชอบหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข การอนุญาตผลิตสุราแช่ประเภทสุราผลไม้ สุราแช่พื้นเมือง และผลิตภัณฑ์จากผลผลิตทางการเกษตรที่มีแรงแอลกอฮอล์ไม่เกินสิบห้าดีกรี ก็เป็นเพียงการให้สิทธิประชาชนในการทำสุรามักเท่านั้น อันเป็นการกระทำโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลขอให้ศาลมีคำพิพากษาเพิกถอนประกาศกระทรวงการคลังและประกาศกระทรวงอุตสาหกรรมดังกล่าว รวมทั้งกฎหรือคำสั่งอื่นของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่เกี่ยวข้อง

การออกประกาศกระทรวงโดยอาศัยมติคณะรัฐมนตรีที่มีเนื้อหาเป็นการกำหนดนโยบายให้หน่วยงานไปดำเนินการในทางปฏิบัติ มิใช่เป็นการออกประกาศกระทรวงโดยอาศัยบทบัญญัติแห่งกฎหมายหรือกฎหมายแม่บทที่จะเป็นฐานในการออกกฎหมายลำดับรอง เป็นการออกประกาศกระทรวงโดยไม่มีอำนาจ

(ข) สรุปคำวินิจฉัยศาลปกครองสูงสุด

มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๑ ที่เห็นชอบให้ดำเนินนโยบายการบริหารงานสุราหลังปี พ.ศ. ๒๕๔๒ ตามแนวทางการเปิดเสรีการผลิตและการจำหน่ายสุราขาวและสุราสีอย่างมีเงื่อนไขตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เสนอ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงได้ออกประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขการพิจารณาอนุญาตโรงงานสุรา ลงวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๔๓ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ออกประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง วิธีการบริหารงานสุรา พ.ศ. ๒๕๔๓ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๔๓ ซึ่งประกาศกระทรวงทั้งสองฉบับ เป็นการกำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไขและคุณสมบัติของผู้ประกอบการรายใหม่ในการพิจารณาอนุญาตให้ผลิต จำหน่ายและก่อสร้างโรงงานสุรา และมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๓ และมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ ซึ่งเป็นมติคณะรัฐมนตรีที่เห็นชอบเพิ่มเติมนโยบายการบริหารงานสุราหลังปี พ.ศ. ๒๕๔๒ ในการส่งเสริมการผลิตสุราแช่พื้นเมือง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงได้ออกประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง วิธีการบริหารงานสุรา พ.ศ. ๒๕๔๓ (ฉบับที่ ๒) ลงวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๔๓ และประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง วิธีการบริหารงานสุรา พ.ศ. ๒๕๔๔ (ฉบับที่ ๓) ลงวันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๔๔ ตามมติคณะรัฐมนตรีข้างต้นตามลำดับ โดยประกาศกระทรวงการคลังทั้งสองฉบับเป็นการกำหนดคุณสมบัติและเงื่อนไขของผู้ที่จะขออนุญาตผลิตและจำหน่ายสุราแช่พื้นเมือง และสถานที่ทำสุรา เมื่อมติคณะรัฐมนตรี

เมื่อวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๑ มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ และมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามอ้างว่าเป็นฐานในการออกประกาศกระทรวงทั้งสี่ฉบับ เป็นมติคณะรัฐมนตรีที่มีเนื้อหาเป็นการกำหนดนโยบายให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามไปดำเนินการในทางปฏิบัติให้เป็นไปตามนโยบาย ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามจึงได้ออกประกาศกระทรวงทั้งสี่ฉบับ ซึ่งมีเนื้อหาเป็นการกำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไขและคุณสมบัติของผู้ประกอบการสุรารายใหม่ ในการพิจารณาอนุญาตให้ผลิต จำหน่ายและก่อสร้างโรงงานสุรา ที่มีผลใช้บังคับกับประชาชนผู้มีความประสงค์จะผลิต จำหน่าย และประกอบกิจการโรงงานสุราเป็นการทั่วไป ไม่มุ่งหมายให้ใช้บังคับแก่กรณีใดหรือบุคคลใดเป็นการเฉพาะ ประกาศกระทรวงทั้งสี่ฉบับดังกล่าวจึงเป็นกฎ ตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ ซึ่งการที่หน่วยงานทางปกครองจะออกกฎมาใช้ บังคับแก่ประชาชนจะกระทำได้อีกแต่โดยมีบทบัญญัติแห่งกฎหมายหรือกฎหมายแม่บทให้อำนาจ เมื่อมติคณะรัฐมนตรี ดังกล่าวมิใช่บทบัญญัติแห่งกฎหมายหรือกฎหมายแม่บทที่จะเป็นฐานในการออกกฎหมายลำดับรอง อันได้แก่ ประกาศ กระทรวงตามที่ถูกฟ้องคดีทั้งสามกล่าวอ้าง การที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามออกประกาศกระทรวงทั้งสี่ฉบับโดยอาศัย มติคณะรัฐมนตรีดังกล่าว จึงเป็นการออกประกาศกระทรวงโดยไม่มีอำนาจ ทั้งนี้ ตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ และโดยที่บทบัญญัติมาตรา ๔๗ (๔) แห่งพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๕๓๓ ให้อำนาจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังในการออกกฎกระทรวงกำหนดวิธีการ เงื่อนไข และข้อกำหนด เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ในการขอรับใบอนุญาตผลิตและจำหน่ายสุรา ตามความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๕๓๓ และมาตรา ๓๒ (๑) แห่งพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้อำนาจรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงอุตสาหกรรมโดยอนุมัติคณะรัฐมนตรีในการกำหนดจำนวนและขนาดของโรงงานแต่ละประเภทหรือชนิดที่จะให้ตั้ง หรือขยาย หรือที่จะไม่ให้ตั้งหรือขยายในท้องที่ใดท้องที่หนึ่ง เมื่อบทบัญญัติแห่งกฎหมายทั้งสองฉบับดังกล่าวเป็นกฎหมาย ที่ให้อำนาจแก่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามในการออกกฎกระทรวงหรือประกาศกระทรวงไว้เป็นการเฉพาะ การออกกฎกระทรวงหรือ ประกาศกระทรวงในเรื่องนั้นจะกระทำได้อีกแต่โดยอาศัยบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่กำหนดไว้เป็นการเฉพาะเท่านั้น ในกรณีนี้ คือพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๕๓๓ และพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามกล่าวอ้างว่า บทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน อันเป็นกฎหมายทั่วไปซึ่งมีเนื้อหาในการจัดระบบ ความสัมพันธ์ระหว่างราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาคและราชการส่วนท้องถิ่นตามหลักบังคับบัญชา และหลักกำกับ ดูแล ว่าเป็นบทบัญญัติที่ให้อำนาจรัฐมนตรีของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ออกประกาศกระทรวงได้โดยชอบด้วย กฎหมายนั้น จึงฟังไม่ขึ้น เนื่องจากเป็นการออกประกาศกระทรวงโดยไม่มีอำนาจ ตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๑) แห่ง พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้เพิกถอน ประกาศกระทรวงทั้งสี่ฉบับดังกล่าวเนื่องจากออกโดยไม่ถูกต้องตามรูปแบบขั้นตอน และวิธีการอันเป็นสาระสำคัญของการ ออกกฎ นั้น ศาลปกครองสูงสุดเห็นพ้องด้วยในผล แต่โดยที่คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น มิได้กำหนดว่าจะให้การ เพิกถอนดังกล่าวมีผลตั้งแต่วันที่ใด จึงเห็นควรกำหนดไว้ด้วย

พิพากษาแก้คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น เป็นให้เพิกถอนประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขการพิจารณาอนุญาตโรงงานสุรา ลงวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๕๓ ประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง วิธีการบริหารงานสุรา พ.ศ. ๒๕๕๓ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๓ ประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง วิธีการบริหารงานสุรา พ.ศ. ๒๕๕๓ (ฉบับที่ ๒) ลงวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๓ และประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง วิธีการบริหารงานสุรา พ.ศ. ๒๕๕๔ (ฉบับที่ ๓) ลงวันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๕๔ โดยให้มีผลตั้งแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษา นอกจากที่แก้ไขเป็นไปตามคำพิพากษาของ ศาลปกครองชั้นต้น

๒. คดีพิพาทเกี่ยวกับการสาธารณสุขโรค

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ พ.๑๑/๒๕๕๘

(ก) สรุปคำฟ้อง

ผู้ฟ้องคดีทั้งสามซึ่งประกอบวิชาชีพเวชกรรมฟ้องว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ (นายกรัฐมนตรี) และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข) ออกกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการดำเนินการตามหนังสือแสดงเจตนาไม่ประสงค์จะรับบริการสาธารณสุขที่เป็นไปเพียงเพื่อยืดการตายในวาระสุดท้ายของชีวิต หรือเพื่อยุติการทรมานจากการเจ็บป่วย พ.ศ. ๒๕๕๓ เป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายและรัฐธรรมนูญ เนื่องจากการออกกฎกระทรวงฉบับดังกล่าวก่อให้เกิดปัญหาและอุปสรรคในการจัดทำบริการสาธารณสุขด้านการสาธารณสุข เป็นการปล่อยให้ผู้ป่วยเสียชีวิตลงโดยงดเว้นไม่ให้การรักษาหรือการใช้เครื่องมืออุปกรณ์ทางการแพทย์บางอย่างเพื่อยืดชีวิต อันเป็นการขัดต่อความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน ขัดต่อมโนสำนึกในความเป็นแพทย์ ผู้ฟ้องคดีทั้งสามจึงนำคดีมาฟ้องขอให้เพิกถอนกฎกระทรวงฉบับดังกล่าว

กฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการดำเนินการตามหนังสือแสดงเจตนาไม่ประสงค์จะรับบริการสาธารณสุขที่เป็นไปเพียงเพื่อยืดการตายในวาระสุดท้ายของชีวิต หรือเพื่อยุติการทรมานจากการเจ็บป่วย พ.ศ. ๒๕๕๓ มิได้เป็นการกำหนดหลักเกณฑ์และองค์ประกอบอันมีความหมายในการปล่อยให้ผู้ทำหนังสือแสดงเจตนา เสียชีวิตลงโดยงดเว้นไม่ให้การรักษา หรือการใส่ยาและเครื่องมืออุปกรณ์ทางการแพทย์บางอย่างเพื่อยืดชีวิต แต่เป็นการรักษาอย่างประคับประคองเพื่อให้ผู้ทำหนังสือแสดงเจตนาดังกล่าวตายอย่างเป็นธรรมชาติ เนื้อหาสาระของกฎกระทรวงฉบับดังกล่าวจึงชอบด้วยรัฐธรรมนูญและกฎหมาย

(ข) สรุปคำวินิจฉัยศาลปกครองสูงสุด

ตามธรรมชาติ สิ่งที่ยืนยันความเป็นมนุษย์คือ เสรีภาพ อันมีอาจก้าวล่วงได้แต่เสรีภาพย่อมถูกจำกัดเมื่อล่วงล้ำเสรีภาพของบุคคลอื่นภายใต้การรับรองของบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย เสรีภาพจึงเป็นการกระทำโดยอิสระของบุคคลที่มีได้อยู่ภายใต้บังคับของบุคคลอื่น สำหรับสิทธินั้นเป็นเครื่องยืนยันถึงเสรีภาพดังกล่าวของบุคคล ทำให้มีสภาพบังคับต่อบุคคลภายนอก ฉะนั้น สิทธิและเสรีภาพจึงเป็นสิ่งเดียวกันที่มีอาจแยกออกจากกันได้ ส่วนที่บุคคลใดเลือกที่จะมีชีวิตอยู่หรือเลือกที่จะไม่มีชีวิตนั้นย่อมเห็นได้ชัดว่าเป็นเสรีภาพในชีวิตและร่างกาย แต่การที่บุคคลแสดงเจตนาในการไม่ประสงค์จะรับบริการสาธารณสุขที่เป็นไปเพียงเพื่อยืดการตายในวาระสุดท้ายของชีวิตตน หรือเพื่อยุติการทรมานจากการเจ็บป่วย ซึ่งมีผลทำให้ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมต้องเคารพการตัดสินใจดังกล่าวนั้น การดังกล่าวย่อมเรียกว่าสิทธิของบุคคล ทั้งสิทธิดังกล่าวมิใช่สิทธิที่จะเลือกไม่มีชีวิตอยู่แต่เป็นสิทธิในการเลือกที่จะปฏิเสธการรักษาพยาบาลเพื่อที่จะได้ตายโดยธรรมชาติ และหากพิจารณาหลักการและเหตุผล ถ้อยคำของบทนิยามของกฎกระทรวงที่พิพาทแล้วย่อมพิจารณาประการแรกได้ว่า การที่บุคคลทำหนังสือแสดงเจตนาไว้ล่วงหน้าว่าไม่ประสงค์จะรับบริการสาธารณสุขที่เป็นไปเพียงเพื่อยืดการตายในวาระสุดท้ายของชีวิตตนหรือเพื่อยุติการทรมานจากการเจ็บป่วยเป็นการแสดงสิทธิในชีวิตและร่างกายตามมาตรา ๓๒ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ โดยเป็นการยืนยันความประสงค์ไว้ล่วงหน้าเพื่อประกาศให้สาธารณชนทราบความประสงค์ของตนว่าจะใช้สิทธิเช่นใด จึงหาเป็นการกระทำที่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชนไม่ และหากความประสงค์ดังกล่าวเป็นไปตามกฎกระทรวงฉบับดังกล่าวแล้วก็มีข้อพิจารณาต่อไปว่าข้อกำหนดในกฎกระทรวงที่พิพาทเป็นการไม่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ เห็นว่า กฎกระทรวงที่พิพาทได้กำหนดองค์ประกอบของการแสดงสิทธิไว้ ประการแรกว่า

หากมีผู้ทำหนังสือแสดงเจตนา หนังสือแสดงเจตนาดังกล่าวต้องครบถ้วนบริบูรณ์ ประการที่สอง ผู้ประกอบวิชาชีพสาธารณสุขหม่อมอำนาจหน้าที่ในการทำให้ผู้ทำหนังสือแสดงเจตนาถึงแก่ความตายโดยวิธีการใดๆ ไม่ ประการที่สาม ผู้ทำหนังสือแสดงเจตนา ยังคงได้รับการดูแลแบบประคับประคอง ประการที่สี่ ผู้ทำหนังสือแสดงเจตนา ดังกล่าว จะต้องมิภาวะตามที่กฎกระทรวงพิพาทกำหนดไว้ ประการที่ห้า ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมที่รับผิดชอบการรักษา หม่อมอำนาจหน้าที่ในการวินิจฉัยพยากรณ์โรคตามมาตรฐานทางการแพทย์ และประการสุดท้าย หากผู้ทำหนังสือแสดงเจตนา ดังกล่าว ต้องการตายอย่างธรรมชาติ ดังนั้น ตามองค์ประกอบของกฎกระทรวงที่พิพาทจึงหาใช่การปล่อยให้ผู้ป่วยเสียชีวิตลงโดยดเว้นไม่ให้การรักษารักษา หรือการใช้ยาและเครื่องมืออุปกรณ์ทางการแพทย์บางอย่างเพื่อยืดชีวิต และถึงแม้ผู้ทำหนังสือแสดงเจตนาประสงค์จะให้ใช้วิธีการปล่อยให้ผู้คนเสียชีวิตลงโดยดเว้นไม่ให้การรักษารักษา หรือการใช้ยาและเครื่องมืออุปกรณ์ทางการแพทย์บางอย่างเพื่อยืดชีวิตก็หาต้องตามกฎกระทรวงฉบับที่พิพาทไม่ และหาทำให้ผู้ประกอบวิชาชีพด้านสาธารณสุขหม่อมอำนาจหน้าที่ปฏิบัติตามหนังสือแสดงเจตนา ดังกล่าวที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายแต่ประการใดไม่ หากผู้ประกอบวิชาชีพด้านสาธารณสุขกระทำตามหนังสือแสดงเจตนา ดังกล่าวที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายก็ต้องถือว่ากระทำผิดและไม่พ้นจากความรับผิดชอบทั้งปวงตามนัยมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ นอกจากนี้ การปฏิบัติตามกฎกระทรวงที่พิพาทนี้มีได้เป็นการทอดทิ้งผู้ซึ่งพึ่งตนเองมิได้ เนื่องจากผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมยังคงมีหน้าที่ดูแลรักษาผู้ป่วยแบบประคับประคองดังที่ได้วินิจฉัยไว้ข้างต้น กรณีจึงหาต้องตามมาตรา ๓๐๗ แห่งประมวลกฎหมายอาญาไม่ อีกทั้ง การที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองได้ออกกฎกระทรวงที่พิพาทโดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งเป็นการปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยสุขภาพแห่งชาติเป็นไปตามวัตถุประสงค์ในการจัดการงานด้านสุขภาพของประเทศ รวมทั้งกฎกระทรวงดังกล่าว ก็มีได้มีเนื้อหาสาระเกินกว่าพระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ เป็นเพียงการอธิบายความ กำหนดขั้นตอน และวิธีการในการจัดทำหนังสือแสดงเจตนาไม่ประสงค์จะรับบริการสาธารณสุขที่เป็นไปเพื่อยืดการตายในวาระสุดท้ายของชีวิต หรือเพื่อยุติการทรมานจากการป่วยเท่านั้น ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองได้ออกประกาศกฎกระทรวง กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการดำเนินการตามหนังสือแสดงเจตนาไม่ประสงค์จะรับบริการสาธารณสุขที่เป็นไปเพื่อยืดการตายในวาระสุดท้ายของชีวิต หรือเพื่อยุติการทรมานจากการเจ็บป่วย พ.ศ. ๒๕๕๓ จึงไม่เป็นการไม่ชอบด้วยกฎหมาย ดังนั้น กฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการดำเนินการตามหนังสือแสดงเจตนาไม่ประสงค์จะรับบริการสาธารณสุขที่เป็นไปเพื่อยืดการตายในวาระสุดท้ายของชีวิต หรือเพื่อยุติการทรมานจากการเจ็บป่วย พ.ศ. ๒๕๕๓ มิได้เป็นการกำหนดหลักเกณฑ์และองค์ประกอบอันมีความหมายในการปล่อยให้ผู้ทำหนังสือแสดงเจตนา เสียชีวิตลงโดยดเว้นไม่ให้การรักษารักษา หรือการใช้ยาและเครื่องมืออุปกรณ์ทางการแพทย์บางอย่างเพื่อยืดชีวิต แต่เป็นการรักษาอย่างประคับประคองเพื่อให้ผู้ทำหนังสือแสดงเจตนา ดังกล่าวตายอย่างเป็นธรรมชาติเพื่อมิให้ยื้อความตายอย่างสิ้นหวัง หรือทำให้ผู้นั้นต้องทรมานจากการเจ็บป่วยอยู่ตลอดเวลาทั้งๆ ที่หากไม่มีบริการสาธารณสุขที่เป็นไปเพื่อยืดการตายในวาระสุดท้ายของชีวิต หรือเพื่อยุติการทรมานจากการเจ็บป่วยแล้วผู้นั้นควรจะตายอย่างธรรมชาติแล้ว เมื่อวินิจฉัยเนื้อหาสาระของกฎกระทรวงฉบับดังกล่าวแล้วไม่ปรากฏว่าไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ และกฎหมาย

พิพากษายกฟ้อง

๓. คดีพิพาทเกี่ยวกับการควบคุมอาคาร

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ.๑๐๕/๒๕๕๘

(ก) สรุปคำฟ้อง

ผู้ฟ้องคดีทั้งสองเป็นบิดาและมารดาของนาย ก. ฟ้องว่า เมื่อวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๒ ได้เกิดเพลิงไหม้อาคาร “ซ.” นาย ก. บุตรของผู้ฟ้องคดีทั้งสองเป็นหนึ่งในหกสิบหกคนที่เสียชีวิตในที่เกิดเหตุเพลิงไหม้อาคารดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีทั้งสองเห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดี (กรุงเทพมหานคร) ละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติไม่ควบคุมตรวจสอบอาคารสถานบริการพิพาทให้เป็นไปตามข้อกำหนดตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ เป็นเหตุให้เกิดเพลิงไหม้เมื่อมีผู้เข้าใช้บริการจำนวนมาก ทำให้ไม่สามารถหลบหนีออกจากอาคารได้ทันเป็นเหตุให้มีผู้เสียชีวิตรวมถึงบุตรของผู้ฟ้องคดีทั้งสอง และมีผู้บาดเจ็บจำนวนมาก ทำให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองต้องขาดไร้อุปการะ ผู้ฟ้องคดีทั้งสองจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระเงินจำนวน ๑๐,๔๑๓,๔๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าวนับแต่วันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่ผู้ฟ้องคดีทั้งสอง

การที่บุตรของผู้ฟ้องคดีเสียชีวิตจากเหตุเพลิงไหม้อาคารพิพาทอันเนื่องมาจากการตัดแปลงและมีการใช้อาคารผิดประเภทโดยนำอาคารดังกล่าวมาเป็นสถานบริการ เป็นผลโดยตรงจากการละเลยต่อหน้าที่ไม่ดำเนินการตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ของผู้อำนวยการเขตในฐานะเจ้าพนักงานท้องถิ่น จึงเป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี กรุงเทพมหานครในฐานะหน่วยงานของรัฐ จึงต้องรับผิดชอบผู้ฟ้องคดีในผลแห่งละเมิดที่เจ้าหน้าที่ของตนได้กระทำในการปฏิบัติหน้าที่

ข) สรุปคำวินิจฉัยศาลปกครองสูงสุด

เมื่อสถานบริการ ซ. ตั้งอยู่ในเขตวัฒนา ผู้อำนวยการเขตในฐานะเจ้าพนักงานท้องถิ่นซึ่งเป็นผู้รับมอบอำนาจจากผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ มีอำนาจหน้าที่ที่จะทำการตรวจสอบว่ามีการตัดแปลงอาคารหรือมีการใช้อาคารโดยไม่ได้รับอนุญาตหรือไม่ เมื่ออาคารดังกล่าวก่อสร้างแล้วเสร็จตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๗ โดยได้รับอนุญาตให้ก่อสร้างเป็นอาคารตึก (ชั้นลอย) ๑ ชั้น จำนวน ๑ หลัง เพื่อการพาณิชย์-พักอาศัย แต่เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารได้ตัดแปลงอาคารเพื่อใช้เป็นสถานบริการ โดยมีเวทีการแสดง มีพื้นที่สำหรับวางโต๊ะ เก้าอี้เป็นจำนวนมาก มีเคาน์เตอร์บริการเครื่องดื่มหลายตำแหน่ง มีเคาน์เตอร์ควบคุมระบบแสงเสียงและมีป้ายโฆษณาการแสดงอยู่ในพื้นที่ เมื่ออาคารดังกล่าวใช้เป็นสถานบริการซึ่งจัดเป็นอาคารสาธารณะตามข้อ ๒ ของกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔๗ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ โดยข้อ ๕ ของกฎกระทรวงฉบับดังกล่าว กำหนดให้อาคารดังกล่าวต้องจัดให้มีการติดตั้งแบบแปลนแผนผังอาคารแต่ละชั้น แสดงตำแหน่งห้องต่างๆ ทุกห้อง ตำแหน่งที่ติดตั้งอุปกรณ์ดับเพลิงต่างๆ ตรงประตูหรือทางหนีไฟติดไว้ในตำแหน่งที่เห็นได้ชัดเจน ต้องติดตั้งเครื่องดับเพลิงแบบมือถือตามชนิดและขนาดที่กำหนดไว้ท้ายตารางกฎกระทรวง ต้องติดตั้งระบบสัญญาณเตือนเพลิงไหม้ที่สามารถส่งเสียงหรือสัญญาณให้คนที่อยู่ในอาคารได้ยินหรือทราบโดยทั่วถึง และต้องติดตั้งระบบไฟส่องสว่างสำรองเพื่อให้สามารถมองเห็นช่องทางเดินในขณะเพลิงไหม้ และมีป้ายบอกขึ้นและป้ายบอกทางหนีไฟที่ด้านในและด้านนอกของประตูหนีไฟทุกชั้นด้วยตัวอักษรที่สามารถมองเห็นได้โดยชัดเจน แต่ข้อเท็จจริงปรากฏว่าภายในของอาคารพิพาทไม่ได้จัดให้มีป้ายบอกทางออกและทางหนีไฟ ไม่พบแผนผังทางหนีไฟ ไม่พบระบบดับเพลิงอัตโนมัติหรือสปริงเกอร์ (sprinkler) ไม่พบระบบตรวจจับความร้อนและควันไฟ ไม่พบระบบแจ้งเหตุเพลิงไหม้

ไม่พบระบบไฟฉุกเฉินในพื้นที่บริการ การใช้วัสดุภายในส่วนใหญ่เป็นวัสดุติดไฟได้ง่ายและอาจก่อควันพิษเมื่อติดไฟ มีเส้นทางปลายนดินในพื้นที่ใช้งานมีลูกกรงเหล็กติดอยู่ตามประตูและหน้าต่างโดยทั่วไป ดังนั้น การตัดแปลงอาคาร และการใช้อาคารดังกล่าวจึงเป็นไปได้โดยมิได้คำนึงถึงความปลอดภัยในกรณีที่เกิดเหตุเพลิงไหม้ อาคาร ข. จึงเป็นอาคารสาธารณะที่ไม่มีมาตรฐานความปลอดภัยขั้นพื้นฐานตามข้อ ๕ ของกฎกระทรวงฉบับดังกล่าว โดยปรากฏข้อเท็จจริงว่าเจ้าหน้าที่ของสำนักงานเขตวัฒนาได้เข้าไปตรวจสอบสถานที่ดังกล่าวตามนโยบายจัดระเบียบสังคมของรัฐบาลแล้ว แต่ผู้อำนวยการเขตในฐานะเจ้าพนักงานท้องถิ่นซึ่งเป็นผู้รับมอบอำนาจจากผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร หากได้มีการสั่งการให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร ข. คือ บริษัท ว. ดำเนินการแก้ไขอาคารดังกล่าวให้มีระบบความปลอดภัยเกี่ยวกับอัคคีภัยแต่ประการใดไม่ เมื่ออาคารดังกล่าวได้เปิดเป็นสถานบริการ ข. ที่มีผู้ใช้บริการเป็นจำนวนมากโดยอาคารดังกล่าวตั้งอยู่ติดถนนสุขุมวิท ๒๓ ระหว่างซอยเอกมัย ๙-๑๑ ประกอบกับตั้งอยู่ห่างจากสำนักงานเขตวัฒนาไม่มาก ดังนั้น ผู้อำนวยการเขตในฐานะเจ้าพนักงานท้องถิ่นย่อมต้องทราบได้ว่าอาคารดังกล่าวได้มีการก่อสร้างอาคารผิดไปจากแผนผังบริเวณ แบบแปลน รายการประกอบแบบแปลน หรือผิดไปจากวิธีการหรือเงื่อนไขที่ได้รับอนุญาตและได้ใช้หรือยินยอมให้บุคคลใดใช้อาคารประเภทควบคุมการใช้ โดยไม่มีใบรับรองจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น การที่ผู้อำนวยการเขตในฐานะเจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ จึงเป็นการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ ซึ่งถ้าหากผู้อำนวยการเขตในฐานะเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ใช้อำนาจออกคำสั่งห้ามใช้อาคารและดำเนินการตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ เจ้าของอาคารหรือผู้ครอบครองอาคารก็จะไม่สามารถใช้อาคารดังกล่าว และไม่เกิดเหตุเพลิงไหม้เป็นเหตุให้บุตรของผู้ฟ้องคดีทั้งสองเสียชีวิตได้ ดังนั้น การที่นาย ก. บุตรของผู้ฟ้องคดีทั้งสองได้เสียชีวิตในอาคารดังกล่าว เนื่องมาจากได้มีการตัดแปลงและมีการใช้อาคารผิดประเภทโดยนำอาคารดังกล่าวมาเป็นสถานบริการ โดยไม่มีการกระทำตามกฎหมายที่กล่าวมาข้างต้น จนเป็นเหตุให้เกิดเพลิงไหม้โดยที่ผู้อำนวยการเขตในฐานะเจ้าพนักงานท้องถิ่นซึ่งเป็นผู้รับมอบอำนาจจากผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติไม่ออกคำสั่งห้ามใช้อาคาร และการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติดังกล่าวเปิดโอกาสให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารกระทำละเมิดแก่บุตรของผู้ฟ้องคดีทั้งสอง การละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติของผู้อำนวยการเขตในฐานะเจ้าพนักงานท้องถิ่น เป็นผลโดยตรงที่ทำให้เกิดการใช้อาคารที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายจนเกิดเพลิงไหม้อันเป็นเหตุให้นาย ก. บุตรของผู้ฟ้องคดีทั้งสองเสียชีวิตจึงเป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีทั้งสอง เมื่อความเสียหายของผู้ฟ้องคดีทั้งสองอันเนื่องมาจากความตายของนาย ก. เป็นผลโดยตรงจากการละเลยต่อการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวของผู้อำนวยการเขตเป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีทั้งสองตามมาตรา ๔๒๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ผู้ถูกฟ้องคดีในฐานะหน่วยงานของรัฐจึงต้องรับผิดชอบต่อผู้ฟ้องคดีทั้งสองในผลแห่งละเมิดที่เจ้าหน้าที่ของตนได้กระทำการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้ฟ้องคดีทั้งสองเป็นเงิน ๓๑๒,๐๘๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละเจ็ดครึ่งต่อปีนับแต่วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๒ ซึ่งเป็นวันฟ้องคดีเป็นต้นไป จนกว่าจะชำระเสร็จ ทั้งนี้ ให้ชำระให้แล้วเสร็จภายในกำหนด ๖๐ วัน นับแต่วันที่คดีถึงที่สุด ค่าขออื่นนอกจากนี้ ให้ยก และให้คืนค่าธรรมเนียมศาลแต่บางส่วนตามส่วนของการชนะคดี นั้น ศาลปกครองสูงสุดเห็นพ้องด้วยบางส่วน

พิพากษาแก้คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น เป็นให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้ฟ้องคดีทั้งสองเป็นเงิน ๓๙๐,๑๐๐ บาท ให้คืนค่าธรรมเนียมศาลทั้งสองศาลแก่ผู้ฟ้องคดีทั้งสองตามส่วนของการชนะคดี นอกจากนี้ ให้เป็นไปตามคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น

**ส่วนที่ ๓ นโยบายและทิศทางการดำเนินงานของ
ศาลปกครอง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙**

“ปีแห่งการเพิ่มประสิทธิภาพและมาตรฐาน
การทำงานตามหลักธรรมาภิบาล”

นโยบายและทิศทางการดำเนินงานของศาลปกครอง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙

“ปีแห่งการเพิ่มประสิทธิภาพและมาตรฐานการทำงาน ตามหลักธรรมาภิบาล”

ศาลปกครองใช้แผนยุทธศาสตร์ศาลปกครอง (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๖๑ เป็นกรอบทิศทางการดำเนินงานของศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครอง ตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ เป็นต้นมา และโดยที่บริบทและสถานการณ์ทั้งภายในและภายนอกประเทศมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว จนส่งผลกระทบต่อการทำงานของศาลปกครองหลายประการ ประกอบกับประชาชนยังคงมีความเชื่อมั่นและคาดหวังให้ศาลปกครองเป็นที่พึ่งเพื่อเยียวยาความเดือดร้อนให้ทันกาล ในกรณีนี้ เพื่อให้ศาลปกครองอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับข้อพิพาททางปกครอง และคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชนและการดำเนินงานของรัฐเพื่อประโยชน์สาธารณะอย่างสมดุล ด้วยความรวดเร็วและเป็นธรรม ทุกภาคส่วนในสังคมมีความเชื่อมั่นและยอมรับในคำพิพากษาและคำสั่งของศาลปกครอง จึงประกาศให้ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ เป็น “ปีแห่งการเพิ่มประสิทธิภาพและมาตรฐานการทำงานตามหลักธรรมาภิบาล” พร้อมทั้งกำหนดนโยบายและทิศทางการดำเนินงานของศาลปกครอง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ ดังนี้

ประการที่หนึ่ง พิจารณาพิพากษาคดีปกครองด้วยความรวดเร็ว เป็นธรรม และมีมาตรฐาน

๑. การดำเนินการเพื่อรองรับรัฐธรรมนูญฉบับใหม่

เปิดแผนกคดีวินัยการคลังและการงบประมาณในศาลปกครอง

๒. การบริหารจัดการคดีที่มีปริมาณเพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง

เป้าหมาย : เพื่อให้คดีที่ค้างการพิจารณาเป็นเวลานานและคดีที่เพิ่มจำนวนมากขึ้นอย่างต่อเนื่องได้รับการพิจารณาแล้วเสร็จภายในกรอบเวลามาตรฐานที่กำหนด

๒.๑ ปรับปรุง แก้ไขกฎหมาย ระเบียบ ประกาศ และหลักเกณฑ์ต่างๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการพิจารณาคดีและบังคับคดีปกครอง

๒.๒ พัฒนาระบบและกระบวนการวิธีพิจารณาคดีปกครองให้มีมาตรฐานอย่างต่อเนื่อง อาทิ

๒.๒.๑ พัฒนาระบบวิธีพิจารณาคดีให้เป็นไปอย่างถูกต้อง รวดเร็ว และเป็นธรรมตามลักษณะแห่งคดี

๒.๒.๒ ส่งเสริมการนำระบบการระงับข้อพิพาททางเลือก และการดำเนินกระบวนการพิจารณาคดีทางอิเล็กทรอนิกส์ มาใช้ในคดีปกครอง

๒.๓ ปรับปรุงวิธีการบริหารจัดการคดีให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น โดยจะดำเนินการในหลายมาตรการคือ

๒.๓.๑ จัดองค์คณะพิจารณาคดีในศาลปกครองสูงสุดแยกตามความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน

๒.๓.๒ เร่งรัดเพิ่มประสิทธิภาพหน่วยคัดกรองคดีที่รับเข้าสู่การพิจารณาของศาลปกครองอย่างเป็นระบบ อาทิ การจำแนกคดีตามความเร่งด่วนก่อนการจ่ายสำนวนคดี การจ่ายสำนวนคดีตามความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน และการคัดกรองคดีที่ไม่มีข้อยุ่งยากซับซ้อน

๒.๓.๓ ปรับปรุงระบบการกลั่นกรองตรวจสอบสำนวนและตรวจร่างคำพิพากษา/คำสั่งของศาลปกครองให้มีมาตรฐาน และรวดเร็วยิ่งขึ้น

๒.๔ เพิ่มอัตรากำลังตุลาการและจัดอัตรากำลังพนักงานคดีปกครองและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องด้านงานธุรการคดีให้เหมาะสมยิ่งขึ้น ดังนี้

๒.๔.๑ เร่งสรรหาตุลาการศาลปกครองสูงสุดให้เต็มตามกรอบอัตราว่าง และเร่งสรรหาตุลาการศาลปกครองชั้นต้นให้สอดคล้องกับปริมาณคดี

๒.๔.๒ จัดเตรียมอัตรากำลังพนักงานคดีปกครองเพื่อรองรับตุลาการศาลปกครองสูงสุดที่จะสรรหาเพิ่มเติม และการเปิดทำการศาลปกครองแห่งใหม่ รวมทั้งจัดให้มีระบบการฝึกงานเพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์หล่อหลอมให้พนักงานคดีปกครองเรียนรู้กระบวนการงานตั้งแต่สายพานตั้งต้น เริ่มตั้งแต่รับฟ้อง แล้วจึงส่งไปปฏิบัติงานที่องค์คณะ เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจภาพรวมงานทั้งหมดของศาล

๒.๔.๓ จัดสรรอัตรากำลังพนักงานคดีปกครองที่ทำหน้าที่ช่วยเหลืองานตุลาการ โดยปรับเกลี่ยอัตรากำลังพนักงานคดีปกครองที่ทำหน้าที่ช่วยเหลืองานตุลาการจากหน่วยงานที่มีความจำเป็นน้อยกว่าไปสนับสนุนงานด้านการพิจารณาพิพากษาคดี เพื่อให้สอดคล้องกับภารกิจการเร่งรัดพิจารณาคดีและเยียวยาความเดือดร้อนเสียหายแก่คู่กรณีได้ทันกาล

๒.๔.๔ จัดอัตรากำลังเจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูลและเจ้าหน้าที่สนับสนุนงานธุรการศาลให้เหมาะสมสอดคล้องกับปริมาณคดีในความรับผิดชอบของแต่ละองค์คณะ

๒.๕ ปรับปรุงฐานข้อมูลกฎหมายและฐานข้อมูลสารสนเทศที่มีความจำเป็นต่อการใช้งาน ให้มีความทันสมัย เพื่อสนับสนุนการพิจารณาคดี การบังคับคดีปกครอง และการให้บริการประชาชนด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์

๒.๖ การกำกับเร่งรัดพิจารณาคดีให้เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดในแผนยุทธศาสตร์ศาลปกครอง

๒.๖.๑ พิจารณาพิพากษาคดีให้แล้วเสร็จร้อยละ ๕๕ ของจำนวนคดีทั้งหมดในศาล

๒.๖.๒ พิจารณาพิพากษาคดีแต่ละประเภทให้เป็นไปตามกรอบเวลามาตรฐานของศาลปกครอง

(๑) คดีทั่วไปพิจารณาแล้วเสร็จภายในระยะเวลา ๒ ปี

(๒) คดีสิ่งแวดล้อมพิจารณาแล้วเสร็จภายในระยะเวลา ๑ ปี

(๓) คดีบริหารงานบุคคลพิจารณาแล้วเสร็จภายในระยะเวลา ๑ ปี ทั้งนี้ ให้คำนึงถึงระยะเวลาผู้ฟ้องคดีเป็นสำคัญและใช้มาตรการคุ้มครองชั่วคราว เพื่อเยียวยาความเดือดร้อนแก่คู่กรณีได้ทันกาล

(๔) คดีที่มีคำสั่งรับคำฟ้องหรือไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณาแล้วเสร็จภายในระยะเวลา ๑

เดือน

(๕) คดีที่มีคำสั่งระหว่างพิจารณา/คำสั่งทุเลาการบังคับตามคำสั่งทางปกครองหรือคำสั่งบรรเทาทุกคำสั่งทางปกครอง กรณีฉุกเฉิน ภายใน ๗ วัน ส่วนกรณีทั่วไป ภายในระยะเวลา ๓ เดือน

๒.๗ เร่งรัดพิจารณาคดีที่ค้างการพิจารณาเกินกรอบเวลามาตรฐาน โดยกำหนดเป้าหมายในการจัดการคดีประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๔ ดังนี้

๒.๗.๑ ศาลปกครองสูงสุดเร่งรัดพิจารณาคดีที่รับเข้าตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๓ ลงไป ที่ยังค้างการพิจารณา ให้พิจารณาให้แล้วเสร็จภายในปี พ.ศ. ๒๕๕๔

๒.๗.๒ ศาลปกครองชั้นต้นจะเร่งรัดพิจารณาคดีที่รับเข้าตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๖ ลงไป ที่ยังค้างการพิจารณา ให้พิจารณาให้แล้วเสร็จภายในปี พ.ศ. ๒๕๕๔

๓. พัฒนาแนวคำวินิจฉัยของศาลปกครองให้มีมาตรฐานอย่างต่อเนื่อง

เป้าหมาย : เพื่อให้แนวคำวินิจฉัยของศาลปกครองมีเอกภาพ สอดคล้องกัน และเป็นที่ยอมรับ

๓.๑ จัดทำแนวทางการเขียนคำพิพากษา/คำสั่ง ที่มีมาตรฐาน แยกตามประเภทหรือลักษณะคดี เพื่อให้รูปแบบการเขียนคำพิพากษาหรือคำสั่งที่มีข้อเท็จจริงในลักษณะเดียวกันหรือคล้ายคลึงกันเป็นบรรทัดฐานเดียวกันและเป็นมาตรฐานสากลยิ่งขึ้น

๓.๒ จัดทำหนังสือแนวคำวินิจฉัยของศาลปกครองสูงสุด และจัดทำหนังสือทางวิชาการต่างๆ ที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงาน พร้อมทั้งเผยแพร่ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องรับทราบในรูปแบบ วิธีการ และช่องทางที่หลากหลาย เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการพิจารณาพิพากษาคดี

ประการที่สอง เร่งพัฒนาการบังคับคดีปกครองเพื่อให้เกิดประสิทธิผลในการปฏิบัติตามคำพิพากษาและคำสั่งของศาลปกครอง

เป้าหมาย : เพื่อให้สามารถแก้ไขเยียวยาความเดือดร้อนหรือเสียหายให้แก่คู่กรณีได้ทันกาล

๑. ปรับปรุง แก้ไขกฎหมาย ระเบียบ ประกาศ และหลักเกณฑ์ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการบังคับคดีปกครอง เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการบังคับคดีปกครอง

๒. เร่งดำเนินการบังคับคดีที่ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้แล้วเสร็จโดยเร็วตามกรอบเวลามาตรฐานที่กำหนด

๓. เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจด้านการบังคับคดีปกครองให้แก่ตุลาการศาลปกครอง พนักงานคดีปกครอง และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องทั้งในส่วนกลางและในภูมิภาค ให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน

ประการที่สาม

เร่งส่งเสริมและจัดอุปสรรคในการเข้าถึงการอำนวยความสะดวกและการให้บริการประชาชน

เป้าหมาย : เพื่อให้ประชาชนได้รับการอำนวยความสะดวกและเข้าถึงการอำนวยความสะดวกของศาลปกครองได้โดยง่าย รวดเร็ว และทั่วถึง

๑. เร่งรัดเปิดทำการศาลปกครองในภูมิภาคเพิ่มขึ้นอีก ๑ แห่ง คือ ศาลปกครองนครสวรรค์

๒. พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อให้บริการประชาชนและรองรับการทำงานในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์

๓. เสริมสร้างและเผยแพร่ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับศาลปกครอง กระบวนการยุติธรรมทางปกครอง และการปกป้องคุ้มครองสิทธิเสรีภาพให้แก่เจ้าหน้าที่ของรัฐ และทุกภาคส่วนในสังคม ให้เป็นระบบและมาตรฐานเดียวกัน

๔. ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนรับทราบช่องทางในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของศาลปกครอง ทั้งในส่วนของเว็บไซต์ศาลปกครอง และระบบสายด่วน ๑๓๕๕ เพื่อให้ทุกภาคส่วนในสังคมได้รับรู้และเข้าถึงการอำนวยความสะดวกทางปกครองได้อย่างสะดวกและรวดเร็ว

๕. ขับเคลื่อนการบริหารจัดการองค์กรของศาลปกครองให้พร้อมรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน เพื่อรองรับการให้บริการพลเมืองอาเซียน

๖. บริหารจัดการอาคารที่ทำการศาลปกครองและพื้นที่การใช้งานอย่างมีประสิทธิภาพ คุ่มค่า และประหยัดงบประมาณของทางราชการ

ประการที่สี่

ส่งเสริมให้การดำเนินงานของศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครองเป็นไปโดยมีคุณภาพ คุณธรรม และมีความโปร่งใсыิ่งขึ้น

เป้าหมาย : เพื่อให้ประชาชนมีความเชื่อมั่นต่อการดำเนินงานของศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครอง

๑. เสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรม และปลูกฝังวัฒนธรรมศาลปกครองให้แก่บุคลากรทุกระดับ เพื่อมุ่งเน้นให้บุคลากรของศาลปกครองปฏิบัติงานด้วยความโปร่งใส (Transparency) ยึดมั่นในความถูกต้อง (Righteousness) และส่งมอบผลงานที่มีคุณภาพมาตรฐาน (Standard)

๒. พัฒนาศักยภาพของศาลปกครองให้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และสมรรถนะในการอำนวยความสะดวกทางปกครอง

๓. ปรับปรุงระบบการจัดทำข้อตกลงการปฏิบัติงาน การประเมินผลการปฏิบัติงานระดับบุคคล และระบบค่าตอบแทนของบุคลากรศาลปกครองให้เป็นธรรม เพื่อให้บุคลากรของศาลปกครองทุ่มเทในการปฏิบัติงานอย่างเต็มที่ ได้รับผลตอบแทนที่เป็นธรรม มีความก้าวหน้า และมีคุณภาพชีวิตการทำงานที่ดี

๔. จัดโครงสร้างและอัตรากำลังของสำนักงานศาลปกครองเพื่อให้มีบทบาท ภารกิจ และขนาดที่เหมาะสม มีการบริหารจัดการอัตรากำลังอย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับภารกิจและงบประมาณของศาลปกครอง

๕. ให้ทุกหน่วยงานทบทวนมาตรฐานการทำงานและยกระดับมาตรฐานการทำงานของแต่ละหน่วยงานให้สูงขึ้น เพื่อรองรับการดำเนินงานเชิงรุกของศาลปกครอง พร้อมทั้งเผยแพร่ให้ผู้รับบริการและหรือผู้มีส่วน-เกี่ยวข้องกับกระบวนการทำงานดังกล่าวได้รับทราบโดยทั่วกัน

๖. บริหารจัดการงบประมาณโดยยึดหลักความประหยัด ความคุ้มค่า โปร่งใส และตรวจสอบได้ เพื่อประโยชน์ของประชาชนโดยส่วนรวม

ส่วนที่ ๔

ทำเนียบตุลาการในศาลปกครองชั้นต้น

รายนามตุลาการศาลปกครองชั้นต้น

ศาลปกครองกลาง

๑	นายวุฒิ	มีชัย	อธิบดีศาลปกครองกลาง
๒	นายโสภณ	บุญกุล	รองอธิบดีศาลปกครองกลาง
๓	นายจักริน	วงศ์กุลฤดี	รองอธิบดีศาลปกครองกลาง
๔	นายประวิทย์	เอื้อนรินทร์	รองอธิบดีศาลปกครองกลาง
๕	นายมานิตย์	วงศ์เสรี	ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองกลาง
๖	นายสุรัตน์	พุ่มพวง	ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองกลาง
๗	นายศรศักดิ์	นิยมธรรม	ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองกลาง
๘	นายสุชาติ	ศรีวรรณ	ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองกลาง
๙	นายสะท้อน	ชูสกุล	ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองกลาง
๑๐	นายสุรเดช	พหลภาคย์	ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองกลาง
๑๑	นายอาจินต์	พิททองพรรณ	ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองกลาง
๑๒	นายวีระ	แสงสมบูรณ์	ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองกลาง
๑๓	นายเสน่ห์	บุญमानพ	ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองกลาง
๑๔	นายสมศักดิ์	ศุภะรัฐภูเดช	ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองกลาง
๑๕	นายกฤตยชญ์	ศิริเขต	ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองกลาง
๑๖	นายสัมฤทธิ์	อ่อนคำ	ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองกลาง
๑๗	นางสาวกนิษฐา	เชี่ยวชาญ	ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองกลาง
๑๘	นายชวลิต	ลาภผล	ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองกลาง
๑๙	นายสมเกียรติ	ชุมวิสูตร	ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองกลาง
๒๐	นายสถาพร	สถิตย์ปิยะรัตน์	ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองกลาง
๒๑	นายฉัตรชัย	นิติภักดี	ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองกลาง
๒๒	นายรังสิกร	อุปพงษ์	ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองกลาง
๒๓	นายประวีติ	วิสัยกุล	ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองกลาง

รายนามตุลาการศาลปกครองชั้นต้น

๒๔	นายสมศักดิ์	ตัณฑุเลขา	ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองกลาง
๒๕	นายวชิระ	ชอบแต่ง	ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองกลาง
๒๖	นายเกียรติภูมิ	แสงศศิธร	ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองกลาง
๒๗	นายวิจิตต์	รักถิ่น	ตุลาการศาลปกครองกลาง
๒๘	นายธนกฤต	กิตติวัฒน์	ตุลาการศาลปกครองกลาง
๒๙	นายวสันต์	เดี่ยวตระกูล	ตุลาการศาลปกครองกลาง
๓๐	นายเชี่ยวชาญ	สุขช่วย	ตุลาการศาลปกครองกลาง
๓๑	นายประศักดิ์	ศิริพานิช	ตุลาการศาลปกครองกลาง
๓๒	นายจำกัต์	ชุมพลวงศ์	ตุลาการศาลปกครองกลาง
๓๓	นายสินีर्थ	สินีธานนท์	ตุลาการศาลปกครองกลาง
๓๔	นางมาเรียม	วิมลธร	ตุลาการศาลปกครองกลาง
๓๕	นายตระหง่าน	เกียรติศิริโรจน์	ตุลาการศาลปกครองกลาง
๓๖	นายวุฒิชัย	แสงสำราญ	ตุลาการศาลปกครองกลาง
๓๗	นายนิติ	อรัญชนะนาค	ตุลาการศาลปกครองกลาง
๓๘	นายพัฒนา	คูศรีพิทักษ์	ตุลาการศาลปกครองกลาง
๓๙	นายหัสฎี	ศรีวิเชียร	ตุลาการศาลปกครองกลาง
๔๐	นายคม	บูรณวรศิลป์	ตุลาการศาลปกครองกลาง
๔๑	นายฉัตรชัย	ศุภการ	ตุลาการศาลปกครองกลาง
๔๒	นายบุญชู	จันทร์วงศ์	ตุลาการศาลปกครองกลาง
๔๓	นางสาววสนา	มะลิทอง	ตุลาการศาลปกครองกลาง
๔๔	นายยงยุทธ	เชี่ยวชาญกิจ	ตุลาการศาลปกครองกลาง
๔๕	นางสาวบุบผา	อัครพิมาน	ตุลาการศาลปกครองกลาง
๔๖	นางสาวสุมณี	ชัยยะศิริสุวรรณ	ตุลาการศาลปกครองกลาง
๔๗	นายदनัย	ศรีโมรา	ตุลาการศาลปกครองกลาง

รายนามตุลาการศาลปกครองชั้นต้น

๔๘	นายจිරศักดิ์	สีใจเจริญ	ตุลาการศาลปกครองกลาง
๔๙	นายวิโรจน์	ปรีชาพันธ์	ตุลาการศาลปกครองกลาง
๕๐	นายซัชชัย	ยอดมาลัย	ตุลาการศาลปกครองกลาง
๕๑	นายลิขิต	ศกุนะสิงห์	ตุลาการศาลปกครองกลาง
๕๒	นางสาวฐิติลักษณ์	เกรียงเกริกไกร	ตุลาการศาลปกครองกลาง
๕๓	นางสมพร	ถาวรวิริยะนันท์	ตุลาการศาลปกครองกลาง
๕๔	นายวุฒิวัดม์	จรรย์ยานนท์	ตุลาการศาลปกครองกลาง
๕๕	นางสาวสิริพร	มณีภักดิ์	ตุลาการศาลปกครองกลาง
๕๖	นายวินัย	รุ่งรักสกุล	ตุลาการศาลปกครองกลาง
๕๗	นายมณูญ	พิบูลรัตน์กุล	ตุลาการศาลปกครองกลาง
๕๘	นายชัยนะ	อักษรพันธ์	ตุลาการศาลปกครองกลาง
๕๙	นางสาวปัทมิญา	วชิรเมธารัชต์	ตุลาการศาลปกครองกลาง
๖๐	นางอุษณีย์	ลิ้มไกรรัตน์	ตุลาการศาลปกครองกลาง
๖๑	นายทศพร	โต๊ะปรีนทร์	ตุลาการศาลปกครองกลาง
๖๒	นายสุรธีร์	ลิ้มทรัพย์	ตุลาการศาลปกครองกลาง
๖๓	นายนิทัศน์	แซมซ้อย	ตุลาการศาลปกครองกลาง
๖๔	นายเอกณัฐ	จิณเสนา	ตุลาการศาลปกครองกลาง
๖๕	นายวิโรจน์	ธิตา	ตุลาการศาลปกครองกลาง
๖๖	นายวิรัช	ร่วมพงษ์พัฒนา	ตุลาการศาลปกครองกลาง
๖๗	นายปรีชา	สันรัมย์	ตุลาการศาลปกครองกลาง
๖๘	นางอังกณา	เสาธงทอง	ตุลาการศาลปกครองกลาง
๖๙	นายอาทิตย์	สุขปะทิว	ตุลาการศาลปกครองกลาง
๗๐	นางสาวสุภาพ	ชอบดอน	ตุลาการศาลปกครองกลาง
๗๑	นายสุรินทร์	ทองมา	ตุลาการศาลปกครองกลาง
๗๒	นายเชวงศิลป์	สุวรรณจินดา	ตุลาการศาลปกครองกลาง
๗๓	นายสัจจา	เขม้นางาน	ตุลาการศาลปกครองกลาง

รายนามตุลาการศาลปกครองชั้นต้น

ศาลปกครองเชียงใหม่

๑	นายฤทัย	หงส์สิริ	อธิบดีศาลปกครองเชียงใหม่
๒	นางสาวกรรณิการ์	สุริยา	รองอธิบดีศาลปกครองเชียงใหม่
๓	นายจิรพัฒน์	กล่อมสกุล	ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองเชียงใหม่
๔	นายสมภพ	ผ่องสว่าง	ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองเชียงใหม่
๕	นายประพจน์	คล้ายสุบรรณ	ตุลาการศาลปกครองเชียงใหม่
๖	นายสุทธิพงศ์	เขาวนาดิศัย	ตุลาการศาลปกครองเชียงใหม่
๗	นายฉลองชัย	สถิตย์สัมพันธ์	ตุลาการศาลปกครองเชียงใหม่
๘	นายพีระพันธ์	วัฒน์ศิริ	ตุลาการศาลปกครองเชียงใหม่
๙	นายศิริ	มีแสงสกุล	ตุลาการศาลปกครองเชียงใหม่
๑๐	นายตรีภพ	คริสต์รักษา	ตุลาการศาลปกครองเชียงใหม่

ศาลปกครองสงขลา

๑	นายบุญอนันต์	วรรณพานิชย์	อธิบดีศาลปกครองสงขลา
๒	นายถาวร	เกียรติทับทิว	รองอธิบดีศาลปกครองสงขลา
๓	นางชนิตา	วรพงศ์	ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสงขลา
๔	นายสมมาศ	รัฐพิทักษ์สันติ	ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสงขลา
๕	นายประเวศ	รักษพล	ตุลาการศาลปกครองสงขลา
๖	นายชยีน	แสงจันทร์	ตุลาการศาลปกครองสงขลา
๗	นายวิษณุชัย	ธรรมประดิษฐ์	ตุลาการศาลปกครองสงขลา
๘	นายศรีณยู	โพธิ์รัชตางกูร	ตุลาการศาลปกครองสงขลา
๙	นายสมเกียรติ	แสงรุ่ง	ตุลาการศาลปกครองสงขลา
๑๐	นายนพรัตน์	สร้อยแสงวง	ตุลาการศาลปกครองสงขลา

รายนามตุลาการศาลปกครองชั้นต้น

ศาลปกครองนครราชสีมา

๑	นางสายสุตา	เศรษฐบุตร	อธิบดีศาลปกครองนครราชสีมา
๒	นายพงษ์ศักดิ์	กัมพูสิริ	รองอธิบดีศาลปกครองนครราชสีมา
๓	นายสมยศ	วัฒนภิรมย์	ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองนครราชสีมา
๔	นายอนุสรณ์	ธีระภัทรานันท์	ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองนครราชสีมา
๕	นายประยูร	ปรีดา	ตุลาการศาลปกครองนครราชสีมา
๖	นายวิชชา	เหลือล้ำ	ตุลาการศาลปกครองนครราชสีมา
๗	นายสมชัย	จารุจินดา	ตุลาการศาลปกครองนครราชสีมา
๘	นายสุรเดช	สุขถาวร	ตุลาการศาลปกครองนครราชสีมา
๙	นายเทอดพงศ์	คงจันทร์	ตุลาการศาลปกครองนครราชสีมา
๑๐	นายวันชัย	กนกอังกูร	ตุลาการศาลปกครองนครราชสีมา

ศาลปกครองขอนแก่น

๑	นายกมล	สกลเดชา	อธิบดีศาลปกครองขอนแก่น
๒	นายกุศล	รักษา	รองอธิบดีศาลปกครองขอนแก่น
๓	นางสาวพยุง	พันสุขธิรางกูร	ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองขอนแก่น
๔	นายชัยโรจน์	เกตุดำเนิด	ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองขอนแก่น
๕	นายวุฒิชัย	ไทยเจริญ	ตุลาการศาลปกครองขอนแก่น
๖	นายสรศักดิ์	มโหสิริโยดม	ตุลาการศาลปกครองขอนแก่น
๗	นายยรรยง	ธัญทะพิพงศ์	ตุลาการศาลปกครองขอนแก่น
๘	นางสาวกิ่งกาญจน์	คุณสุทธิ	ตุลาการศาลปกครองขอนแก่น

รายนามตุลาการศาลปกครองชั้นต้น

ศาลปกครองพิษณุโลก

๑	นางสุกัญญา	นาชัยเวียง	อธิบดีศาลปกครองพิษณุโลก
๒	นายอดุล	จันทร์ศักดิ์	รองอธิบดีศาลปกครองพิษณุโลก
๓	นายธีระเดช	เดชชาติ	ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองพิษณุโลก
๔	นายอุดมศักดิ์	อังศุพิสิฐ	ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองพิษณุโลก
๕	นายนอบ	มากบุญ	ตุลาการศาลปกครองพิษณุโลก
๖	นายวัชรพงษ์	เลิศวุฒิ	ตุลาการศาลปกครองพิษณุโลก
๗	นางสาวอัญชิสา	อินทรสาตี	ตุลาการศาลปกครองพิษณุโลก
๘	นายคะนิง	จันทร์สงเคราะห์	ตุลาการศาลปกครองพิษณุโลก
๙	นายวัชรชัย	อารยรุ่งโรจน์	ตุลาการศาลปกครองพิษณุโลก

ศาลปกครองระยอง

๑	นายประสาท	พงษ์สุวรรณ	อธิบดีศาลปกครองระยอง
๒	นายธีรรัฐ	อร่ามทวีทอง	รองอธิบดีศาลปกครองระยอง
๓	นายสุจินต์	จุฑาธิปไตย	ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองระยอง
๔	นายชาชีวัฒน์	ศรีแก้ว	ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองระยอง
๕	นายอิทธิพร	จิระพัฒน์กุล	ตุลาการศาลปกครองระยอง
๖	นายวิสูตร	วิจนะเสถียรกุล	ตุลาการศาลปกครองระยอง
๗	นายตรีทศ	นิโครธางกูร	ตุลาการศาลปกครองระยอง
๘	นายจิริยุทธ	ทรงนวล	ตุลาการศาลปกครองระยอง
๙	นายนิทัศน์	จู๋นียง	ตุลาการศาลปกครองระยอง
๑๐	นายไพโรจน์	ทองปาน	ตุลาการศาลปกครองระยอง

รายนามตุลาการศาลปกครองชั้นต้น

ศาลปกครองนครศรีธรรมราช

๑	นายประสาน	บางประสิทธิ์	อธิบดีศาลปกครองนครศรีธรรมราช
๒	นายประนัย	วณิชชานนท์	รองอธิบดีศาลปกครองนครศรีธรรมราช
๓	นายรัชไชย	สนธิวินิช	ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองนครศรีธรรมราช
๔	นายอาทร	คุระวรรณ	ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองนครศรีธรรมราช
๕	นายอนุชา	สุนสวัสดิกุล	ตุลาการศาลปกครองนครศรีธรรมราช
๖	นางสาวสิริภัทร	โชควิเศษชัยสิทธิ์	ตุลาการศาลปกครองนครศรีธรรมราช
๗	นายไพรัช	โตสวัสดิ์	ตุลาการศาลปกครองนครศรีธรรมราช
๘	นางวาสนา	จันทราภรณ์	ตุลาการศาลปกครองนครศรีธรรมราช
๙	นางสาวระริน	วรเศรษฐศักดิ์	ตุลาการศาลปกครองนครศรีธรรมราช

ศาลปกครองอุดรธานี

๑	นายไชยวัฒน์	ธำรงค์ศรีสุข	อธิบดีศาลปกครองอุดรธานี
๒	นายเสถียร	ทิวทอง	รองอธิบดีศาลปกครองอุดรธานี
๓	นายภิรต์	เจียรนัย	ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองอุดรธานี
๔	นายเมธี	ชัยสิทธิ์	ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองอุดรธานี
๕	นายสุขสันต์	บุญจิต	ตุลาการศาลปกครองอุดรธานี
๖	นายสุทธิวัฒน์	มาศพันธ์	ตุลาการศาลปกครองอุดรธานี
๗	นายพีระศักดิ์	นาดี	ตุลาการศาลปกครองอุดรธานี
๘	นายวิริยะ	ว่องวาณิช	ตุลาการศาลปกครองอุดรธานี
๙	นางนัทธมน	อิมสะอาด	ตุลาการศาลปกครองอุดรธานี

รายนามตุลาการศาลปกครองชั้นต้น

ศาลปกครองอุบลราชธานี

๑	นายพัลลภ	รัตนจันทร์	อธิบดีศาลปกครองอุบลราชธานี
๒	นางสิริกาญจน์	พานพิทักษ์	รองอธิบดีศาลปกครองอุบลราชธานี
๓	นางดุชนีย์	ตยาคานนท์	ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองอุบลราชธานี
๔	นายสิทธิชานต์	สิทธิสุข	ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองอุบลราชธานี
๕	นางสาวผึ้งรวง	ประเสริฐพานิชการ	ตุลาการศาลปกครองอุบลราชธานี
๖	นายอิทธิพล	ทัศน์า	ตุลาการศาลปกครองอุบลราชธานี
๗	นายประกาย	วิบูลย์วิภา	ตุลาการศาลปกครองอุบลราชธานี
๘	นายชำนาญ	ปริบาล	ตุลาการศาลปกครองอุบลราชธานี
๙	นางสาวศิริรัตน์	รัตนพันธ์	ตุลาการศาลปกครองอุบลราชธานี

ศาลปกครองเพชรบุรี

๑	นายอำพน	เจริญชีวินทร์	อธิบดีศาลปกครองเพชรบุรี
๒	นางศิริวรรณ	จุลโพธิ์	รองอธิบดีศาลปกครองเพชรบุรี
๓	นายณัฐ	รัฐอมฤต	ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองเพชรบุรี
๔	นายสมสกุล	ณ บางช้าง	ตุลาการศาลปกครองเพชรบุรี
๕	นางเพ็ญศรี	วงศ์เสรี	ตุลาการศาลปกครองเพชรบุรี
๖	นายประเสริฐ	ศรัทธาสุข	ตุลาการศาลปกครองเพชรบุรี

รายนามตุลาการศาลปกครองชั้นต้น

ตุลาการศาลปกครองชั้นต้นประจำศาลปกครองสูงสุด

๑	นายกิตตนิย	ธรรมธัช	อธิบดีศาลปกครองชั้นต้นประจำศาลปกครองสูงสุด
๒	นายจิรศักดิ์	จิรวดี	รองอธิบดีศาลปกครองชั้นต้นประจำศาลปกครองสูงสุด
๓	นายไชยเดช	ตันติเวสส	ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองชั้นต้นประจำศาลปกครองสูงสุด
๔	นายภาณุพันธ์	ชัยรัตน์	ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองชั้นต้นประจำศาลปกครองสูงสุด
๕	นายอนุพงศ์	สุขเกษม	ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองชั้นต้นประจำศาลปกครองสูงสุด
๖	นายอนุวัฒน์	ธาราแสงวง	ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองชั้นต้นประจำศาลปกครองสูงสุด
๗	นายสุเมธ	เดี่ยววิเศษ	ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองชั้นต้นประจำศาลปกครองสูงสุด
๘	นายไพโรจน์	มินต์น	ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองชั้นต้นประจำศาลปกครองสูงสุด
๙	นางรดาวรรณ	วานิช	ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองชั้นต้นประจำศาลปกครองสูงสุด
๑๐	พันเอก วรศักดิ์	อารีเปี่ยม	ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองชั้นต้นประจำศาลปกครองสูงสุด
๑๑	นายสมิง	พรทิวศักดิ์อุดม	ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองชั้นต้นประจำศาลปกครองสูงสุด
๑๒	นายอนนท์	อติเรกสมบัติ	ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองชั้นต้นประจำศาลปกครองสูงสุด
๑๓	นางสุมาลี	ลิ้มป้อวาท	ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองชั้นต้นประจำศาลปกครองสูงสุด
๑๔	นางเสริมดรณี	ตันติเวสส	ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองชั้นต้นประจำศาลปกครองสูงสุด
๑๕	นายวิบูลย์	กัมมาระบุตร	ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองชั้นต้นประจำศาลปกครองสูงสุด
๑๖	นายไพศาล	บุญเกิด	ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองชั้นต้นประจำศาลปกครองสูงสุด
๑๗	นายพิณิจ	มันส์สมฤทธิ์	ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองชั้นต้นประจำศาลปกครองสูงสุด
๑๘	นางนฤมล	ธรรมครองอาตม์	ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองชั้นต้นประจำศาลปกครองสูงสุด
๑๙	นายวิชัย	พจนโธธา	ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองชั้นต้นประจำศาลปกครองสูงสุด
๒๐	นางสาวสายทิพย์	สุดดีพันธ์	ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองชั้นต้นประจำศาลปกครองสูงสุด
๒๑	นายอภิรัฐ	ปานเทพอินทร์	ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองชั้นต้นประจำศาลปกครองสูงสุด
๒๒	นางสาวอมรธา	สัจจาชัย	ตุลาการศาลปกครองชั้นต้นประจำศาลปกครองสูงสุด
๒๓	นายภาณุมาศ	เลี่ยมสกุล	ตุลาการศาลปกครองชั้นต้นประจำศาลปกครองสูงสุด
๒๔	นายดิเรก	สุคนธ์สาคร	ตุลาการศาลปกครองชั้นต้นประจำศาลปกครองสูงสุด
๒๕	นายจิตติคุณ	แพงคุณ	ตุลาการศาลปกครองชั้นต้นประจำศาลปกครองสูงสุด
๒๖	นายศิวศักดิ์	สินอวย	ตุลาการศาลปกครองชั้นต้นประจำศาลปกครองสูงสุด

ส่วนที่ ๕

รายงานการเงิน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘

สำนักงานศาลปกครอง งบแสดงฐานะการเงิน ณ วันที่ 30 กันยายน 2558

(หน่วย : บาท)

	หมายเหตุ	2558	2557
สินทรัพย์			
สินทรัพย์หมุนเวียน			
เงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสด	4	3,265,386,818.43	3,143,098,328.43
ลูกหนี้ระยะสั้น	5	202,093,258.23	83,200,553.98
วัสดุคงเหลือ		6,441,990.84	3,859,047.22
รวมสินทรัพย์หมุนเวียน		3,473,922,067.50	3,230,157,929.63
สินทรัพย์ไม่หมุนเวียน			
ที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์	6	2,230,556,061.78	1,493,857,986.49
สินทรัพย์ไม่มีตัวตน	7	8,558,557.44	5,885,348.34
สินทรัพย์ไม่หมุนเวียนอื่น	8	1,620,300.00	2,395,839.00
รวมสินทรัพย์ไม่หมุนเวียน		2,240,734,919.22	1,502,139,173.83
รวมสินทรัพย์		5,714,656,986.72	4,732,297,103.46

หมายเหตุประกอบงบการเงินเป็นส่วนหนึ่งของงบการเงินนี้

สำนักงานศาลปกครอง
งบแสดงฐานะการเงิน
ณ วันที่ 30 กันยายน 2558

(หน่วย : บาท)

หมายเหตุ	2558	2557
หนี้สิน		
หนี้สินหมุนเวียน		
เจ้าหนี้ระยะสั้น	9 82,090,368.79	98,528,407.49
เจ้าหนี้เงินโอนและรายการอุดหนุนระยะสั้น	10 94,217,776.09	52,207,241.45
เงินรับฝากระยะสั้น	11 2,529,904.53	2,318,313.07
หนี้สินหมุนเวียนอื่น	7,263,071.59	-
รวมหนี้สินหมุนเวียน	186,101,121.00	153,053,962.01
หนี้สินไม่หมุนเวียน		
เจ้าหนี้เงินโอนและรายการอุดหนุนระยะยาว	12 43,391,248.12	16,052,712.61
เงินรับฝากระยะยาว	13 2,603,162,125.22	2,269,120,343.25
หนี้สินไม่หมุนเวียนอื่น	1,964,184.14	-
รวมหนี้สินไม่หมุนเวียน	2,648,517,557.48	2,285,173,055.86
รวมหนี้สิน	2,834,618,678.48	2,438,227,017.87
สินทรัพย์สุทธิ/ส่วนทุน	2,880,038,308.24	2,294,070,085.59
สินทรัพย์สุทธิ/ส่วนทุน		
ทุน	36,516,048.42	36,516,048.42
รายได้สูง (ต่ำ) กว่าค่าใช้จ่ายสะสม	2,843,522,259.82	2,257,554,037.17
รวมสินทรัพย์สุทธิ/ส่วนทุน	2,880,038,308.24	2,294,070,085.59

หมายเหตุประกอบงบการเงินเป็นส่วนหนึ่งของงบการเงินนี้

(นางธมน แสงสำราญ)

ผู้อำนวยการสำนักบริหารการเงินและต้นทุน

(นายไกรรัช เญววิจิตร)

รองเลขาธิการสำนักงานศาลปกครอง รักษาการในตำแหน่ง
เลขาธิการสำนักงานศาลปกครอง

สำนักงานศาลปกครอง งบแสดงผลการดำเนินงานทางการเงิน สำหรับปีสิ้นสุดวันที่ 30 กันยายน 2558

(หน่วย : บาท)

	หมายเหตุ	2558	2557
รายได้			
รายได้จากงบประมาณ	15	2,817,605,514.64	2,237,929,797.50
รายได้จากการขายสินค้าและบริการ	16	34,836,959.46	31,179,835.00
รายได้จากการอุดหนุนและบริจาค	17	9,033,747.10	5,192,932.62
รายได้อื่น	18	3,716,816.24	117,049.01
รวมรายได้		2,865,193,037.44	2,274,419,614.13
ค่าใช้จ่าย			
ค่าใช้จ่ายบุคลากร	19	1,744,902,345.81	1,685,280,541.82
ค่าบำเหน็จบำนาญ	20	45,372,432.61	40,571,341.76
ค่าตอบแทน	21	1,184,233.50	452,476.00
ค่าใช้จ่ายสอย	22	222,593,477.52	216,060,973.53
ค่าวัสดุ		27,514,972.99	28,142,466.89
ค่าสาธารณูปโภค	23	66,060,936.19	64,779,315.60
ค่าเสื่อมราคาและค่าตัดจำหน่าย	24	167,045,696.51	109,054,865.01
ค่าใช้จ่ายจากการอุดหนุนและบริจาค	25	3,524,258.57	1,603,043.10
ค่าใช้จ่ายอื่น		115,000.00	220,160.00
รวมค่าใช้จ่าย		2,278,313,353.70	2,146,165,183.71
รายได้สูง/(ต่ำ)กว่าค่าใช้จ่ายสุทธิ		586,879,683.74	128,254,430.42

หมายเหตุประกอบงบการเงินเป็นส่วนหนึ่งของงบการเงินนี้

สำนักงานศาลปกครอง

หมายเหตุประกอบงบการเงิน

สำหรับปีสิ้นสุดวันที่ 30 กันยายน 2558

หมายเหตุ 1 ข้อมูลทั่วไป

สำนักงานศาลปกครองเป็นหน่วยงานอิสระตามรัฐธรรมนูญ จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ.2542 เป็นส่วนราชการที่มีฐานะเป็นนิติบุคคล ได้รับจัดสรรเงินงบประมาณแผ่นดินเป็นเงินอุดหนุนจากรัฐบาล มีอำนาจหน้าที่และบทบาทสำคัญในการสนับสนุน และพัฒนาให้ทำงานอำนวยความสะดวกธรรมของศาลปกครองเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพเกิดความเป็นธรรมแก่ประชาชนและหน่วยงานราชการ

สำนักงานศาลปกครอง ตั้งอยู่ที่ 120 หมู่ 3 ถนนแจ้งวัฒนะ แขวงทุ่งสองห้อง เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร 10210

หมายเหตุ 2 เกณฑ์การจัดทำงบการเงิน

งบการเงินนี้จัดทำขึ้นตามมาตรฐานและนโยบายการบัญชีภาครัฐที่กระทรวงการคลังประกาศใช้ ซึ่งรวมถึงหลักการและนโยบายบัญชีสำหรับหน่วยงานภาครัฐ มาตรฐานการบัญชีภาครัฐ และนโยบายการบัญชีภาครัฐ และแสดงรายการในงบการเงินตามแนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง การนำเสนองบการเงิน ตามหนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค 0423.2/ว237 ลงวันที่ 8 กันยายน 2557 และตามข้อกำหนดในหลักการและนโยบายบัญชีของสำนักงานศาลปกครอง

งบการเงินของสำนักงานศาลปกครอง ซึ่งถือเป็นหน่วยงานที่เสนอรายงานตามมาตรฐานการบัญชีภาครัฐ รวมรายการบัญชีที่เกิดขึ้นทั้งที่หน่วยงานในส่วนกลาง และหน่วยงานในส่วนภูมิภาค ไม่ว่ารายการดังกล่าวจะเป็นรายการที่เกิดจากเงินงบประมาณและเงินนอกงบประมาณทุกประเภทที่หน่วยงานมีอำนาจ ในการบริหารจัดการตามกฎหมาย รายการที่ปรากฏในงบการเงิน รวมถึง สินทรัพย์ หนี้สิน รายได้ และค่าใช้จ่าย ซึ่งเป็นของรัฐบาลและอยู่ภายใต้การควบคุมของรัฐบาลในภาพรวม แต่ให้หน่วยงานเป็นผู้รับผิดชอบในการดูแลรักษาและบริหารจัดการให้แก่รัฐบาล ภายในขอบเขตอำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย และรวมถึงองค์ประกอบของงบการเงินซึ่งอยู่ภายใต้การควบคุมของหน่วยงานที่ใช้เพื่อประโยชน์ในการดำเนินงานของหน่วยงานเอง

รอบระยะเวลาบัญชี เริ่มตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม สิ้นสุดวันที่ 30 กันยายน ของปีถัดไป

หมายเหตุ 3 สรุปนโยบายบัญชีที่สำคัญ

3.1 วัสดุคงเหลือ

วัสดุคงเหลือ หมายถึง ของใช้สิ้นเปลืองที่หน่วยงานมีไว้เพื่อใช้ในการดำเนินงานตามปกติ โดยทั่วไปมีมูลค่าไม่สูงและไม่มีความเสี่ยงสูง แสดงตามราคาทุนและตีราคาวัสดุคงเหลือโดยวิธีเข้าก่อนออกก่อน

3.2 ที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์

- ที่ดินราชพัสดุที่หน่วยงานครอบครองและใช้ประโยชน์ แต่ไม่ได้เป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์จะแสดงข้อมูลเพิ่มเติมไว้ในหมายเหตุประกอบงบการเงิน

- อาคารและสิ่งปลูกสร้าง รวมทั้งส่วนปรับปรุงอาคาร ทั้งอาคารและสิ่งปลูกสร้างที่หน่วยงานมีกรรมสิทธิ์และไม่มีการมสิทธิ์ แต่หน่วยงานได้ครอบครองและนำมาใช้ประโยชน์ในการดำเนินงาน แสดงมูลค่าสุทธิตามบัญชีที่เกิดจากราคาทุนหักค่าเสื่อมราคาสะสม อาคารอยู่ระหว่างการก่อสร้างแสดงตามราคาทุน

- อุปกรณ์ ได้แก่ ครุภัณฑ์ประเภทต่างๆ ที่ได้มาตั้งแต่ปีงบประมาณ 2543 – 2545 รับรู้เป็นสินทรัพย์เฉพาะที่มีมูลค่าตั้งแต่ 30,000 บาท ขึ้นไป ครุภัณฑ์ที่ได้มาตั้งแต่ปีงบประมาณ 2546 เป็นต้นไป รับรู้เป็นสินทรัพย์เฉพาะที่มีมูลค่าตั้งแต่ 5,000 บาท ขึ้นไป แสดงมูลค่าตามมูลค่าสุทธิตามบัญชีที่เกิดจากราคาทุนหักค่าเสื่อมราคาสะสม

- ราคาทุนของอาคาร และอุปกรณ์ รวมถึงรายจ่ายที่เกี่ยวข้องโดยตรงเพื่อให้สินทรัพย์อยู่ในสถานที่และสภาพที่พร้อมใช้งาน ต้นทุนในการต่อเติมหรือปรับปรุงซึ่งทำให้หน่วยงานได้รับประโยชน์ตลอดอายุการใช้งานของสินทรัพย์เพิ่มขึ้นจากมาตรฐานเดิม ถือเป็นราคาทุนของสินทรัพย์ ค่าใช้จ่ายในการซ่อมแซมถือเป็นค่าใช้จ่ายในงบแสดงผลการดำเนินงานทางการเงิน

- ค่าเสื่อมราคานั้นก็เป็นค่าใช้จ่ายในงบแสดงผลการดำเนินงานทางการเงิน คำนวณโดยวิธีเส้นตรงตามอายุการใช้งานที่กำหนดไว้ในหลักการและนโยบายบัญชีภาครัฐฉบับที่ 2 และที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยกรมบัญชีกลาง ดังนี้

ประเภทสินทรัพย์	อายุการใช้งาน	อัตราร้อยละ
อาคารถาวร	20	5
อาคารชั่วคราว/โรงเรือน	10	10
ค่าตกแต่งอาคาร (ส่วนปรับปรุงอาคารเช่า)	5	20
สิ่งก่อสร้าง		
- ใช้คอนกรีตเสริมเหล็กหรือโครงสร้างเหล็กเป็นส่วนประกอบหลัก	20	5
- ใช้ไม้หรือวัสดุอื่น ๆ เป็นส่วนประกอบหลัก	10	10
ครุภัณฑ์สำนักงาน	10	10
ครุภัณฑ์ยานพาหนะและขนส่ง	5	20
ครุภัณฑ์ไฟฟ้าและวิทยุ (ยกเว้นเครื่องกำเนิดไฟฟ้าให้มีอายุใช้งาน 15 ปี)	5	20
ครุภัณฑ์โฆษณาและเผยแพร่	5	20
ครุภัณฑ์สำรวจ	5	20
ครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์	5	20
ครุภัณฑ์งานบ้านงานครัว	5	20
ครุภัณฑ์อื่น	5	20

3.3 สินทรัพย์ไม่มีตัวตน

- สินทรัพย์ไม่มีตัวตน แสดงมูลค่าด้วยมูลค่าสุทธิตามบัญชีที่เกิดจากราคาทุนหักค่าตัดจำหน่ายสะสม
- ค่าตัดจำหน่ายสินทรัพย์ไม่มีตัวตนบันทึกเป็นค่าใช้จ่ายในงบแสดงผลการดำเนินงานทางการเงิน โดยวิธีเส้นตรงตามอายุการให้ประโยชน์โดยประมาณ 4 ปี ในอัตราร้อยละ 25

3.4 รายได้รอการรับรู้ระยะยาว

รายได้รอการรับรู้ระยะยาว เป็นสินทรัพย์ที่หน่วยงานได้รับความช่วยเหลือจากรัฐบาลต่างประเทศ องค์กรระหว่างประเทศ หรือบุคคลใด ๆ เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานของหน่วยงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ และสินทรัพย์รับบริจาค โดยมีผู้มอบให้หน่วยงานไว้ใช้ในการดำเนินงาน รวมทั้งการได้รับเงินสดที่มีเงื่อนไขเป็นข้อจำกัดในการใช้จ่ายเงิน ซึ่งหน่วยงานยังไม่อาจรับรู้รายได้

รายได้รอการรับรู้จะถูกทยอยตัดบัญชีเพื่อรับรู้รายได้ตามเกณฑ์ที่เป็นระบบและสมเหตุสมผลตลอดระยะเวลาที่จำเป็นเพื่อจับคู่รายได้กับค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้อง เช่น ทยอยรับรู้รายได้ตามเกณฑ์สัดส่วนของค่าเสื่อมราคาของสินทรัพย์ ที่ได้รับความช่วยเหลือหรือบริจาค

3.5 รายได้จากเงินงบประมาณ

รายได้จากเงินงบประมาณรับรู้ตามเกณฑ์ดังนี้

- 1) เมื่อได้รับใบจัดสรรงบประมาณจากสำนักงานงบประมาณ
- 2) เมื่อยื่นคำขอเบิกเงินจากกรมบัญชีกลางในกรณีการขอเบิกเข้าบัญชีหน่วยงาน

3.6 รายได้แผ่นดิน

รายได้แผ่นดินเป็นรายได้ที่หน่วยงานไม่สามารถนำมาใช้จ่ายในการดำเนินงาน รู้รู้เมื่อเกิดรายได้ รายได้แผ่นดิน และรายได้แผ่นดินนำส่งคลังไม่ต้องแสดงเป็นรายได้และค่าใช้จ่ายของหน่วยงาน แต่แสดงไว้ในหมายเหตุประกอบงบการเงินเป็นรายงานแยกต่างหาก

3.7 รายได้จากการอุดหนุนและบริจาค

รายได้จากเงินโอนและเงินบริจาคจากบุคคลอื่นนอกจากหน่วยงานภาครัฐรับรู้เมื่อได้รับเงิน ยกเว้นในกรณีที่มีเงื่อนไขเป็นข้อจำกัดที่ต้องปฏิบัติตามในการใช้จ่ายเงิน หรือได้รับความช่วยเหลือและบริจาคเป็นสินทรัพย์ที่ให้ประโยชน์แก่หน่วยงานเกินหนึ่งปี จะทยอยรับรู้เป็นรายได้ตามสัดส่วนของค่าใช้จ่ายเพื่อการนั้นเกิดขึ้น หรือเกณฑ์การคำนวณค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ที่ได้รับตลอดอายุของสินทรัพย์นั้น

หมายเหตุ 4 เงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสด

(หน่วย : บาท)

	2558	2557
เงินสดในมือ	3,131,006.00	1,765,609.60
เงินฝากสถาบันการเงิน	3,262,255,812.43	3,141,332,718.83
รวม เงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสด	3,265,386,818.43	3,143,098,328.43

เงินสดในมือ เป็นเงินสดและเงินสดย่อย นอกจากส่วนที่หน่วยงานถือไว้เพื่อใช้จ่ายสำหรับการดำเนินงานปกติตามวัตถุประสงค์ของหน่วยงานแล้ว ยังรวมถึงส่วนที่หน่วยงานได้รับไว้เพื่อรอนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดินตามกฎหมายซึ่งไม่สามารถนำไปใช้เพื่อประโยชน์ของหน่วยงานได้

หมายเหตุ 5 ลูกหนี้ระยะสั้น

	(หน่วย : บาท)	
	2558	2557
ลูกหนี้เงินยืมในงบประมาณ	2,525,479.00	8,495,170.00
ลูกหนี้เงินยืมนอกงบประมาณ	-	4,512,590.00
เงินจ่ายล่วงหน้า	199,567,427.90	70,158,077.29
รวม	202,092,906.90	83,165,837.29
ลูกหนี้อื่น-บุคคลภายนอก	218.00	101.07
ลูกหนี้อื่น-บุคคลภายใน	133.33	34,615.62
รวม	351.33	34,716.69
รวม ลูกหนี้ระยะสั้น	202,093,258.23	83,200,553.98

ลูกหนี้เงินยืม ณ วันสิ้นปี แยกตามอายุหนี้ ดังนี้

ลูกหนี้เงินยืม				(หน่วย : บาท)
	ยังไม่ถึงกำหนดชำระและการส่งใช้ใบสำคัญ	ถึงกำหนดชำระและการส่งใช้ใบสำคัญ	เกินกำหนดชำระและการส่งใช้ใบสำคัญ	รวม
2558	2,351,019.00	-	174,460.00	2,525,479.00
2557	3,173,850.00	-	9,833,910.00	13,007,760.00

หมายเหตุ 6 ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์

ที่ดินสำนักงานศาลปกครองได้รับอนุญาตให้ใช้ที่ดินของที่ราชพัสดุและกรมป่าไม้ ทำการก่อสร้างอาคารที่ทำการสำนักงานศาลปกครองภูมิภาค จำนวน 14 แห่ง ดังนี้

1. สศภ.ระยอง หมายเลขทะเบียนที่ รย. 96 ต.เนินพระ อ.เมืองระยอง จ.ระยอง เนื้อที่ 3-1-88 ไร่
2. สศภ.สงขลา หมายเลขทะเบียนที่ สข. 1100 ต.พะวง อ.เมืองสงขลา จ.สงขลา เนื้อที่ 10-0-00 ไร่
3. สศภ.เชียงใหม่ หมายเลขทะเบียนที่ ชม. 40 (บางส่วน) ต.ช้างเผือก อ.เมือง จ.เชียงใหม่ เนื้อที่ 12-3-00 ไร่ และหมายเลขทะเบียนที่ ชม.1723 ต.ดอนแก้ว อ.แม่ริม จ.เชียงใหม่ เนื้อที่ 12-1-97 ไร่ รวมเนื้อที่ 25-0-97 ไร่
4. สศภ.นครราชสีมา หมายเลขทะเบียนที่ นม. 207 ต.จอหอ อ.เมือง จ.นครราชสีมา เนื้อที่ 18-1-81.40 ไร่
5. สศภ.อุบลราชธานี หมายเลขทะเบียนที่ อบ. 1441 (บางส่วน) ต.แจระแม อ.เมือง จ.อุบลราชธานี เนื้อที่ 16-2-26 ไร่ และหมายเลขทะเบียนที่ อบ. 1441 ต.แจระแม อ.เมือง จ.อุบลราชธานี เนื้อที่ 9-3-54 ไร่ รวมเนื้อที่ 26-1-80 ไร่
6. สศภ.นครศรีธรรมราช ประกาศกรมป่าไม้ ฉบับที่ 18/2549 ลงวันที่ 12 กันยายน 2549 อนุญาตให้สำนักงานศาลปกครองเข้าทำประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ ต.หนองหงส์ อ.ทุ่งสง จ.นครศรีธรรมราช เนื้อที่ 11-3-52 ไร่

7. สศก.ภูเก็ต หมายเลขทะเบียนที่ ภก. 153 (บางส่วน) ต.ไม้ขาว อ.ถลาง จ.ภูเก็ต เนื้อที่ 19-1-81 ไร่
8. สศก.เพชรบุรี หมายเลขทะเบียนที่ พบ. 261 (บางส่วน) ต.ชะอำ อ.ชะอำ จ.เพชรบุรี เนื้อที่ 20-0-00 ไร่
9. สศก.นครสวรรค์ หมายเลขทะเบียนที่ นว. 202 (บางส่วน) ต.กลางแดด อ.เมืองนครสวรรค์ จ.นครสวรรค์ เนื้อที่ 48-0-00 ไร่
10. สศก.ขอนแก่น หมายเลขทะเบียนที่ อ.ขก.1 ต.เมืองเก่า อ.เมือง จ.ขอนแก่น เนื้อที่ 34-2-37.30 ไร่
11. สศก.ยะลา หมายเลขทะเบียนที่ ยล. 473 (บางส่วน) ต.ท่าสาป อ.เมืองยะลา จ.ยะลา เนื้อที่ 30-1-72 ไร่
12. สศก.อุดรธานี หมายเลขทะเบียนที่ อต. 2577 ต.บ้านขาว อ.เมืองอุดรธานี จ.อุดรธานี เนื้อที่ 13-0-10 ไร่ และหมายเลขทะเบียนที่ อต. 2577 ต.บ้านขาว อ.เมืองอุดรธานี จ.อุดรธานี เนื้อที่ 8-0-20 ไร่ รวมเนื้อที่ 21-0-30 ไร่
13. สศก.พิษณุโลก หมายเลขทะเบียนที่ พล. 481 ต.ท่าทอง อ.เมืองพิษณุโลก จ.พิษณุโลก เนื้อที่ 15-0-00 ไร่
14. สศก.สุพรรณบุรี หมายเลขทะเบียนที่ สพ. 789 ต.สนามชัย อ.เมืองสุพรรณบุรี จ.สุพรรณบุรี เนื้อที่ 13-1-41 ไร่ และหมายเลขทะเบียนที่ สพ. 790 ต.สนามชัย อ.เมืองสุพรรณบุรี จ.สุพรรณบุรี เนื้อที่ 6-2-59 ไร่ รวมเนื้อที่ 20-0-00 ไร่

(หน่วย : บาท)

	2558	2557
อาคารและสิ่งปลูกสร้าง	1,905,661,352.69	984,397,090.03
<u>หัก</u> ค่าเสื่อมราคาสะสม-อาคารและสิ่งปลูกสร้าง	(368,786,977.20)	(317,702,110.61)
อาคารและสิ่งปลูกสร้าง-สุทธิ	1,536,874,375.49	666,694,979.42
ครุภัณฑ์	1,146,709,614.65	718,775,195.81
<u>หัก</u> ค่าเสื่อมราคาสะสม-ครุภัณฑ์	(648,978,734.99)	(559,878,220.22)
ครุภัณฑ์ สุทธิ	497,730,879.66	158,896,975.59
งานระหว่างก่อสร้าง	195,950,806.63	668,266,031.48
รวม ที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์-สุทธิ	2,230,556,061.78	1,493,857,986.49

หมายเหตุ 7 สินทรัพย์ไม่มีตัวตน

(หน่วย : บาท)

	2558	2557
โปรแกรมคอมพิวเตอร์	153,941,167.68	148,490,299.53
<u>หัก</u> ค่าตัดจำหน่ายสะสม	(145,382,610.24)	(142,604,951.19)
รวม สินทรัพย์ไม่มีตัวตน-สุทธิ	8,558,557.44	5,885,348.34

หมายเหตุ 8 สินทรัพย์ไม่หมุนเวียนอื่น

(หน่วย : บาท)

	2558	2557
เงินประกันสัญญาเช่าอาคาร	1,619,800.00	2,119,800.00
เงินประกันทรัพย์สินอื่น	500.00	276,039.00
รวม สินทรัพย์ไม่หมุนเวียนอื่น	1,620,300.00	2,395,839.00

หมายเหตุ 9 เจ้าหนี้ระยะสั้น

(หน่วย : บาท)

	2558	2557
เจ้าหนี้การค้า	33,810,862.17	34,007,394.03
ค่าใช้จ่ายค้างจ่าย	8,144,021.59	8,552,165.80
ค่าสาธารณูปโภคค้างจ่าย	13,594,012.04	20,856,892.68
ใบสำคัญค้างจ่าย	26,541,472.99	35,111,954.98
รวม เจ้าหนี้ระยะสั้น	82,090,368.79	98,528,407.49

หมายเหตุ 10 เจ้าหนี้เงินโอนและรายการอุดหนุนระยะสั้น

(หน่วย : บาท)

	2558	2557
รายได้แผ่นดินรอนำส่งคลัง	94,217,776.09	52,207,241.45
รวม เจ้าหนี้เงินโอนและรายการอุดหนุนระยะสั้น	94,217,776.09	52,207,241.45

หมายเหตุ 11 เงินรับฝากระยะสั้น

(หน่วย : บาท)

	2558	2557
เงินรับฝากค่าโทรศัพท์สมทบจ่าย	16,522.05	10,563.25
เงินรับฝากอื่น	69,773.85	69,286.51
เงินประกันสัญญา	2,185,758.63	2,189,687.10
เงินประกันผลงาน	257,850.00	48,776.21
รวม เงินรับฝากระยะสั้น	2,529,904.53	2,318,313.07

หมายเหตุ 12 เจ้าหนี้เงินโอนและรายการอุดหนุนระยะยาว

สำนักงานศาลปกครอง ได้รับบริจาคสินทรัพย์และเงินช่วยเหลือจากต่างประเทศจากหน่วยงานหรือบุคคลอื่นเพื่อไว้ใช้ในการดำเนินงาน ประกอบด้วย

	(หน่วย : บาท)	
	2558	2557
ครุภัณฑ์	42,799,848.13	14,720,367.85
เงินช่วยเหลือจาก		
- มูลนิธิคอนราต อาเดนาัวร์	440,894.17	1,332,344.76
- สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย	150,505.82	-
รวม เจ้าหนี้เงินโอนและรายการอุดหนุนระยะยาว	43,391,248.12	16,052,712.61

หมายเหตุ 13 เงินรับฝากระยะยาว

เป็นเงินรับฝากประเภท เงินค่าธรรมเนียมศาลที่ได้รับจากผู้ฟ้องคดี เงินที่คู่กรณีนำมาวาง และเงินที่นำมาวางไว้ตามคำสั่งศาล ซึ่งสำนักงานศาลปกครองต้องรับฝากไว้จนกว่าการพิจารณาคดีจะสิ้นสุด ประกอบด้วย

	(หน่วย : บาท)	
	2558	2557
เงินรับฝาก-เงินค่าธรรมเนียมศาลและค่าปรับ	1,845,895,521.04	1,607,528,311.39
เงินรับฝาก-เงินกลาง	752,459,338.73	659,106,220.77
เงินรับฝาก-จากการบังคับคดี	3,466,226.70	1,340,850.60
เงินรับฝากอื่น-ระยะยาว	1,177,744.79	1,144,960.49
เงินประกันอื่น	62,000.00	-
เงินประกันสัญญา	48,117.75	-
เงินประกันผลงาน	53,176.21	-
รวม เงินรับฝากระยะยาว	2,603,162,125.22	2,269,120,343.25

หมายเหตุ 14 ภาระผูกพัน

- ภาระผูกพันเกี่ยวกับรายจ่ายฝ่ายทุน

	(หน่วย : บาท)	
	2558	2557
สัญญาที่ยังไม่ได้รับรู้		
ที่ดิน อาคาร และสิ่งปลูกสร้าง	1,354,565,400.00	758,562,617.46
อุปกรณ์ และอื่น ๆ	26,872,600.00	5,548,186.00
รวม	1,381,438,000.00	764,110,803.46

ภาระผูกพันข้างต้นเกิดจากมูลค่าตามสัญญาจ้างก่อสร้าง ปรับปรุง และจัดหาสินทรัพย์

- ภาระผูกพันตามสัญญาจัดซื้อจัดจ้างพัสดุและบริการอื่น ๆ

ณ วันที่ 30 กันยายน 2558 และ 2557 หน่วยงานมีภาระผูกพันที่เกิดขึ้นจากสัญญาจัดซื้อจัดจ้างพัสดุและบริการอื่น ๆ จำแนกตามระยะเวลาของสัญญาได้ดังนี้

(หน่วย : บาท)

	2558	2557
ไม่เกิน 1 ปี	6,535,241.10	4,488,190.00
เกิน 1 ปี แต่ไม่เกิน 5 ปี	-	2,040,850.00
รวม	6,535,241.10	6,529,040.00

หมายเหตุ 15 รายได้จากงบประมาณ

(หน่วย : บาท)

รายได้จากงบประมาณปีปัจจุบัน	2558	2557
รายได้จากงบบุคลากร	1,592,515,400.00	1,438,265,400.00
รายได้จากงบดำเนินงาน	328,983,904.00	317,240,800.00
รายได้จากงบลงทุน	723,912,200.00	323,260,500.00
รายได้จากงบกลาง	172,194,010.64	159,163,097.50
รวม รายได้จากงบประมาณ	2,817,605,514.64	2,237,929,797.50

หมายเหตุ 16 รายได้จากการขายสินค้าและบริการ

(หน่วย : บาท)

	2558	2557
รายได้ค่าบริการ	34,836,959.46	31,179,835.00
รวม รายได้จากการขายสินค้าและบริการ	34,836,959.46	31,179,835.00

รายได้ค่าบริการ เป็นค่าลงทะเบียนที่เก็บจากบุคคลภายนอก เพื่อใช้เป็นค่าใช้จ่ายในการจัดฝึกอบรมให้บุคคลภายนอก จำนวน 2 หลักสูตร ได้แก่ หลักสูตรนักรับราชการยุทธธรรมทางปกครองระดับสูง (บยป.) และหลักสูตรกฎหมายปกครอง สำหรับผู้บริหารระดับสูง (กปส.)

หมายเหตุ 17 รายได้จากการอุดหนุนและบริจาค

(หน่วย : บาท)

	2558	2557
รายได้จากการช่วยเหลือเพื่อการดำเนินงานจากแหล่งอื่น	3,524,258.57	1,603,043.10
รายได้จากการบริจาค	5,509,488.53	3,589,889.52
รวม รายได้จากการอุดหนุนและบริจาค	9,033,747.10	5,192,932.62

หมายเหตุ 18 รายได้อื่น

(หน่วย : บาท)

	2558	2557
เงินเบิกเกินเรียกคืน	644,253.24	115,937.01
รายได้ค่าธรรมเนียมการสอบแข่งขันบุคคลเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ	2,563,200.00	-
รายได้ค่าธรรมเนียมข้อมูลข่าวสารของราชการ	3,763.00	1,112.00
รายได้อื่น	505,600.00	-
รวม รายได้อื่น	3,716,816.24	117,049.01

หมายเหตุ 19 ค่าใช้จ่ายบุคลากร

(หน่วย : บาท)

	2558	2557
เงินเดือน	805,627,800.40	757,334,693.92
ค่าล่วงเวลา	792,980.00	869,280.00
เงินประจำตำแหน่ง	125,951,427.67	127,644,513.99
ค่าจ้าง	11,081,813.49	12,204,637.48
ค่าตอบแทนพนักงานราชการ	89,268,063.40	81,309,124.80
เงินช่วยค่าครองชีพ	3,486,932.78	3,966,592.05
เงินค่าตอบแทนพิเศษสำหรับตำแหน่งพนักงานคดีปกครอง	129,218,068.28	124,295,145.78
เงินส่งเสริมประสิทธิภาพการปฏิบัติราชการที่ดีของข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง	244,648,449.73	234,122,835.52
ค่ารักษาพยาบาล	83,145,908.50	77,699,439.13
เงินช่วยเหลือการศึกษาบุตร	4,574,154.00	4,031,790.50
เงินช่วยเหลือพิเศษกรณีเสียชีวิต	-	177,660.00
เงินชดเชย กบข.	15,591,828.35	14,628,643.53
เงินสมทบ กบข.	23,387,742.53	21,942,965.48
เงินสมทบ กสจ.	121,944.65	111,257.10
เงินสมทบกองทุนประกันสังคม	5,132,331.00	4,911,352.00
ค่าเช่าบ้าน	21,242,431.94	21,704,781.46
ค่าใช้จ่ายบุคลากรอื่น	181,630,469.09	198,325,829.08
รวม ค่าใช้จ่ายบุคลากร	1,744,902,345.81	1,685,280,541.82

หมายเหตุ 20 ค่าบำเหน็จบำนาญ

	(หน่วย : บาท)	
	2558	2557
บำนาญ	33,916,604.24	28,495,584.01
เงินช่วยเหลือค่าครองชีพ	2,650,116.60	1,454,500.35
บำเหน็จ	18,271.00	790,485.80
บำเหน็จตกทอด	2,130.66	3,588,581.90
บำเหน็จดำรงชีพ	3,000,000.00	1,914,298.20
ค่ารักษาพยาบาล	5,596,975.11	3,849,630.49
เงินช่วยการศึกษาบุตร	188,335.00	110,480.00
บำเหน็จบำนาญอื่น	-	367,781.01
รวม ค่าบำเหน็จบำนาญ	45,372,432.61	40,571,341.76

หมายเหตุ 21 ค่าตอบแทน

	(หน่วย : บาท)	
	2558	2557
ค่าตอบแทนเฉพาะงาน	744,653.50	62,046.00
ค่าตอบแทนอื่น	439,580.00	390,430.00
รวม ค่าตอบแทน	1,184,233.50	452,476.00

หมายเหตุ 22 ค่าใช้สอย

(หน่วย : บาท)

	2558	2557
ค่าใช้จ่ายฝึกอบรม	63,325,196.65	72,189,234.56
ค่าใช้จ่ายเดินทาง	9,717,797.53	12,215,963.22
ค่าซ่อมแซมและบำรุงรักษา	14,613,587.68	9,730,790.42
ค่าจ้างเหมาบริการ	6,466,772.40	6,306,872.83
ค่าจ้างที่ปรึกษา	7,679,354.84	7,107,000.00
ค่าใช้จ่ายในการประชุม	7,744,434.00	7,580,965.00
ค่าเช่า	35,541,958.37	42,229,994.25
ค่าครุภัณฑ์มูลค่าต่ำกว่าเกณฑ์	16,134,679.58	2,110,928.01
ค่าวิจัยและพัฒนา	200,000.00	-
ค่าประชาสัมพันธ์	1,381,963.00	1,164,158.00
ค่าใช้สอยอื่น	59,787,733.47	55,425,067.24
รวม ค่าใช้สอย	222,593,477.52	216,060,973.53

หมายเหตุ 23 ค่าสาธารณูปโภค

(หน่วย : บาท)

	2558	2557
ค่าไฟฟ้า	41,936,960.81	38,710,400.98
ค่าประปา	1,531,900.35	1,397,004.35
ค่าโทรศัพท์	5,308,158.40	6,897,819.47
ค่าบริการสื่อสารและโทรคมนาคม	10,951,084.63	10,991,890.80
ค่าไปรษณีย์โทรเลขและขนส่ง	5,758,242.00	6,140,200.00
ค่าสาธารณูปโภคอื่น	574,590.00	642,000.00
รวม ค่าสาธารณูปโภค	66,060,936.19	64,779,315.60

หมายเหตุ 24 ค่าเสื่อมราคาและค่าตัดจำหน่าย

	(หน่วย : บาท)	
	2558	2557
อาคารและสิ่งปลูกสร้าง	77,830,719.99	48,686,030.50
ครุภัณฑ์	86,437,317.47	57,073,596.59
สินทรัพย์ไม่มีตัวตน	2,777,659.05	3,295,237.92
รวม ค่าเสื่อมราคาและค่าตัดจำหน่าย	167,045,696.51	109,054,865.01

หมายเหตุ 25 ค่าใช้จ่ายจากการอุดหนุนและบริจาค

	(หน่วย : บาท)	
	2558	2557
ค่าใช้จ่ายอุดหนุนเพื่อการดำเนินงานอื่น		
- มูลนิธิคอนราด อาเดนาวร์	2,847,967.90	1,507,998.10
- THE ASIA FOUNDATION	-	95,045.00
- กองทุนสนับสนุนการวิจัย	676,290.67	-
รวม ค่าใช้จ่ายจากการอุดหนุนและบริจาค	3,524,258.57	1,603,043.10

หมายเหตุ 26 อื่นๆ

สำนักงานศาลปกครอง ได้ทำบันทึกข้อตกลงการใช้ประโยชน์ในพื้นที่อาคารศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ 80 พรรษา 5 ธันวาคม 2550 (โครงการศูนย์ราชการบริเวณถนนแจ้งวัฒนะ กรุงเทพมหานคร) กับบริษัท ธนารักษ์พัฒนาสินทรัพย์ จำกัด ตามบันทึกฉบับที่ 6/2551 ลงวันที่ 30 มิถุนายน 2551 โดยมีพื้นที่การใช้ประโยชน์ภายในอาคาร จำนวน 56,540 ตารางเมตร วงเงิน 9,592,416,731.04 บาท ประกอบด้วย ค่าเช่าอาคาร จำนวน 3,769,118,556.72 บาท ค่าบริการ จำนวน 5,653,678,174.32 บาท มีกำหนดเวลา 30 ปี นับแต่วันที่ 1 กรกฎาคม 2551 ถึงวันที่ 30 มิถุนายน 2581 และค่าเช่าเฟอร์นิเจอร์ จำนวน 169,620,000.00 บาท มีกำหนดเวลา 5 ปี นับแต่วันที่ 1 กรกฎาคม 2551 ถึงวันที่ 30 มิถุนายน 2556 เมื่อครบกำหนดเวลาดังกล่าว กรรมสิทธิ์ในอาคารและเฟอร์นิเจอร์ตามสัญญาจะตกเป็นกรรมสิทธิ์ของกรมธนารักษ์ กรณีครบกำหนดเวลาของการเช่าเฟอร์นิเจอร์ กรมธนารักษ์จะส่งมอบต่อให้กับสำนักงานศาลปกครอง และสำนักงานฯ เป็นผู้ดูแลรักษาเฟอร์นิเจอร์ในพื้นที่ใช้ประโยชน์เอง ซึ่งสำนักงานศาลปกครองได้รับมอบเฟอร์นิเจอร์แล้วเมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม 2556 การจ่ายเงินตามข้อตกลงดังกล่าว กรมธนารักษ์ดำเนินการตั้งเบิกงบประมาณจากกรมบัญชีกลาง และนำเงินจ่ายให้กับบริษัท ธนารักษ์พัฒนาสินทรัพย์ จำกัด แทนสำนักงานศาลปกครอง ตลอดอายุของบันทึกข้อตกลง

ในปีงบประมาณ 2558 ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2557 ถึงวันที่ 30 กันยายน 2558 กรมธนารักษ์ ดำเนินการตั้งเบิกเงินงบประมาณจากกรมบัญชีกลางไปแล้วเป็นเงิน 268,678,080.00 บาท ประกอบด้วย ค่าเช่าอาคารจำนวน 107,471,232.00 บาท ค่าบริการจำนวน 161,206,848.00 บาท

รายชื่อผู้จัดทำ

ที่ปรึกษา :	นายไกรรัช เญยวิจิตร เลขาธิการสำนักงานศาลปกครอง นายอติโชค ผลดี รองเลขาธิการสำนักงานศาลปกครอง
คณะผู้จัดทำ :	นางสาวจิตติมา ยอดพริ้ง ผู้อำนวยการสำนักบริหารยุทธศาสตร์ นางนิตยา กิตสุภรณ์พันธ์ ผู้อำนวยการกลุ่มติดตามและประเมินผล นางเกศรา ศิริผลสมสูง เจ้าหน้าที่ศาลปกครองเชี่ยวชาญ นายจิระเวศน์ จีนาพันธ์ เจ้าหน้าที่ศาลปกครองเชี่ยวชาญ นางสาวนวพร ยรรยง เจ้าหน้าที่ศาลปกครองชำนาญการพิเศษ นางอาทิตย์ยา สาระมณี เจ้าหน้าที่ศาลปกครองชำนาญการ นางสาวณัฐติกา มิวเพชร เจ้าหน้าที่ศาลปกครองชำนาญการ
ผู้จัดทำ :	สำนักบริหารยุทธศาสตร์ สำนักงานศาลปกครอง เลขที่ ๑๒๐ หมู่ ๓ ถนนแจ้งวัฒนะ แขวงทุ่งสองห้อง เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร ๑๐๒๑๐ โทรศัพท์ ๐ ๒๑๕๑ ๐๗๕๖ – ๕๙ โทรสาร ๐ ๒๑๕๓ ๙๘๑๕
จัดพิมพ์ :	บริษัท ออนป้า จำกัด เลขที่ ๑๑๑/๑ อาคารนวมสร ถนนพระราม ๓ แขวง/เขตบางคอแหลม กรุงเทพฯ ๑๐๑๒๐ โทรศัพท์ : ๐๒-๐๘๙-๑๐๙๕ (สายตรง) โทรสาร : ๐๒-๐๘๙-๑๐๘๑
ปี พ.ศ. ที่พิมพ์ :	๒๕๕๕

สำนักงานศาลปกครอง

เลขที่ ๑๒๐ หมู่ที่ ๓ ถนนแจ้งวัฒนะ แขวงทุ่งสองห้อง เขตหลักสี่ กรุงเทพฯ ๑๐๒๐๐

โทรศัพท์ ๐-๒๑๔๑-๑๑๑๑

สายด่วนศาลปกครอง ๑๓๕๕

www.admncourt.go.th

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
 ปฏิบัติหน้าที่
 สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
 เลขรับ..... 10557
 วันที่..... 26 ต.ค. 2559
 เวลา..... 15.01 น.

ที่ ศป ๐๐๑๙/๓๗๕๕

สำนักงานศาลปกครอง
 เลขที่ ๑๒๐ หมู่ที่ ๓
 ถนนแจ้งวัฒนะ แขวงทุ่งสองห้อง
 เขตหลักสี่ กรุงเทพฯ ๑๐๒๑๐

๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๙

เรื่อง รายงานการปฏิบัติงานของศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครอง ประจำปี ๒๕๕๘
 เรียง เลขาธิการวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย หนังสือรายงานการปฏิบัติงานของศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครอง ประจำปี ๒๕๕๘
 จำนวน ๕๕๐ เล่ม

ด้วยพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๙๓
 ได้บัญญัติให้สำนักงานศาลปกครองจัดทำรายงานการปฏิบัติงานของศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครอง
 เสนอต่อคณะรัฐมนตรี สภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภาปีละหนึ่งครั้ง

เพื่อให้เป็นไปตามบทบัญญัติของกฎหมายดังกล่าว สำนักงานศาลปกครองจึงขอส่งหนังสือ
 รายงานการปฏิบัติงานของศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครอง ประจำปี ๒๕๕๘ ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย
 เพื่อโปรดนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติต่อไปด้วย จะขอบคุณมาก

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายไกรรัช เงยวิจิตร)
 เลขาธิการสำนักงานศาลปกครอง

กลุ่มงานบริหารทั่วไป
 รับที่ 179 / 59
 วันที่ 26 ต.ค. 2559
 เวลา 15.17 น.
 สำนักกำกับและตรวจสอบ

กลุ่มงานติดตามผลการดำเนินงาน
 รับที่ 103 / 59
 วันที่ 26 ต.ค. 2559
 เวลา 15.21
 สำนักกำกับและตรวจสอบ

สำนักบริหารยุทธศาสตร์
 โทรศัพท์ ๐ ๒๑๔๑ ๐๗๔๖
 โทรสาร ๐ ๒๑๔๓ ๙๘๑๕